

JON GORDON

Foreword by Ken Blanchard
Đồng tác giả của "Vị Giám Đốc Một Phút"

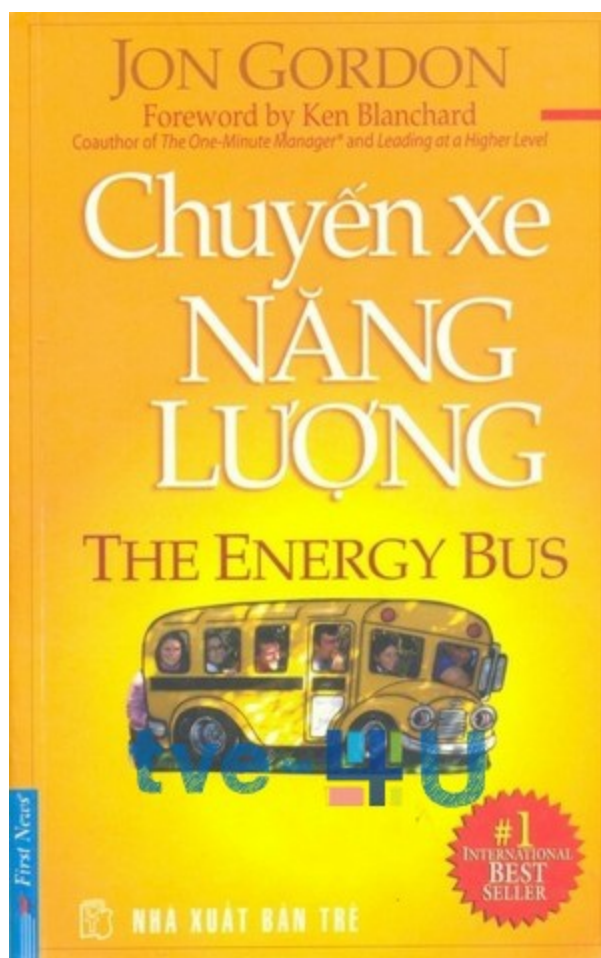
Chuyến xe NĂNG LƯỢNG

THE ENERGY BUS

Biên dịch: Nguyễn Văn Phát - An Bình

CHUYẾN XE NĂNG LƯỢNG

Nguyên tác: **The Energy Bus**

Tác giả: **Jon Gordon**

Người dịch: **Nguyễn Văn Phát, An Bình**

Nhà xuất bản: **NXB Trẻ**

Nhà phát hành: **Trí Việt**

Khối lượng: **242 grams**

Kích thước: **13 x 20.5 cm**

Ngày phát hành: **2009**

Số trang: **224**

Giá bìa **48.000đ**

Nguồn: <http://tve-4u.org>

*Type+Làm ebook: **thanhbt***

*Cuốn sách này được giới thiệu ở đây nhằm chia sẻ cho những bạn không
có điều kiện mua sách!*

Còn nếu bạn có khả năng hãy mua ủng hộ nha!

Giới thiệu

Thử thách là một phần tất yếu của cuộc sống mà tất cả chúng ta đều phải đối mặt và vượt qua nếu muốn khẳng định bản thân, đạt được thành công như mong muốn. Việc vượt qua những thử thách đó như thế nào tùy thuộc vào nguồn năng lượng tích cực bên trong mỗi người.

Ngày nay, thuật ngữ “năng lượng tích cực” đã trở nên phổ biến đối với nhiều người. Nguồn năng lượng này không chỉ đến từ sự khích lệ của người khác mà còn bắt nguồn từ chính bản thân chúng ta, từ việc sống có mục đích lạc quan và nhiệt huyết. Năng lượng tích cực là yếu tố cần thiết cho cuộc sống của con người, từ những lãnh đạo cấp cao cho đến những nhân viên bình thường, từ lao động trí óc cho đến lao động chân tay. Sức mạnh kỳ diệu của năng lượng tích cực là điều không ai có thể phủ nhận. Các nghiên cứu gần đây cho thấy, với nguồn năng lượng tích cực, con người sẽ làm việc hiệu quả hơn, sống hạnh phúc hơn, đồng thời còn có thể nâng cao tuổi thọ của mình.

Mười bí quyết tăng cường nguồn năng lượng mà tác giả mang đến cho các bạn trong cuốn sách này được rút ra từ kinh nghiệm của chính tác giả cũng như của những người mà tác giả có cơ hội tiếp xúc. Họ là những hiệu trưởng đã thay đổi hoàn toàn ngôi trường của mình bằng việc tác động đến nguồn năng lượng tích cực của tập thể giáo viên và học sinh trong trường, là những lãnh đạo đã sử dụng những chiến lược thích hợp để cải thiện môi trường làm việc và giúp cho nhân viên yêu thích công việc của họ hơn, là những vận động viên không ngừng khổ luyện để cải thiện và nâng cao thành tích, là những người đã và đang dũng cảm chống chọi với căn bệnh ung thư hiểm nghèo để sống cuộc đời lạc quan, hữu ích...

Dù bạn là ai hay công việc và cương vị hiện tại của bạn là gì thì cuốn sách “***Chuyến xe năng lượng***” cũng sẽ giúp ích cho bạn trong việc tìm kiếm hướng đi thích hợp, đồng thời vượt qua những thử thách trong công việc và trong cuộc sống. Một khi đã tích lũy được nguồn năng lượng tích cực, nhất định bạn sẽ yêu thích hành trình cuộc sống của mình và đạt được thành công như mong muốn.

Thành công là một hành trình, không phải là điểm đến. Do đó, để tận hưởng trọn vẹn cảm giác hạnh phúc của thành công, bạn phải biết sống hết mình cho từng khoảnh khắc, trên từng chặng đường, và biết cách tận hưởng những món quà mà cuộc sống đã ban tặng. Hãy để “***Chuyến xe năng lượng***” đồng hành cùng bạn trên mọi nẻo đường.

“Như những cuốn sách kinh điển về kinh doanh khác, ***Chuyến xe năng lượng*** đưa độc giả vào một hành trình đầy thú vị để có thể khám phá mười bí quyết giúp thành công trong kinh doanh cũng như trong cuộc sống thường ngày. Vượt qua mọi giới hạn, ***Chuyến xe năng lượng*** cùng những lời khuyên bổ ích của Jon Gordon sẽ giúp bạn nuôi dưỡng nguồn năng lượng tích cực của bản thân, cũng như của tất cả mọi người” (- *Ken Blanchard*)

“Năng lượng tiêu cực có thể làm giảm sút năng suất lao động của mọi công ty và thậm chí, có thể khiến công ty đó phá sản. Vì thế, hãy loại bỏ nguồn năng lượng tiêu cực trong công ty bạn bằng cách chú ý phát triển nguồn năng lực tích cực. Hãy sử dụng những bí quyết mà Jon Gordon gửi gắm trong ***Chuyến xe năng lượng*** để khám phá nguồn năng lượng của bản thân và của công ty bạn” (- *Dwight Cooper, giám đốc điều hành của Professional Placement Resources*)

Mục lục

Lời bình về Chuyến xe năng lượng

Lời tựa

Lời giới thiệu

1. BÁNH XE XEP

2. TIN TỐT VÀ TIN XẤU

3. QUÃNG ĐƯỜNG VỀ NHÀ

4. GEORGE THỨC GIÁC

5. KHÔNG CÓ JOY TRÊN XE

6. NHỮNG QUY TẮC

7. BẠN CHÍNH LÀ TÀI XẾ

8. TẤT CẢ LÀ NĂNG LƯỢNG

9. CHIA SẺ MỤC TIÊU

10. SỰ TẬP TRUNG

11. SỨC MẠNH CỦA NĂNG LƯỢNG TÍCH CỰC

12. GEORGE ĐẠO BƯỚC

13. TRIẾT LÝ MỘT CÚ GOLF HAY

14. NHỮNG CHIẾC VÉ XE

15. MỘT CUỐI TUẦN THẬT DÀI

16. NHỮNG AI LÊN XE?

17. TIÊU CỰC LÀ KẼ THÙ

18. CẨM “MA QUỶ” HÚT NĂNG LƯỢNG TRÊN XE

19. QUY TẮC TỐI ƯU CHO NĂNG LƯỢNG TÍCH CỰC

20. GEORGE ĐÃ KIỂM SOÁT ĐƯỢC XE CỦA MÌNH

21. GIÁC MƠ CỦA GEORGE

22. TỐT HƠN HÔM QUA

- [23. CẢM GIÁC SÁNG KHOÁI](#)
 - [24. LÃNH ĐẠO BẰNG CẢ TRÁI TIM](#)
 - [25. SẾP NĂNG LƯỢNG](#)
 - [26. YÊU THƯƠNG HÀNH KHÁCH CỦA BẠN](#)
 - [27. NHỮNG QUY TẮC YÊU THƯƠNG](#)
 - [28. NỖ SỢ HÃI VÀ NIỀM TIN](#)
 - [29. NGÀY HÔM SAU](#)
 - [30. CẢM HỨNG](#)
 - [31. NGÀY THI ĐẤU](#)
 - [32. BUỔI GIỚI THIỆU SẢN PHẨM](#)
 - [33. JOY](#)
 - [34. VUI HƠN KHI Ở TRÊN XE](#)
- [Về Tác giả](#)

Lời bình về Chuyển xe năng lượng

“Trong *C năng lượng*, Jon Gordon đã đề cập đến những khó khăn mà chúng ta thường phải đối mặt, đồng thời phân tích cặn kẽ tác động của chúng đối với công việc và cuộc sống của mỗi người. Từ kinh nghiệm bản thân cũng như của những người xung quanh, Jon Gordon đã tìm ra mười bí quyết giúp độc giả xây dựng nguồn năng lượng tích cực cho mình. Tôi đặc biệt yêu thích mục ‘*Lái xe có mục đích*’. Cuốn sách này thật sự là một cẩm nang quý giá cho những ai muốn khám phá nguồn năng lượng tích cực của bản thân và của tập thể.”

- **Tom Gegax**, sáng lập viên chương trình *Tires Plus*, tác giả cuốn *The Big Book of Small Business*.

“Mục đích, niềm tin và lòng nhiệt huyết là những yếu tố quan trọng có thể giúp con người đạt được thành công trong công việc cũng như trong cuộc sống thường ngày. Và đây cũng chính là điều Jon Gordon gửi gắm trong *Chuyển xe năng lượng*. Hãy bước lên xe và tận hưởng hành trình của mình với những bí quyết từ *Chuyển xe năng lượng* của Jon Gordon.”

- **Pat Williams**, Phó Chủ tịch cấp cao tổ chức *NBA's Orlando Magic*.

“Hãy sống có mục đích, tầm nhìn và xây dựng cho mình nguồn năng lượng tích cực để đạt được thành công trong công việc và cuộc sống. Hãy để *Chuyển xe năng lượng* đưa bạn vào hành trình khám phá những bí quyết cần thiết để sống một cuộc đời hữu ích và trở thành một lãnh đạo thật sự.”

- **Mac Anderson**, Chủ tịch tổ chức *Simple Truths*, sáng lập viên *Successories*.

“Nếu bạn muốn xây dựng nguồn năng lượng tích cực cho bản thân, cho những người xung quanh cũng như cho tổ chức của mình, hãy đọc cuốn sách

này và áp dụng những bài học mà Jon Gordon đã chuyển tải trong đó.”

- **Jerry Fox**, tác giả cuốn *The Secret of Great Rainmakers*.

“Năng lượng tiêu cực có thể làm giảm sút năng suất lao động của mọi công ty và thậm chí, có thể khiến công ty đó phá sản. Vì thế, hãy loại bỏ nguồn năng lượng tiêu cực trong công ty bạn bằng cách chú ý phát triển nguồn năng lượng tích cực. Hãy sử dụng những bí quyết mà Jon Gordon gửi gắm trong *Chuyến xe năng lượng* để khám phá nguồn năng lượng của bản thân và của công ty bạn.”

- **Dwight Copper**, Lãnh đạo cấp cao của *Professional Placement Resource*.

“Cuộc sống sẽ trở nên tốt đẹp hơn mỗi chúng ta đều biết đến bí quyết về năng lượng tích cực của Jon Gordon.”

- **Danny Gans**, phụ trách mục *Entertainer of the Year* của Las Vegas.

“Jon Gordon và *Chuyến xe năng lượng* của ông đã truyền cảm hứng cho đội ngũ kinh doanh chuyên nghiệp của chúng tôi. Bất kỳ ai cũng có thể áp dụng những triết lý này để đạt được thành công như mong muốn.”

- **Linda H. Sherrer**, Chủ tịch HĐQT công ty bất động sản *Prudential Network*.

Lời tựa

Để vận hành tốt một tổ chức nào đó, chúng ta phải sử dụng hiệu quả nguồn năng lượng tiềm tàng trong tổ chức đó. Nguồn năng lượng này bắt nguồn từ năng lượng của mỗi thành viên và được hình thành thông qua sự tương tác giữa họ. Nhưng làm thế nào để tăng cường năng lượng tích cực đó? Câu trả lời sẽ đến từ cuốn sách *Chuyến xe năng lượng* của Jon Gordon.

Mỗi chúng ta đều có hai lựa chọn để khởi đầu ngày mới của mình: vui vẻ, lạc quan để thấy tin yêu cuộc đời hoặc bi quan, chán nản để nhìn đời bằng đôi mắt tiêu cực. Bạn có quyền lựa chọn cuộc sống như mong muốn của mình. Nhưng trước khi đưa ra quyết định, bạn nên nhớ rằng thái độ sống của bạn tác động rất lớn đến những người xung quanh. Bạn có thể tiếp thêm nguồn năng lượng giúp họ làm việc tốt hơn nhưng cũng có thể khiến họ cảm thấy mệt mỏi và giảm sút năng suất lao động. Vì thế, hãy cẩn thận khi đưa ra quyết định của mình. Và quyết định sáng suốt ở đây chính là hãy trở thành động lực cho những người xung quanh bằng mười bí quyết tăng cường nguồn năng lượng tích cực của Jon Gordon.

Như những cuốn sách về kinh doanh kinh điển khác, *Chuyến xe năng lượng* đưa độc giả vào một hành trình đầy thú vị để có thể khám phá mười bí quyết giúp thành công trong kinh doanh, cũng như trong cuộc sống thường ngày. Vượt qua mọi giới hạn, *Chuyến xe năng lượng* cùng những lời khuyên bổ ích của Jon sẽ giúp bạn nuôi dưỡng nguồn năng lượng tích cực của bản thân, cũng như của tất cả mọi người.

Xin cảm ơn Jon cùng những bí quyết đơn giản nhưng hết sức hữu hiệu của anh đã tiếp thêm sức mạnh cho chúng tôi và giúp chúng tôi tìm thấy chuyến xe thật sự của đời mình.

- **Ken Blanchard** Đồng tác giả cuốn *Vị Giám Đốc Một Phút*

Lời giới thiệu

Thử thách là một phần tất yếu của cuộc sống mà tất cả chúng ta đều phải đối mặt và vượt qua nếu muốn khẳng định bản thân, đạt được thành công như mong muốn. Việc vượt qua những thử thách đó như thế nào tùy thuộc vào nguồn năng lượng tích cực bên trong mỗi người.

Ngày nay, thuật ngữ “*năng lượng tích cực*” đã trở nên phổ biến đối với nhiều người. Nguồn năng lượng này không chỉ đến từ sự khích lệ của người khác mà còn bắt nguồn từ chính bản thân chúng ta, từ việc sống có mục đích, lạc quan và nhiệt huyết. Năng lượng tích cực là yếu tố cần thiết cho cuộc sống của con người, từ những lãnh đạo cấp cao cho đến những nhân viên bình thường, từ lao động trí óc cho đến lao động chân tay. Sức mạnh kỳ diệu của năng lượng tích cực là điều không ai có thể phủ nhận. Các nghiên cứu gần đây cho thấy, với nguồn năng lượng tích cực, con người sẽ làm việc hiệu quả hơn, sống hạnh phúc hơn, đồng thời còn có thể nâng cao tuổi thọ của mình.

Mười bí quyết tăng cường nguồn năng lượng mà tôi mang đến cho các bạn trong cuốn sách này được rút ra từ kinh nghiệm của chính tôi cũng như của những người tôi đã có cơ hội tiếp xúc. Họ là những hiệu trưởng đã thay đổi hoàn toàn ngôi trường của mình bằng việc tác động đến nguồn năng lượng tích cực của tập thể giáo viên và học sinh trong trường; là những lãnh đạo đã sử dụng những chiến lược thích hợp để cải thiện môi trường làm việc và giúp cho nhân viên yêu thích công việc của họ hơn; là những vận động viên không ngừng khổ luyện để cải thiện và nâng cao thành tích; là những người đã và đang dũng cảm chống chọi với căn bệnh ung thư hiểm nghèo để sống cuộc đời lạc quan, hữu ích... Có thể nói, bí quyết cùng niềm tin của họ đã khiến tôi nỗ lực và có thêm động lực để cho ra đời cuốn sách này.

Dù bạn là ai hay công việc và cương vị hiện tại của bạn là gì thì tôi vẫn tin rằng, cuốn sách *Chuyến xe năng lượng* cũng sẽ giúp ích cho bạn trong việc

tìm kiếm hướng đi thích hợp, đồng thời vượt qua những thử thách trong công việc và trong cuộc sống. Một khi đã tích lũy được nguồn năng lượng tích cực, nhất định bạn sẽ yêu thích hành trình cuộc sống của mình và đạt được thành công như mong muốn.

Chuyến xe năng lượng đồng hành cùng bạn trên mọi nẻo đường, và hãy nhớ chia sẻ nó với người thân, bạn bè, cộng sự của bạn để họ cũng có được cuộc sống như bạn.

- Jon Gordon

1. BÁNH XE XỆP

George chưa bao giờ thích những ngày thứ hai vì với anh, nó chẳng bao giờ tốt lành cả. Và hôm nay cũng là một ngày thứ hai như vậy. Anh đứng ngay trên lối ra vào, lắc đầu nhìn chiếc xe xẹp lốp của mình. Nhưng thật sự thì George không lấy làm ngạc nhiên bởi suốt nhiều năm qua, xui xẻo đã đeo đuổi đời anh như một đám mây đen. Trong khi lốp xe xẹp lép thì đầu George chỉ muốn nổ tung ra.

- Không phải hôm nay chứ! - George hét to khi mở cốp sau xe tìm bánh xe dự phòng. Nhìn chiếc lốp xe dự phòng cũng xẹp lép của mình, George nhớ đến câu nói của vợ hôm trước: *“George, anh nên mang nó đi sửa đi. Lỡ xe bị xẹp bánh thì ít ra mình vẫn còn cái để thay”*.

“Sao lúc nào cô ấy cũng nói đúng thế nhỉ?”, George tự hỏi.

George nhú mày suy nghĩ xem lúc này có thể quá giang ai đến công ty. Hôm nay anh có một buổi họp quan trọng với nhóm của mình nên không muốn đến trễ chút nào.

George nghĩ đến Dave, người hàng xóm của mình, nên vội chạy ngay xuống cuối phố. Nhưng anh thất vọng ra mặt, đấm tay vào không khí khi thấy xe của Dave không còn trong bãi xe. *“Tất nhiên rồi, làm sao Dave vẫn còn ở nhà giờ này được? Há chẳng phải quá dễ dàng cho mình sao?”*, anh nghĩ.

Mồ hôi của George bắt đầu chảy xuống chân mày. Anh chạy vội về nhà, đứng dưới sân, nhìn vào điện thoại và cố nghĩ xem nên gọi cho người đồng nghiệp nào.

Nhưng niềm hy vọng trong anh tắt ngấm vì anh không tài nào nghĩ ra được người nào có thể đến đón mình lúc này. Lựa chọn cuối cùng và duy nhất của George bây giờ chính là vợ anh.

George bước vào nhà. Hàng loạt âm thanh phát ra từ nhà bếp ập vào tai anh. Tiếng chó sủa ầm ỹ, tiếng vợ anh liên tục yêu cầu lũ trẻ ngồi yên ăn sáng trước khi đến trường. George bước xuống nhà bếp. Ngay khi nhìn thấy anh, bọn trẻ reo lên:

- Con chào bố!

Trong khi đứa con gái chạy đến ôm chân anh nũng nịu “*Bố ơi, con yêu bố lắm!*” thì anh con trai hét lên:

- Bố chơi bóng rổ với con bây giờ được không?

George cảm thấy mình bỗng trở thành “ngôi sao bất đắc dĩ” ngay trong nhà mình. Nhưng tất cả những gì anh muốn lúc này là được yên tĩnh.

- Không! Hôm nay không phải cuối tuần. Bố còn phải đi làm. Bây giờ hai đứa yên lặng để bố nói chuyện với mẹ một tí nào. - George trả lời các con rồi quay sang vợ, giọng chán nản.

- Em à, xe của anh đã bị xẹp lốp trong khi sáng nay, anh lại có cuộc họp rất quan trọng, không thể đến trễ được. Anh đi xe của em được chứ?

- Thế bánh xe dự phòng của anh đâu? - Vợ anh hỏi lại.

- Tất nhiên là có nhưng lúc này anh không còn thời gian để thay nữa. - George nói dối.

- Nhưng em không thể giúp anh được, George ạ. Hôm nay em phải đưa lũ trẻ đến trường, rồi ghé qua nha sĩ, sau đó phải đem con chó đến bác sĩ thú y và tham gia buổi họp phụ huynh nữa. Không phải chỉ mỗi mình anh mới có việc để làm đâu. Em cũng có rất nhiều việc phải làm mà nếu không có xe, em không thể làm việc của em được. - Cô nói, cố ý nhấn mạnh những từ cuối.

- Anh biết. Nhưng nếu anh đến trễ buổi họp sáng nay thì có thể anh sẽ bị đuổi việc đấy. - George nhăn nhó.

Trong khi vợ chồng George đang lờ qua tiếng lại thì chú chó con năm tháng tuổi của họ quyết định chào anh bằng cách nhảy cẫng lên liếm khắp người anh. George nổi cáu thật sự.

Anh túm lấy cổ nó và cho vào cái cũi gần đó.

- Tại sao chúng ta lại giải quyết chuyện con chó vào lúc này? - Anh gầm gừ. - Em không thấy là chúng ta đã có quá nhiều rắc rối à?

- Ngoan nào Sammy, đừng khóc! - Vợ anh dỗ dành cô con gái đang mếu máo khi thấy George nổi cáu

- Anh không muốn bàn về chuyện con chó vào lúc này đâu! - George nói.

- Chẳng có lúc nào bàn được với anh về bất cứ vấn đề gì cả. - Vợ anh bắt đầu khó chịu.

- Em có thể cho anh xuống sau khi đã đưa lũ trẻ đến trường cũng được! - George xuống giọng nài nỉ. - Có lẽ anh vẫn còn kịp giờ cho cuộc họp.

- Không được, George. Nhỡ em bị kẹt xe trên đường ghé công ty anh thì công việc cả ngày hôm nay của em sẽ bị dón lại mất. Sao anh không thử đi xe buýt? - Cô gợi ý. - Từ đây đến trạm chỉ khoảng một cây số thôi mà.

- Xe buýt hả? Em đùa sao? Rất lâu rồi anh không đi xe buýt. Thời buổi này ai lại đi xe buýt chứ? - George tỏ vẻ chán nản.

- Thì hôm nay anh đi.

- Được rồi. - George nói rồi nắm lấy chiếc cặp và bước vội ra khỏi nhà. Anh đi bộ đến trạm xe buýt.

Chiếc xe số 11 đỗ ngay trước mặt George khi anh vẫn đang trong cơn bực tức. Vừa thở hổn hển, anh vừa lầm bầm: *“Vây là mình cũng bắt kịp xe cơ đấy. Cứ nghĩ nhớ luôn chuyển xe buýt sáng nay chứ”*.

Vừa bước lên xe, George đã bắt gặp ngay cái nhìn của người tài xế. Cô có đôi mắt sáng và nụ cười rạng rỡ.

- Chào! Chúc một ngày tốt lành! - Cô chào anh bằng giọng hoan hỉ.

George nhăn mặt lại không đáp. Anh đưa mắt nhìn quanh xe và bước xuống hàng ghế trống. *“Tốt gì mà tốt?”*, anh nghĩ.

Nhưng người tài xế vẫn tiếp tục dõi theo anh qua kính chiếu hậu. George khó chịu nghĩ: *“Sao cô ta lại cứ nhìn mình vậy nhỉ? Mình đã trả tiền vé rồi mà?”*.

George cũng quan sát lại người tài xế thông qua chiếc kính đó. Anh thấy nụ cười rạng rỡ luôn nở trên môi cô. Anh tự hỏi có bao giờ người phụ nữ này ngưng cười không. *“Cô ta không biết hôm nay là thứ hai sao nhỉ? Ai lại cười nổi vào ngày thứ hai cơ chứ?”*.

- Anh đến đâu vậy? - Người tài xế hỏi.

George chỉ vào mình

- Tôi hả?

- Ừ, anh đó. Tôi biết tất cả mọi người đi trên tuyến này nhưng hình như tôi chưa từng gặp anh thì phải.

- Tôi làm ở Công ty NRG. - George trả lời.

- Có phải tòa nhà ở khu trung tâm có cái bóng đèn to tướng bên trên không? - Cô hỏi.

- Đúng vậy. Chúng tôi sản xuất bóng đèn. - George trả lời, ước chi có một tờ báo thật to để che mặt mình lại.

- Tại sao hôm nay anh lại đi xe buýt thế? - Cô ta hỏi.

- Xe của tôi bị xẹp lốp. - George trả lời. - Tôi rất ghét đi xe buýt, nhưng vì sáng nay có cuộc họp quan trọng trong khi tôi lại không còn sự lựa chọn nào khác.

- À, ra thế. Anh cứ ngồi dựa ra sau đi, hãy thư thả và đừng lo lắng về vấn đề gì cả. Có thể anh không thích đi xe buýt nhưng đây không phải là chiếc xe buýt bình thường đâu. Đây là xe buýt của tôi và chắc chắn anh sẽ thích nó. Tôi tên Joy. Còn anh?

George trả lời bằng giọng cộc lốc và hy vọng cô tài xế sẽ để yên cho mình. George không phải tuýp người thích tán gẫu, dù trong những ngày tươi đẹp nhất chẳng nữa. Anh nghĩ đến Joy và cái tên của cô. “Vui sướng” (Chú thích: Trong tiếng Anh, “joy” có nghĩa là “vui sướng”) là một khái niệm hoàn toàn xa lạ trong cuộc sống của anh. Thậm chí George còn không thể nhớ lần cuối cùng anh cảm thấy vui vẻ là khi nào.

“Có lẽ cô ta chẳng có gì để lo lắng cả”, George nghĩ bụng, “Tất cả những gì cô ta phải làm là lái một chiếc xe buýt và tươi cười với những người khách lạ mỗi ngày. Vì thế, việc cô ta tỏ ra vui vẻ với mình là chuyện đương nhiên. Cô ta không biết áp lực và những trách nhiệm mà mình đang phải gánh, cả ở gia đình lẫn công ty, từ vợ con đến sếp và những nhân viên cấp dưới, rồi thời hạn chót phải trả khoản vay, tiền thanh toán hóa đơn trả góp hằng tháng, lệ phí xe cô, và một người mẹ đang mắc bệnh ung thư. Cô ta chẳng thể biết đến cảm giác khổ sở mà mình đang phải chịu đựng là như thế nào”.

Nhưng Joy biết tất cả. Mỗi ngày, cô tiếp xúc với rất nhiều người. Họ lên xuống xe buýt của cô với nhiều hình dáng, tuổi tác, màu da, giới tính khác nhau. Nhưng đa số họ đều có một điểm chung rất dễ nhận thấy: tẻ nhạt và không có sức sống. Họ sống như những chiếc bóng, không m không niềm tin. Dường như nguồn năng lượng sống trong con người họ đã bị những lo toan làm cho lụi tàn. Cô gọi họ là những kẻ sống lập lờ. Cô có thể biết người nào đã từ bỏ những ước mơ, người nào luôn căng thẳng vì làm việc quá sức hay người phụ nữ nào phải làm việc vào ban ngày và chăm sóc gia đình vào ban đêm. Dường như lúc nào, cô cũng phải nghe rất nhiều lời phàn nàn từ hành khách của mình. Và đó là lý do tại sao cô muốn biến mình thành Đại sứ Năng lượng và truyền nguồn năng lượng tích cực này đến tất cả những ai đi trên

chiếc xe buýt của mình. Cô gọi chiếc xe của mình là Chiếc xe Năng lượng. Cô biết nếu lúc này, có ai đó cần được tiếp thêm năng lượng thì người đó chính là George.

- George, anh phải biết việc anh bước lên xe của tôi có nguyên nhân đặc biệt của nó. - Joy khẳng định. - Tất cả mọi người ở đây đều như vậy.

George phản đối bằng giọng gắt gỏng:

- Không, tôi lên xe buýt của cô chỉ vì xe tôi bị xẹp lốp, vậy thôi.

- Anh có thể suy nghĩ theo cách đó. Nhưng George ạ, mọi việc xảy ra trong cuộc sống đều có nguyên nhân của nó, những người ta gặp, những sự kiện... Ngay cả chuyện lốp xe của anh bị xẹp cũng vậy. Anh có thể phớt lờ nó nhưng cũng có thể đón nhận và học hỏi từ nó những điều bổ ích. Một triết gia có nói, trong mỗi khó khăn đều tiềm ẩn một cơ may. Nhưng tất cả phụ thuộc vào cách nhìn nhận của mỗi chúng ta. Và cách nhìn nhận này sẽ quyết định cuộc đời anh là một vở hài kịch hay bi kịch. Nhưng dù sao, tôi vẫn thích những vở hài kịch, George ạ. Vì thế, để tôi nói cho anh biết điều này: Anh đang lựa chọn cho mình vở bi kịch đấy. Hãy thay đổi cuộc sống của mình bằng một chọn lựa sáng suốt, George, chọn lựa sáng suốt.

Lúc đó, chiếc xe buýt ngừng lại và George phóng xuống xe nhanh nhất có thể. Anh có cảm giác như mình vừa bị xe buýt tông phải hơn là vừa ngồi trên nó. Những từ "*lựa chọn sáng suốt, hài kịch, bi kịch*" văng vẳng trong đầu anh. "*Bất kể thứ gì thì mình cũng nên giữ sạch nó đi*", George nghĩ. Các nhân viên của anh đang đợi và anh rất ghét việc đến trễ.

Về phần Joy, cô không thích đưa ra những nhận xét gay gắt và thẳng thắn như vậy đối với hành khách của mình. Nhưng với một kẻ cứng đầu như George thì không còn lựa chọn nào khác. Joy cũng từng trải qua những cảm giác như George hiện tại: chán chường, mệt mỏi, và tiêu cực. Nhưng lúc đó, cô đã khước từ lời đề nghị giúp đỡ của nhiều người. Thật buồn cười khi những người cần được giúp đỡ luôn tìm cách chối từ sự quan tâm và cảm thông của người khác. Khi đó, cô rất thất vọng khi thấy cuộc đời này đầy rẫy những bất công. Đây, với trường hợp của George, Joy hiểu rằng chỉ có việc

thẳng thắn nói lên sự thật thì mới giúp anh chịu nhìn nhận lại thực trạng của mình. Joy nghĩ có thể cô sẽ không bao giờ gặp lại George nữa nhưng cô vẫn hy vọng rằng, những lời lẽ của mình có thể phần nào tác động đến anh.

2. TIN TỐT VÀ TIN XẤU

Tối hôm đó, George mang chiếc xe của mình đi sửa và vẫn như mọi lần, anh lại phải ngồi đợi. George vốn không thích cảm giác chờ đợi, cả khi xếp hàng mua vé xem phim, lúc kẹt xe hay khi ở tiệm tạp hóa. Lúc nào, anh cũng cảm thấy như cả thế giới đang gây khó khăn cho mình. Hôm nay, George phải chờ đợi lâu hơn mọi lần và bắt đầu mất kiên nhẫn. “*Thay một cái vỏ xe gì mà lâu vậy?*”, anh tự hỏi.

Cuối cùng thì người thợ máy cũng bước ra thông báo tình trạng của chiếc xe của anh:

- Thưa ông, tôi có một tin tốt và một tin xấu cho ông. Tin tốt là xe của ông không bị tan nát và ông vẫn còn được ngồi ở đây.

- Anh đang nói gì vậy? - George hỏi lại. - Chẳng phải xe tôi chỉ bị xẹp bánh thôi sao?

- À! Đó cũng chính là một phần của tin tốt mà tôi đang nói đến, thưa ông. Chính nó đã bảo vệ ông an toàn vào sáng nay. Lúc này, khi đang thay lốp xe cho ông, tôi chợt nhớ cách đây không lâu, nhà sản xuất đã gửi thông báo đến tất cả các khách hàng và hãng sửa chữa về thời hạn kiểm tra thường niên của đời xe này. Tôi đã kiểm tra và phát hiện bộ phận thắng đã mòn vẹt. Nếu sáng nay, xe của ông không bị xẹp lốp thì có thể bây giờ ông cũng bị xẹp như cái vỏ xe của mình rồi. Đó là lý do vì sao tôi nói rằng, ông đã thật may mắn, thưa ông. Lẽ ra ông đã nhận được giấy cảnh báo của nhà sản xuất rồi mới đúng.

George chợt nhớ đến những bức thư mà anh đã nhận được từ nhà sản xuất xe cách đây không lâu. Nhưng lúc đó, anh nghĩ chúng chỉ là thư quảng cáo nên chẳng để ý.

- Còn tin xấu, - người thợ máy tiếp tục, - là phải mất hai tuần nữa chiếc xe

của ông mới được sửa xong. Hai tuần nữa bộ phận thay thế mới được chuyển đến đây. Vậy nên từ giờ đến đó, ông sẽ phải để xe của mình ở đây.

George không để ý đến tin tức tốt lành mà mình vừa được nghe. Điều duy nhất anh suy nghĩ lúc này là anh phải để lại đây hai tuần. Lại thêm một phiền toái nữa trong cuộc đời vốn đã đầy phiền nhiễu của anh.

3. QUẢNG ĐƯỜNG VỀ NHÀ

Thay vì gọi vợ đến đón, George quyết định đi bộ về nhà cách đó vài ki-lô-mét. Vậy là ngày hôm nay, anh đã đi bộ nhiều hơn cả nhiều tháng qua cộng lại. Anh mệt mỏi đến mức không muốn nói chuyện với ai, thậm chí cả với vợ. *“Chiếc xe phải nằm trong gara đến hai tuần. Chẳng biết điều gì sẽ xảy ra tiếp theo nữa đây?”*, George nghĩ, gần như cảm thấy kiệt sức. Tối hôm qua, vợ anh nói rằng cô cảm thấy rất mệt mỏi vì thái độ tiêu cực của anh trong thời gian gần đây. Cô đã đưa ra tối hậu thư: hoặc anh phải thay đổi hoặc tất cả sẽ kết thúc.

Đây không phải là lần đầu tiên cuộc hôn nhân của họ gặp trục trặc, và cũng không phải là lần đầu tiên vợ George nói đến những suy nghĩ tiêu cực của anh. Nhưng chưa bao giờ nguy cơ đổ vỡ của gia đình anh lại lớn như lúc này. George không muốn mất người phụ nữ mà mình thương yêu. Anh biết tình cảm của vợ mình nhưng chắc chắn, cô sẽ không thể chung sống mãi với người đã làm cho cuộc đời cô trở nên quá khốn khổ như thế này.

Mặc dù rất quyết tâm thay đổi mình nhưng George đã thất bại ngay trong lần đầu tiên thử sức. Anh nhận thấy cuộc đời mình đang tuột dốc với tốc độ chóng mặt nhưng không biết làm thế nào để cứu vãn. Trước đây, anh có thể dễ dàng nắm bắt cơ hội, giải quyết vấn đề và vượt qua mọi thử thách, cả trong công việc lẫn trong cuộc sống thường ngày. Vậy mà giờ đây, anh đành bất lực nhìn mọi thứ trôi qua trong vô vọng. Tựa như cuộc đời anh đang được sống bởi một người nào đó chứ không phải anh. Anh đã tự dần vặt mình mình suốt đêm qua để rồi sáng nay thức dậy và nhìn thấy cái lớp xe của mình xẹp lép. *“Mình đang cần sự giúp đỡ”*, anh nghĩ, *“chứ không phải là thêm một rắc rối như thế này”*.

George bước vội về nhà với hy vọng vẫn còn kịp để đọc sách cho lũ trẻ. Đây là một trong số ít những điều anh còn cảm thấy thích thú trong cuộc sống hiện tại. Chưa bao giờ George từ chối lời đề nghị đọc sách của lũ trẻ, ngay cả

khi anh phải làm việc tại nhà. Hai đứa trẻ chính là động lực để George vượt qua mọi thử thách của cuộc sống. Anh yêu gia đình mình và muốn mang đến cho các con những gì tốt đẹp nhất. Các con anh đang có những thứ mà trước đây, anh chưa từng có. Chúng đang được học tập ở một trong những ngôi trường tốt nhất của bang. Vợ chồng anh luôn cố gắng hết sức để không thua kém với bất kỳ gia đình nào trong khu. Nhưng cũng chính vì, bản thân anh phải gánh chịu rất nhiều áp lực. Mọi chuyện càng trở nên tồi tệ khi công việc của anh ở công ty không còn thuận buồm xuôi gió như trước. Hiệu suất làm việc của phòng anh sút giảm thấy rõ, và anh đã nhận được lời cảnh báo nếu không thay đổi được thực trạng này, anh sẽ bị thay thế. Lần đầu tiên, George cảm thấy bế tắc đến tận cùng.

Vừa đi, George vừa nghĩ về gia đình và tối hậu thư của vợ mình tới qua. Anh đang đứng trước nguy cơ mất tất cả, và vấn đề chiếc xe sẽ là điểm nhấn cuối cùng. *“Phải làm gì đó để thay đổi tất cả chứ!”*, George nghĩ, *“Không thể cứ tiếp tục như thế này mãi được!”*. Anh nhìn lên bầu trời đầy sao, thầm nói: *“Mình đã từng là người rất quyết đoán. Mọi người từng cho rằng mình là ngôi sao đang lên trong công ty. Nhưng tại sao mình lại đánh mất tất cả như thế này?”*.

Anh kêu lên trong tuyệt vọng:

- Làm ơn giúp tôi với!

Không khí xung quanh vẫn lặng yên. George chẳng nghe thấy gì ngoài tiếng vọng lại lời mình. Anh đang chờ đợi một điều gì đó, một câu trả lời, một tiếng động hay một ánh chớp. Bất cứ thứ gì cũng có thể tốt hơn cho anh vào lúc này.

4. GEORGE THỨC GIẤC

George thức dậy vào sáng hôm sau với cảm giác mệt mỏi và tâm trạng căng thẳng như mọi khi. Hầu như mỗi ngày, anh đều thức giấc với câu hỏi chuyện tệ hại gì sẽ xảy ra tiếp theo đây. Nhưng hôm nay, anh biết chắc mình sẽ không gặp rắc rối với chiếc xe nữa.

- Hôm nay anh có muốn em đưa đi làm không? - Vợ anh hỏi. - Hôm nay em rảnh.

- Không. Cảm ơn em. - George trả lời. - Hôm nay anh sẽ đi xe buýt. Cũng không tệ lắm, ngoại trừ người tài xế.

- Người tài xế có vấn đề gì hả? - Cô hỏi lại.

- Chuyện dài lắm, anh sẽ kể em nghe sau. George nói trong lúc mang giày. Tâm trạng anh trở nên tồi tệ hơn khi nghĩ sẽ gặp lại người tài xế hôm qua. “*Hãy lựa chọn sáng suốt*”, “*vở hài kịch*” văng vẳng trong đầu anh. “*Cô ta nghĩ mình đang nói chuyện với ai thế không biết?*”, anh lắc đầu và nhìn xuống đôi giày của mình. Một thực tế đau lòng là có đến hơn 20 nút thắt khiến anh không thể buộc được dây giày. Anh biết bọn trẻ đã nghịch ngợm chúng. George quăng đôi giày vào tường, thở dài và ngồi im.

Thêm một phút yên lặng trôi qua.

Một lúc sau, George đứng dậy, nhìn mình trong chiếc gương trên bàn trang điểm của vợ. Khi nhìn thấy hình ảnh của mình trong đó, anh nghe thấy tiếng nói của chính mình: “*Này, người tài xế đã nói với anh rồi đó. Anh là kẻ thất bại trong hôn nhân. Anh sắp bị đuổi việc. Anh chẳng có xe để lái đi làm và bây giờ, anh thậm chí không tự mang được giày. Anh rõ là đang sống trong một vở bi kịch mà!*”.

Những suy nghĩ này vô tình đánh thức George. Joy nói đúng. Cuộc đời và sự nghiệp của anh đã rơi xuống tận đáy bùn. Thậm chí sếp của anh, người luôn ủng hộ anh, đồng thời là vị cố vấn dày dạn kinh nghiệm nhất của anh, đã bảo:

- Tôi không thể bênh vực anh được nữa, George ạ.

- Tôi không cần ngài phải bênh vực tôi. - George đáp lại.

- Nhưng đó chính là điều tôi đã làm trong thời gian qua. Mọi người đều thắc mắc không hiểu chuyện gì đã xảy ra với anh. Tôi đã nói với họ rằng tôi không biết nhưng chắc chắn anh sẽ khá hơn. Nhưng tại sao mọi nguyện ngày càng trở nên tồi tệ vậy hả George? Nếu anh không thay đổi thì chẳng bao lâu nữa, cả hai chúng ta phải biến khỏi nơi này đây. Tôi xem anh như con trai mình, George ạ. Nhưng tôi không thể để anh hủy hoại công sức bao nhiêu năm phấn đấu của mình được.

- Được rồi. Tôi sẽ thay đổi và sẽ làm được việc. - George tuyên bố.

- Thế thì tốt. Tôi sẽ chờ xem anh làm được những gì. - Vị sếp nói. - Trước đây, huấn luyện viên bóng đá của tôi từng nói: *“Chúng ta không cần phải bàn nhiều về trận đấu này nữa. Thay vào đó, hãy ra sân và chơi cho thật tốt”*. Tôi hy vọng sẽ sớm nhìn thấy sự thay đổi của anh.

Bị đuổi việc là khái niệm mà George chưa bao giờ nghĩ mình sẽ nghe trong đời. Thế nhưng giờ đây, nó đã gắn với tên anh quá nhiều lần. *“Mình cần phải xoay ngược tình thế, ngay trong ngày hôm nay”*, George nghĩ, *“Nhưng bắt đầu từ đâu thì mình cũng chưa biết nữa”*.

5.

Cuối cùng thì George cũng mang được giày vào và bước ra khỏi nhà. Trên đường đi đến trạm xe buýt, hình ảnh Joy - người tài xế với nụ cười tươi - lại hiện ra trong đầu anh. *Có lẽ cô ấy không phải là người xấu. Rõ ràng cô ấy đã chỉ cho mình thấy rõ thực trạng của mình mà*, George nhủ thầm, *“Nhưng mình có thật sự cần người khác vạch ra cuộc đời mình rồi sẽ ra sao không nhỉ? Ý mình là, mình đã nghe quá nhiều người nói về điều này, từ sếp đến vợ, và thậm chí bây giờ là từ một người lái xe buýt xa lạ. Không biết sắp tới ai sẽ bảo mình là một người thất bại nữa đây, người đưa thư chẳng?”*.

George đến trạm xe buýt sớm hơn giờ chạy của chuyến xe số 11. Anh ngồi ở trạm chờ với hy vọng có thể gặp được Joy. Nhưng khi xe buýt đến, anh chẳng thấy Joy đâu cả. Hôm nay, cầm lái là một người đàn ông trung niên. Ông nhìn George với ánh mắt lạnh lùng và tất nhiên, không có nụ cười hay lời chào nào cả.

George tự hỏi chuyện gì xảy ra với Joy. Bỗng nhiên, anh cảm thấy mình thật tệ khi đã cư xử thô lỗ với cô ấy hôm trước. *“Dù sao thì cô ấy cũng đã cố gắng đối xử với mình tử tế. Việc cô ấy nói những lời khó nghe hôm trước chẳng qua là muốn tốt cho mình mà thôi. Đó không phải là lỗi của cô ấy. Mình thật đúng là kẻ bỏ đi mà”*, George nghĩ. Anh ngồi yên lặng trên xe, không nói chuyện, không cười và cũng không có chút sinh khí nào. Anh nghĩ về cuộc trò chuyện với sếp, về buổi họp nhóm hôm qua và biết mình cần phải thay đổi, phải thay đổi ngay lập tức. *“Nhất định mình sẽ bắt đầu từ hôm nay”*, anh nghĩ.

6. NHỮNG QUY TẮC

Ngày hôm sau, George đến trạm xe buýt sớm hơn mấy hôm trước. Khi ngồi trên ghế chờ, anh nghĩ về công việc của mình trong ngày hôm qua. Đường như cuộc sống và công việc của anh đang bị chi phối bởi một điều gì đó rất lạ mà anh không thể nhìn thấy. Nó khiến anh không thể làm chủ được tình hình như trước đây. Hôm qua, trong suốt cuộc họp, nhóm của anh chỉ tranh cãi với nhau mà chẳng đưa ra được bất kỳ giải pháp nào. George nghĩ về từng thành viên trong nhóm, về đóng góp của mỗi người cũng như vì sao những rắc rối của anh ngày càng trở nên trầm trọng như vậy. *“Có lẽ mình nên cho tất cả bọn họ nghỉ việc cho rồi”*, ý nghĩ này chợt khiến George mỉm cười, nhưng gần như ngay lập tức, anh quay về với thực tại khó khăn của mình. Anh biết mình không có lý do gì để làm như vậy, và nếu có chuyện gì xảy ra thì anh sẽ phải là người đầu tiên rời khỏi công ty. Hơn nữa, anh biết họ cũng không phải là những người không có năng lực. Chnh anh cũng đã từng tuyển dụng một vài người trong số đó. *“Họ chỉ bị lạc lối vì một lý do nào đó thôi”*, anh nghĩ. George hình dung những gì xảy ra trong nhóm anh giống như một cuộc hôn nhân tệ hại, nơi mà người ta không bao giờ tìm ra nguyên nhân cho những bất hạnh mình đang gánh chịu. Họ chỉ biết là nó không đúng thôi. George mãi suy nghĩ đến mức anh không nhận ra chiếc xe buýt số 11 đã tới. Khi nhìn lên, anh thấy Joy sau tay lái với nụ cười quen thuộc. Anh mỉm cười chào lại.

- Ô! Xem ai đang chờ chúng ta thế này. Vậy mà tôi đã nghĩ là sẽ không được gặp lại anh đấy.

- Tôi cũng vậy. - George trả lời. - Hôm qua tôi cũng đi xe này, nhưng không thấy cô. Cô đi đâu hả?

- Thứ ba là ngày nghỉ của tôi. Tôi phải vào bệnh viện chăm sóc bố. Bố tôi chẳng còn nhớ gì được cả, ngay cả tên ông. Ông cũng không còn nhớ tôi là ai nữa! Thật chẳng dễ dàng gì để đón nhận sự thật đau lòng này.

- Tôi thật lấy làm tiếc. - George nói, và cảm thấy mình thật tệ khi nghĩ rằng Joy không có gì để lo lắng trong cuộc sống. Có vẻ mọi thứ luôn khác với vẻ ngoài của nó.

- Đừng phải lấy làm tiếc, George ạ. Đó là một phần tất yếu của cuộc sống. Tất cả chúng ta đều phải trải qua những thử thách này. Mỗi người đều có rắc rối riêng. Một số gặp trục trặc trong hôn nhân, số khác thì phải đối mặt với những vướng mắc trong công việc hoặc vấn đề sức khỏe. Tôi cũng chỉ là một trong số họ mà thôi.

- Nhưng cô luôn tỏ ra vui vẻ và hạnh phúc. - George nói. - Làm sao cô làm được như vậy?

- Đó là tất cả những gì tôi có, George ạ. Đó là vì tôi yêu đời, yêu người và yêu chính bản thân mình. Anh thấy đấy, tất cả chúng ta đều có mối liên hệ với nhau. Làm sao tôi có thể yêu chính bản thân mình nếu tôi không yêu mọi người? Vì thế, tôi yêu tất cả mọi thứ, kể cả những thứ rất khó yêu.

“Sao giống tôi vậy?”, George nghĩ thầm.

- Đúng, giống như anh vậy, George ạ. - Joy nói như thể cô đang đọc được suy nghĩ của anh vậy.

Rồi cô hỏi tiếp:

- À, mà sao anh lại lên xe tôi lần nữa? Tôi đã nghĩ rằng sẽ không còn gặp lại anh sau khi anh phóng xuống xe nhanh như Carl Lewis^[1] ở Olympic 1984 vậy. Tôi rất vui vì sự có mặt của anh ở đây hôm nay. Nói cho tôi biết lý do đi, George.

George kể cho Joy nghe về chuyện lốp xe bị xẹp, về hai tin tốt xấu mà anh nhận được ở tiệm sửa xe, về chuyện cái thắng và việc anh có thể đâm sầm vào đầu đó nếu lái xe vào ngày hôm đó. Anh cũng kể cả việc anh phải đi làm bằng xe buýt trong hai tuần tới.

-Ồ, thật là tuyệt, George ạ. Rồi anh sẽ thấy việc đi trên xe của tôi là một điều

may mắn. Như tôi đã nói hôm trước, sở dĩ anh có mặt trên xe của tôi là vì một lý do nào đó. Lúc đó thì tôi không biết chính xác. Nhưng bây giờ thì tôi đã biết vì sao.

George chưa hiểu nên tò mò hỏi lại:

- Không lẽ theo cô, việc tôi đem xe đi sửa hết hai tuần là điều may mắn sao?

- Này, công nhận anh cứng đầu thật đấy.

Nhưng không sao, tôi vẫn sẽ tử tế với anh. Hãy nhìn lên kia đi, George, phía bên phải cái gương ấy. Hãy cho tôi biết anh thấy gì.

- Một cái bảng hiệu. - George trả lời.

- Đúng rồi, một cái bảng hiệu. Và nó viết gì vậy?

- Nó viết *“10 quy tắc cho hành trình cuộc sống của bạn”*.

Ngay bên dưới tiêu đề là một bản danh sách gồm 10 quy tắc nhưng George không tài nào đọc được. Anh không mang kính trong khi những dòng chữ này lại được viết tay và không rõ nét.

- Đúng rồi. Những hành khách thường xuyên đi trên xe tôi đều học 10 quy tắc này. Chúng tôi thường xuyên bàn luận về nó. Và bây giờ, tôi sẽ chia sẻ nó với anh. - Joy nói, giọng hoan hỉ. - Hãy nhìn này, George. Đây không phải là sự trùng hợp ngẫu nhiên đâu. Chúng ta có khoảng 10 ngày cùng nhau đi trên chuyến xe này và tôi có đúng 10 quy tắc dành cho hành trình cuộc sống của anh.

George cảm thấy hơi bối rối.

- Tôi đã có đủ những quy tắc cho mình rồi.- Anh nói. - Những quy tắc cho cuộc sống gia đình, vợ con công việc... Lúc này, tôi chẳng muốn có thêm bất kỳ một quy tắc nào nữa đâu.

Trong vài giây, Joy nhìn thẳng vào George với cái nhìn nghiêm nghị.

- Anh cần những quy tắc này, George. - Cô tuyên bố một cách chắc chắn. -
Đừng bao giờ quay lưng lại với những thứ có khả năng thay đổi cuộc sống
của anh mãi mãi. Anh có 10 ngày đi trên xe của tôi và tôi có 10 quy tắc có thể
giúp anh thay đổi cuộc sống. Điều kỳ diệu sẽ đến nếu anh thật sự cởi mở.
Hãy cởi mở, George. Đó là tất cả những gì tôi yêu cầu anh lúc này.

Lấy lại nụ cười rạng rỡ, Joy hỏi:

- Anh sẽ đồng hành cùng tôi chứ?47

Giọng của Joy điềm tĩnh nhưng chắc chắn và rõ ràng đến mức dường như cô
không cần phải nghe câu trả lời của George.

- Vâng! - George miễn cưỡng đáp.

Ngay lúc đó, toàn bộ hành khách trên xe đều đồng thanh:

- Phải! Phải! Phải!

George nhìn quanh một lượt và nhận ra, mọi người đã quan sát cuộc trò
chuyện của mình với Joy từ nãy đến giờ.

- Đừng sợ! - Joy trấn an. - Chúng tôi luôn đồng thanh hô như thế mỗi khi có
một hành khách mới đồng ý học quy tắc này. Đó là cách chúng tôi tạo nên sự
đoàn kết trên Chuyến xe Năng Lượng này. Tất cả những gì chúng tôi có ở
đây là năng lượng tích cực và nó đã giúp chúng tôi có những hành trình tuyệt
vời. Tôi nghĩ anh cũng nên trả lời “vâng”. Anh đã lạc quan hơn khi đồng ý
gia nhập cùng chúng tôi.

Vậy bây giờ, anh sẵn sàng để học quy tắc số một rồi chứ? Chỉ còn năm phút
nữa là anh xuống xe rồi. Chúng ta phải khẩn trương thôi.

George gạt đầu, tuy vẫn còn cảm thấy bối rối. Mọi thứ diễn ra nhanh đến mức
anh không tài nào nắm bắt và điều khiển được cảm xúc của mình. Một mặt,

anh muốn thoát khỏi chiếc xe như hôm trước, nhưng mặt khác, anh lại tò mò muốn biết 10 quy tắc đó là gì. George tự hỏi mình sẽ mất gì cho nó? “*Nhưng lúc này, mình chẳng có gì để mất cả*”, anh nghĩ.

<

7. BẠN CHÍNH LÀ TÀI XẾ

- Quy tắc số một rất dễ. - Joy tuyên bố khi nhìn về phía người đang ngồi đối diện với George. Anh ta ăn mặc lịch sự như một nhân viên kế toán nhưng lại có dáng vẻ của một nhà khoa học.

- Danny, hãy chỉ dùm George quy tắc số một. - Joy yêu cầu.

Danny rút ra một mảnh giấy từ trong tập hồ sơ lớn đặt bên cạnh. Trên mảnh giấy ghi:

Quy tắc 1: Bạn là người lái chiếc xe của mình

Joy cảm ơn Danny và giải thích cho George biết tại sao Danny lại là người nắm giữ những quy tắc trên Chuyến xe Năng lượng của mình.

- Một năm trước, Danny sống lay lắt như một bóng ma: không mục đích, không niềm tin. Tôi ghĩ lúc đó, nếu có ai làm gì anh ta thì anh ta cũng chẳng hay biết đâu. - Joy kể với nụ cười hài hước. - Vậy mà giờ đây, Danny đã nắm vững những quy tắc và cùng chúng tôi đưa chiếc xe tiến về phía trước.

Joy không giấu niềm tự hào. Với tay lấy chai nước, cô nhìn George, bảo:

- Hãy luôn ghi nhớ rằng anh chính là người lái chiếc xe của mình. Đây là quy tắc quan trọng nhất bởi nếu anh không chịu trách nhiệm và kiểm soát chuyến xe đời mình thì anh sẽ không bao giờ điều khiển được nó. Và nếu không lái được chiếc xe của mình thì anh sẽ mãi đi theo hành trình của người khác đấy.

- Thế còn sự ủng hộ của những người khác thì sao? - George hỏi.

- Đương nhiên là anh có thể tiếp tục tìm kiếm hướng đi cùng những lời khuyên bổ ích cho mình trong suốt cuộc hành trình. Nhiều người nghĩ rằng

họ đang lái chiếc xe của tập thể nhưng kỳ thực là mỗi người đều có một chiếc xe cho riêng mình. - Joy tiếp tục. - Vấn đề mà ngày nay nhiều người trong chúng ta đang phải đối mặt là họ không biết xe của mình đang đi đâu và làm thế nào để điều khiển được nó. Hãy đọc cho mọi người câu nói khi nào có nhiều người “chết” nhất đi,

Joy nói khi thông qua kính chiếu hậu, cô nhìn vào một thanh niên khoảng 20 tuổi ngồi ở hàng ghế cuối.

Marty mặc một chiếc áo thun polo và quần kaki, gương mặt khá trẻ với mái tóc sáng. Trong lúc Marty mở máy tính xách tay ra, bắt đầu tìm kiếm thì Joy quay sang kể cho George nghe chuyện làm thế nào Marty trở thành chuyên viên nghiên cứu của nhóm cũng như cách để cả nhóm luôn có được những cuộc đàm thoại thú vị về cuộc sống, công việc, sự thành công và nhiều vấn đề khác. Mỗi ngày, Marty đều mang đến những thông tin quan trọng về vấn đề họ đang thảo luận. Marty được mọi người gọi là “*Google Man*”, tức “*Người tìm kiếm*” bởi anh có thể tìm được mọi thông tin ở mọi lĩnh vực.

- Đây rồi! - Marty reo lên và đưa chiếc máy tính về phía trước để mọi người đều nhìn thấy.

Trên đó ghi: 8 giờ sáng thứ 2: Thời điểm có nhiều người “chết” nhất

- Không thú vị sao? - Joy hỏi khi nhìn thấy vẻ mặt George. Dường như anh không hiểu lắm về ý nghĩa của nghiên cứu này nên chỉ yên lặng trong khi mọi người trên xe đã bắt đầu bàn án.

- Này, George. Tôi đang đánh thức anh bằng một tách cà-phê đấy. - Joy cười.
- 8 giờ sáng thứ hai là lúc chúng ta bắt đầu một tuần làm việc mới. Đây là thời điểm mà nhiều người muốn “chết” hơn là làm việc. Hãy suy nghĩ về điều đó, George.

Cô nói trong lúc mọi người vẫn không ngớt bàn luận.

- Nghe có vẻ buồn cười nhưng đó là một thực tế đáng buồn. Nhiều người cảm thấy họ không òn sự lựa chọn nào khác nên chấp nhận từ bỏ tất cả. Nhiệm vụ

của tôi lúc này là nói cho anh biết rằng anh hoàn toàn có quyền chọn lựa. Đúng không, các bạn? - Những hành khách khác trên xe tỏ ra hưởng ứng. Joy tiếp tục. - Anh không nên ngồi đó thụ động như những người để cuộc sống kiến tạo nên họ. Hãy cầm lái vô-lăng và tìm kiếm con đường riêng của mình. Đây là chuyến xe đời anh và anh phải là người lái nó. Hãy xác định xem anh muốn đến đâu và làm thế nào để đến được đó. Anh không đồng ý hả?

- Tôi không biết. - George trả lời. - Tôi có cảm giác dường như lúc nào những người xung quanh cũng đưa ra nhiệm vụ cho tôi hơn là tôi tự tìm thấy nó. Thật sự là bây giờ, tôi không hề tự cân cuộc sống của mình nữa rồi. Tôi nộp những loại thuế mà chính phủ bắt buộc, làm theo những gì sếp yêu cầu, rồi trách nhiệm với gia đình, vợ con... Tôi cảm thấy tù túng trước những trách nhiệm mà mình phải gánh vác. Vì thế câu trả lời của tôi ư? Không, tôi thật sự không cảm thấy là mình có bất kỳ sự lựa chọn nào. Một thực tế đáng buồn là tôi cảm thấy mình đang chết dần. Có thể tôi cũng sẽ tham gia vào hội những người “chết” vào 8 giờ sáng ngày thứ hai đó.

- Không phải là có thể. - Joy phản bác. - Nếu anh vẫn tiếp tục buông xuôi như hiện nay thì chắc chắn anh đang tiến rất nhanh đến cái chết bất hạnh vào 8 giờ sáng ngày thứ hai. Vì thế bây giờ, anh phải hành động thôi, George. Hãy cầm lái vô-lăng và đổi hướng đi thôi. Có thể trước đây, anh có cảm giác là mình không có bất kỳ sự lựa chọn nào nhưng từ nay, anh sẽ thay đổi suy nghĩ này. Một khi nhận thức được sức mạnh của mình, mọi việc sẽ bắt đầu thay đổi. Chính anh chứ không phải ai khác được lựa chọn quan điểm cho mình. Không ai có thể quyết định được cuộc sống và năng lượng của anh cả. Bây giờ thì hãy mỉm cười với tôi xem nào!

George nhìn Joy nhưng không có vẻ gì là anh sẽ cười.

- Tôi không yêu cầu anh phải làm gì cả, George. Chỉ mỉm cười thôi.

Và thế là George cười. Anh biết mình không muốn làm Joy giận.

- Anh thấy rồi đó, George. Khi chọn cách mỉm cười và làm được điều đó, nghĩa là anh đã thay đổi năng lượng của mình. Một nụ cười có thể giúp anh

thay đổi cách suy nghĩ, cảm nhận cũng như tác động đến những người xung quanh. Năng lượng cho hành trình cuộc sống của anh như thế nào hoàn toàn phụ thuộc vào anh. Nếu có một điều ước, anh có biết mình ước được đến đâu không, George?

George ngồi thẳng người, nhìn qua cửa sổ và thấy tòa nhà văn phòng công ty anh còn cách khoảng một ki-lô-mét. Anh không biết mình muốn đi đâu, nhưng chắc chắn là anh không còn muốn đến những nơi mà mình đã ở đó nữa.

Thực ra, Joy hiểu những suy nghĩ và cảm nhận của George trước khi anh cất tiếng. Những người sống có mục tiêu và ước mơ luôn tự tin tiến bước. Họ biết mình đang đi đâu và tại sao mình quyết định đến đó. Nhưng George không làm được điều này.

- Tôi biết chúng ta sắp đến gần văn phòng của anh rồi. - Joy nói. - Nhưng trước khi anh xuống xe, tôi muốn nói thứ này. Đó là thứ đã gợi cảm hứng để tôi gọi đây là Chuyến xe Năng lượng.

Cô với cái túi và lấy ra một cuốn sách thiếu nhi. Ở trang bìa có hình một chiếc xe buýt với từ *Energy Bus*.

- Đây là sách cho trẻ con mà. - George nói với giọng chán nản vì không hiểu tại sao Joy lại muốn mình đọc một cuốn sách như vậy vào lúc này.

- Tôi biết. Nhưng đó chính là điều tôi muốn nói với anh. Anh thấy đấy, cuộc sống ban đầu vốn rất đơn giản nhưng chúng ta lại khiến nó trở nên phức tạp bằng chính những rắc rối của mình. Những bài học đơn giản nhất bỗng trở nên khó hiểu. Vì thế, anh đừng vội xem thường một cuốn sách thiếu nhi hoặc những quy tắc đơn giản mà tôi đã chia sẻ. Một trong những điều quan trọng nhất có thể anh sẽ nhận ra là, *càng tiến gần về đích, những bài học càng trở nên đơn giản nhưng cũng mạnh mẽ hơn*. Các quy tắc đơn giản luôn ẩn chứa những bài học sâu sắc. Hãy đọc đi, George.

Dù cảm thấy hơi ngần ngại nhưng George vẫn cúi xuống và mở trang sách đầu tiên. Bỗng dưng, anh có cảm giác như mình đang ở nhà và đọc sách cho

các con nghe vậy.

“Đây là chiếc xe của bạn.

Bạn chính là tài xế.

Bạn có biết rằng bạn có thể lái chiếc xe này

Đi bất cứ nơi đâu bạn muốn?

Hãy nói “biết” với tôi ba lần.

Biết, biết, biết.

Bạn có thể lái nó đến rạp chiếu phim

Ra bãi biển hay lên Bắc Cực.

Chỉ cần bạn muốn đi

Và tin rằng mình sẽ đến được đó.

Mỗi chuyến đi, mỗi cuộc hành trình

Đều bắt đầu với mong muốn khởi hành của bạn.

Nếu bạn có ước mơ

Nhất định bạn sẽ đủ sức mạnh để thực hiện nó.”

Chiếc xe ngừng lại và Joy quay sang George.

- Vậy thì bây giờ, anh muốn đi đâu hả George? Mục tiêu của anh là gì? - Cô hỏi trong lúc trao cho anh một mảnh giấy. - Một khi anh đã xác định được điều đó thì tất cả những quy tắc kia sẽ trở nên dễ hiểu.

George bước vào phòng làm việc. Anh ngồi vào bàn và xem lại tờ giấy mà Joy vừa đưa.

Phía trên cùng là những lời hướng dẫn:

Trước hết, hãy xác định bạn muốn gì, sau đó bắt tay vào thực hiện nó. Đừng để cuộc sống tạo dựng ra bạn. Chính bạn phải tạo dựng nên cuộc sống cho mình. Hãy trả lời những câu hỏi dưới đây và chúng ta sẽ tiếp tục bàn về chúng vào ngày mai.

George nhìn xuống phía dưới và thấy ba câu hỏi. Dưới mỗi câu hỏi đều có một khoảng trống để anh điền câu trả lời:

1. Mục tiêu cho cuộc sống (bao gồm cả sức khỏe) của tôi là:

2. Mục tiêu cho công việc và nhóm làm việc của tôi là:

3. Mục tiêu cho các mối quan hệ và gia đình của tôi là:

8. TẤT CẢ LÀ NĂNG LƯỢNG

Vào sáng hôm sau, khi chiếc xe số 11 đỗ tại trạm dừng nơi George đang đứng chờ, anh thấy một người đàn ông phóng xuống xe, miệng hét to:

- Cô bị điên thật rồi!

- Ô, vâng! - Joy kêu lên. - Khi nào anh sẵn sàng học điều gì đó trên xe của tôi thì hãy nói cho tôi biết nhé.

- Chuyện gì vậy? - George hỏi khi tiến đến cái ghế anh vẫn thường ngồi.

- Anh ta tin vào những ảo tưởng lớn nhất trong thời đại chúng ta.- Joy đáp.

- Ảo tưởng? - George ngạc nhiên. - Cô đang nói về cái gì vậy?

- Ảo tưởng rằng chúng ta đang sống trong một thế giới vật lý. - Joy nói với giọng tự tin. Trông cô như một giáo sư đại học đang say sưa giảng bài. - Anh có nhớ Einstein đã từng nói thiên hà tạo ra năng lượng không?

Danny giơ lên một mảnh giấy nhỏ:

- Xem này George. $E = MC^2$.

Joy tiếp:

- Einstein đã chứng minh rằng, tất cả mọi thứ đều do năng lượng tạo thành. Tất cả mọi thứ, thậm chí cả cơ thể của con người cũng được tạo ra từ năng lượng. Chúng ta sống trong một thiên hà đầy năng lượng và mọi thứ đều là một dạng thức nào đó của năng lượng. Nhưng không cần phải nghiên cứu sâu về khoa học mới hiểu được mối liên hệ giữa cuộc sống và năng lượng đâu. Tất cả những gì anh cần làm là suy nghĩ về cuộc sống của chính mình. Hãy

nghĩ đến những người đã kiến tạo ra năng lượng cho anh, và những người rút cạn nó. Hãy nghĩ về những điều anh cảm thấy thích thú cũng như buồn chán, từ trong ngôn ngữ, lời nói, điệu nhạc hay các món ăn. Hãy suy nghĩ về những dự án đã tiếp thêm sinh lực cho anh, và cả những dự án đã đốt cháy anh. Mọi thứ đều tiềm ẩn năng lượng, George ạ. Anh đồng ý với tôi chứ?

- Đồng ý. - George đáp. Thật sự anh không thể nhớ lần cuối cùng anh cảm thấy hứng thú trong công việc là khi nào và vì điều gì nữa.

Joy lại tiếp tục:

- Trong những trận bóng đá hay bóng rổ chuyên nghiệp, chúng ta thường nghe các bình luận viên nói về năng lượng của đội bóng, năng lượng của từng cầu thủ và năng lượng của các cổ động viên. Nó giống như một dòng điện đang chạy trong không khí vậy. Các huấn luyện viên thường dùng điều này để lý giải cho việc đội bóng của họ chơi tốt hoặc không tốt. Tất cả đều liên quan đến năng lượng. Đã bao giờ anh và cộng sự đoán biết được suy nghĩ và hành động của nhau chưa?

- Tất nhiên là có rồi. - George trả lời.

- Có khi nào vợ anh đọc được suy nghĩ của anh không?

- Rất nhiều lần. - Anh đáp với một nụ cười băng quơ.

- Đó chính là năng lượng của tư duy. - Joy nói. - Suy nghĩ của chúng ta rất mạnh mẽ vì chúng luôn chứa nhiều năng lượng. Đó cũng là lý do tại sao tôi yêu cầu anh viết ra mục tiêu cho cuộc sống, gia đình và công việc của mình. Một khi đã xác định rõ mục tiêu của mình, anh sẽ bắt đầu quá trình huy động năng lượng của tư duy để tạo nên cuộc sống như mong muốn. Như tôi đã nói, anh không thể đến một nơi nào đó nếu không biết mình muốn đến đâu. Nó giống như việc cố gắng xây một ngôi nhà mà không có bất kỳ kế hoạch hay bản thiết kế nào cả. Vì thế, hãy cho tôi biết mục tiêu của anh là gì, George. Tôi hy vọng anh đã viết nó ra tờ giấy tôi đưa hôm qua.

9. CHIA SẺ MỤC TIÊU

Thật ra, George có rất nhiều mục tiêu và anh đã viết chúng ra tờ giấy mà Joy đã đưa hôm qua.

- Tôi đã mất quá nhiều thời gian để sống theo yêu cầu của những người xung quanh. Vì thế, tôi thấy thật lạ lẫm khi suy nghĩ về những ước mơ của mình. - George thổ lộ. - Nhưng một khi đã bắt đầu, tôi lại cảm thấy hết sức dễ chịu.

Joy gật đầu và làm anh yên lòng bằng nụ cười của mình.

- Tiếp tục đi George.

Anh kể cho cô nghe về cuộc sống trước đây của mình, về đã từng là ngôi sao của môn lacrosse^[2] ở trường, việc anh muốn lấy lại hình bóng cũ và rũ bỏ tất cả những khúc mắc đeo bám dai dẳng bấy lâu. George nói về cảm giác của mình khi nhớ lại những khoảnh khắc hạnh phúc trong quá khứ, cũng như việc nhìn thấy được mục tiêu trong hiện tại. Anh cũng thổ lộ cho Joy biết ước mơ trở thành người chồng, người cha tốt của mình ra sao.

- Tôi muốn mang lại hạnh phúc cho các con mình và ảnh hưởng tích cực đến quá trình trưởng thành của chúng. - Anh chia sẻ. - Nhưng nếu cứ duy trì tình trạng này thì tôi sẽ không thể làm được điều đó. Vì thế, tôi biết mình cần phải thay đổi.

- Thế còn với vợ của anh thì sao? - Joy thắc mắc.

- Tôi muốn chúng tôi vẫn tiếp tục chung sống với nhau. - Anh đáp. - Tôi muốn chúng tôi vẫn cười đùa bên nhau như ngày xưa. Ôi, tôi nhớ những giây phút ấy quá.

- Ô, anh thật lãng mạn. - Joy trêu.

- Ngay hôm đầu tiên gặp George, Joy đã có ấn tượng tốt với anh. Cô biết, dưới dáng vẻ mỗi mệ kia là một con người tài năng và một trái tim dạt dào tình thương yêu. Cô cũng biết rằng, chỉ cần vén đám mây mờ kia thì anh sẽ tỏa sáng như một vầng hào quang. Và cô hết sức xúc động thấy rằng hào quang đó đã bắt đầu chiếu sáng khi George chia sẻ mong ước của mình với cô.

Nhưng lúc này, George đang cảm thấy xấu hổ. Anh như chết điếng khi nghĩ đến cuộc hôn nhân sắp tan vỡ của mình. Anh kể cho Joy nghe với hy vọng cô có thể giúp anh xoay chuyển được tình thế.

- Mọi thứ sẽ tiến triển tốt. - Joy cam đoan với George nhưng chưa thể khiến anh yên lòng. - Nhưng điều quan trọng là lúc này anh phải biết tin tưởng. - Cô nói một cách điềm tĩnh.

Tiếp theo, Joy đề cập đến công việc và mong ước của anh về sự thành công ở Công ty NRG. George kể về phòng tiếp thị sản phẩm của mình và buổi giới thiệu dòng bóng đèn mới NRG-2000 sắp tới.

- Nếu lần ra mắt này không thành công thì sự nghiệp của tôi coi như đi tong. Vì thế, mong muốn của tôi lúc này là làm thế nào để các nhân viên trong phòng đồng lòng vphối hợp với nhau, để buổi giới thiệu sản phẩm được thành công.

- Tính theo thang điểm từ 1 đến 10 thì số điểm mà các anh đầu tư cho buổi ra mắt sản phẩm này là bao nhiêu? - Joy hỏi.

- Khoảng 2 điểm. - George đáp. - Chúng tôi không đoàn kết, thụ động. Nói thẳng ra là vô tổ chức.

- Vậy là không tốt! - Marty nói lớn từ phía cuối xe.

- Đúng vậy. Không tốt tí nào! - George đáp dù cảm thấy rất khó chịu trước sự chen ngang của anh chàng này.

Joy xen vào:

- Đúng là không tốt, George ạ. Nhưng như thế không có nghĩa là nó sẽ không thể tốt. Tuy vậy, chuyện này có vẻ không giống những khó khăn mà chúng ta từng đối mặt trước đây.

Cô nhìn xuống Marty.

- Marty, anh có nhớ lúc mình vừa hồi phục không? Hay khi Danny mắc bệnh tim cũng vậy. Sở dĩ, chúng ta thay đổi được mọi chuyện là nhờ ta có ước mơ, niềm tin và đã tập trung thực hiện nó. Chúng ta thường có một điểm chung là đều phải trải qua một giai đoạn khủng hoảng trước khi nhận ra mình phải thay đổi nó. Đáng ra ta không nên để mọi thứ suy sụp rồi mới bắt đầu suy nghĩ về cuộc đời và ước mơ của mình. Nhưng điều đó vẫn cứ xảy ra. Vì thế, hãy thường xuyên suy nghĩ xem mình muốn và không muốn điều gì.

Trong lúc Joy nói, George chột nghĩ về người mẹ đang chống chọi với căn bệnh ung thư của mình và những ước mơ bà muốn thực hiện lúc này. Bỗng dưng, anh hiểu tất cả những gì Joy đang nói.

Joy tiếp tục:

- George! Đây là giai đoạn khủng hoảng của anh nhưng cũng chính là cơ hội mà cuộc sống đã tạo ra cho anh. Mỗi cuộc khủng hoảng đều tiềm ẩn một cơ hội để chúng ta thấu hiểu và thay đổi bản thân theo hướng tích cực hơn. Vì vậy trong lúc này, anh phải xác định điều gì là cần thiết nhất. Bây giờ, anh đã biết là mình muốn đi đâu rồi, phải không? Chúng ta sẽ đến với quy tắc số hai ngay bây giờ.

◇

10. SỰ TẬP TRUNG

Danny chia ra quy tắc số hai ghi trên một mảnh giấy:

Quy tắc 2: Khát khao và tập trung đưa chiếc xe của bạn tiến về phía trước

Joy quay lại, nhìn George và nói:

- Quy tắc này nói về sự tập trung. Nếu không tập trung, con người chẳng thể nào xây dựng được những tòa nhà hay vẽ được những bức tranh. Khi đó, năng lượng của chúng ta sẽ bị phân tán. Anh đã chia sẻ với tôi những mơ ước của mình. Vì thế, nhiệm vụ của tôi lúc này là giúp anh biến những ước mơ đó thành hiện thực. Tất cả sẽ bắt đầu bằng việc động não.

George hỏi lại với vẻ hồ nghi:

- Nhưng làm thế nào mà việc suy nghĩ có thể giúp tôi thay đổi cuộc sống của mình?- Đó chính là năng lượng tư duy mà chúng ta đã bàn khi nãy. - Joy trả lời. - Mỗi ngày, anh nên dành 10 phút để tập trung nghĩ về những ước mơ. Khi đó, anh sẽ thấy những ước mơ của mình đang dần được định hình. Anh có biết luật năng lượng là gì không George?

- Nó còn được gọi là luật hấp dẫn! - Marty nói to từ phía cuối xe.

Joy tiếp tục:

- Đúng vậy, nó còn gọi là luật hấp dẫn. Có phải sau khi mua một chiếc xe mới, anh luôn chú ý đến những chiếc cùng nhãn hiệu ở khắp mọi nơi không?

George gật đầu xác nhận.

- Tại sao lại như vậy? - Joy hỏi. Nhưng dường như không đợi câu trả lời, cô lại tiếp tục. - Bởi vì não bộ con người có khả năng tạo nên một lực hấp dẫn lớn khi chúng ta tư duy. Càng tập trung suy nghĩ về điều gì đó, con người càng có khả năng hiện thực hóa chúng trong cuộc sống của mình. Và năng lượng chúng ta tạo ra trong quá trình suy nghĩ cũng chính là năng lượng mà ta nhận

Marty thêm vào:

- Điều đó giải thích tại sao có nhiều người nhận được điện thoại của bạn mình khi đang suy nghĩ về người ấy. Khoa học đã nghiên cứu về hiện tượng này và đặt tên cho nó là *thần giao cách cảm qua điện thoại*. - Marty tự hào chỉ cho mọi người thấy nghiên cứu này trên máy tính của mình.

Joy tiếp:

- Nhưng điều quan trọng nhất là anh phải biết cách điều chỉnh suy nghĩ của mình. Hãy dành thời gian để suy nghĩ về những điều anh muốn. Và nhất là phải tập trung. Những người luôn suy nghĩ về những điều họ không muốn hoặc không có thật thường chỉ biết than vãn mà thôi, George ạ.

- Hình như tôi cũng là một người trong số họ đấy. - George đáp với vẻ thành thật.

- Càng phàn nàn, họ sẽ càng cảm thấy bất mãn. Những lời phàn nàn không những khiến cho cuộc sống của anh trở nên nặng nề mà còn ảnh hưởng xấu đến cuộc sống của những người xung quanh. Đó là lý do vì sao tôi không cho phép bất cứ lời phàn nàn nào xuất hiện trên xe của mình. Trước đây, khi còn lái xe đưa rước học sinh, tôi thường nói với bọn trẻ rằng: "*Chúng ta là người chiến thắng, không phải người than vãn*". Và bây giờ, tôi muốn tất cả chúng ta hãy sống như câu nói này. Anh hãy ngừng những suy nghĩ tiêu cực của mình lại. Hãy tập trung năng lượng cho những ước mơ cùng các dự định. Anh làm được chứ, George?

- Joy nói đúng đấy, George! Càng suy nghĩ về những ước mơ của mình, con người càng có khả năng hiện thực hóa chúng. - Marty tiến về phía George và

chỉ cho anh thấy một nghiên cứu mới. - Điều này đã được chứng minh qua thành tích thi đấu của rất nhiều vận động viên thể thao. Sau mỗi tám huy chương là một quá trình luyện tập gian khổ và khát khao cháy bỏng. Họ thường dành hàng giờ liền để chiêm nghiệm lại những màn trình diễn hoặc những trận đấu hay nhất của họ. Thế thì tại sao chúng ta lại không tạo dựng cho mình một cuộc sống tốt đẹp hơn từ bí quyết này?

Marty chính là người hiểu rõ điều này hơn ai hết. Anh chưa bao giờ tin vào vận may cho đến khi gặp được Joy. Theo hướng dẫn của Joy, Marty đã tự tạo ra vận may cho mình bằng cách hướng đến năng lượng của bản thân. Giờ đây, Marty đã thành lập được công ty riêng và tạo ra may mắn cho mình cũng như nhiều người khác

Joy hoan hỉ:

- Chúng ta đang sống trong trường Năng lượng của ước mơ! Vì thế, một khi đã xác định được ước mơ của mình, tập trung suy nghĩ về nó, đồng thời nỗ lực hết sức thì nhất định thành công sẽ đến với anh.

George lặng im suy nghĩ về những điều vừa nghe. Quả thật, cuộc sống của anh đã trở nên tồi tệ hơn rất nhiều khi phải nghe quá nhiều lời than vãn từ bản thân lẫn những người xung quanh. Trước đây, George cũng từng chơi thể thao và anh cũng từng nghe đến vai trò của khát khao chiến thắng. *“Nhưng liệu việc tập trung vào ước mơ có thật sự tạo ra lực hấp dẫn, và có thật sự giúp mình thay đổi được cuộc sống không?”*, anh tự hỏi.

Suốt thời gian qua, cuộc sống của George đã tích tụ quá nhiều rắc rối khiến anh mất phương hướng và rơi vào khủng hoảng. Dù vẫn còn ngờ vực nhưng George quyết định sẽ thử phương pháp này. Lúc này, anh chẳng còn gì để mất nữa. Anh sẽ thử mọi phương pháp, miễn là cứu vãn được công việc và hôn nhân của anh. Biết đâu buổi giới thiệu dòng sản phẩm NRG-2000 vào thứ sáu tuần tới chính là cơ hội để anh thực hiện những ước mơ của mình.

11. SỨC MẠNH CỦA NĂNG LƯỢNG TÍCH CỰC

George nói:

- Tôi đã xác định được hướng đi cùng mục tiêu của mình cũng như hiểu những điều cô vừa nói. Nhưng cô thấy đấy, để sống lạc quan trong hoàn cảnh hiện tại của tôi thật không dễ chút nào. Cô không hiểu những gì tôi đang phải đối mặt, cả trong công việc lẫn trong cuộc sống gia đình, tệ hại như thế nào đâu.

- Anh nói đúng, George ạ. - Joy đáp. - Tôi không biết những khó khăn mà anh đang phải đối mặt. Nhưng tôi biết rằng cách duy nhất để thay đổi được tình thế hiện tại là anh phải thay đổi tư duy của mình. Nếu tiếp tục suy nghĩ theo hướng hiện tại thì chắc chắn, anh sẽ phải nhận lãnh một kết cục thảm hại. Để chúng tôi nói với anh một công thức đặc biệt nhé. Danny, hãy cho George xem đi.

Danny đưa tay vào cặp và rút mảnh giấy chỉ bằng tấm danh thiếp. Trong lúc George tự hỏi anh chàng này có bao nhiêu cái bảng hiệu thì Danny đã giơ cao mảnh giấy, trên đó ghi:

$$E + P = O$$

Danny giải thích:

- Chữ E tượng trưng cho *Events* - những sự kiện xảy ra trong cuộc sống của anh, chữ P chính là *Perception* - khả năng nhận thức và O là *Outcome* - kết cục. Tuy không thể kiểm soát được những sự kiện xảy ra trong cuộc sống của mình nhưng chúng ta hoàn toàn có thể nhận biết và nắm bắt được quy luật hoạt động của chúng. Khả năng nhận thức và phản ứng trước các sự việc này

sẽ quyết định cuộc sống của chúng ta.

Joy thêm vào:

- Chữ P còn có nghĩa là *Positive Energy* - năng lượng tích cực. Công thức này giải thích tại sao năng lượng tích cực lại đóng vai trò quan trọng đến vậy. Tất nhiên, để làm chủ cuộc sống, mỗi người phải tự xác định mục tiêu riêng cho mình. Mỗi người có một mục tiêu riêng nhưng để đến đích, tất cả chúng ta đều phải vượt qua rất nhiều trở ngại, chẳng hạn như chuyện lốp xe của anh bị xẹp hôm trước. Tuy vậy, điều quan trọng nhất chính là cách chúng ta đối mặt với những rắc rối trong cuộc sống và xoay chuyển nó. Giống như điều tôi đã nói với anh lúc trước: Hãy lựa chọn sáng suốt! Năng lượng tích cực sẽ giúp con người vượt qua thử thách của cuộc sống một cách nhanh chóng và tạo ra những kết quả tích cực nhất.

Ngừng một lát, Joy tiếp:

- Năng lượng tích cực sẽ thúc đẩy chuyến xe của anh tiếp tục tiến về phía trước. Tất nhiên, điều quan trọng là anh phải loại bỏ thứ năng lượng nhiệt thành giả tạo. Loại năng lượng này chỉ có thể che chắn cho những cảm xúc tiêu cực của con người và khiến chúng ta thêm bực bội mà thôi. Chúng ta chỉ bàn về nguồn năng lượng tích cực có khả năng mang lại cho con người những cảm xúc tuyệt vời nhất, giúp họ vượt qua thử thách để tạo dựng thành công. Nguồn năng lượng đó chính là niềm tin, nhiệt huyết, lý tưởng, và hạnh phúc. George, đây mới chính là điều cốt lõi của cuộc sống. Danny, cho George xem quy tắc số ba đi.

Quy tắc 3: Hãy tiếp đầy nhiên liệu cho cuộc hành trình bằng chính Năng lượng Tích cực

Joy tiếp tục

- George, hãy suy nghĩ về nó như thế này: Để chuyến xe của mình đi đúng hướng, anh cần phải có niềm khát khao và sự tập trung. Nhưng để đến đích, anh cần phải có nguồn năng lượng tích cực. Mỗi người chúng ta đều có hai nguồn năng lượng, một nguồn năng lượng tích cực và một nguồn năng lượng

tiêu cực. Năng lượng tích cực giống như một loại nhiên liệu có hàm lượng oc-tan cao, có thể giúp ta đẩy nhanh tốc độ cuộc hành trình của mình. Trong khi đó, nguồn năng lượng tiêu cực giống như một loại dầu cặn tồn đọng lâu ngày có thể làm nghẹt nguồn máy của chúng ta.

- Nhưng tôi phải làm gì với nguồn năng lượng tiêu cực đang hiện hữu trong cuộc sống của mình bây giờ? - George hỏi.

Joy chỉ vào sọt rác:

- Hãy vứt chúng vào đó, George. Nếu công việc khiến anh mệt mỏi, hãy nghĩ rằng mình thật may mắn khi có được một việc làm ổn định, trong khi rất nhiều người đang chịu cảnh thất nghiệp. Và một điều may mắn khác là anh vẫn còn đủ khỏe mạnh để làm việc. Khi bị kẹt giữa làn xe cộ đông đúc thì hãy nghĩ rằng mình thật hạnh phúc khi được lái xe hơi, trong khi có những người đang phải đi bộ. Nếu cảm thấy chán ngấy món ăn mà mình đang ăn thì hãy nghĩ đến những người đang bị đói trên thế giới. Cách đây mấy năm, mẹ tôi qua đời và cha tôi đã rất đau khổ. Khi đó, tôi đã nói với ông rằng: *“Cha đã có một tình yêu mà nhiều người ao ước. Vì thế, hãy biết ơn cuộc đời vì điều đó, cha à”*.

Joy tiếp:

- Một điều thú vị là trong tiêu cực luôn ẩn chứa sự tích cực, như cơn mưa luôn ẩn chứa tia nắng mặt trời ấm áp ngay sau đó.

- Vậy có phải cô đang nói là nếu tôi muốn thành công thì tôi cần phải tiếp tục tiếp đầy cho cuộc sống của mình bằng năng lượng tích cực? - George hỏi.

- Không chỉ nói thôi đâu, George. - Joy đáp. - Tôi còn muốn hét thật to để tất cả mọi người đều được biết đến nó nữa! Tôi đã khám phá ra rằng, sự tiêu cực luôn chảy về những nơi trống vắng. Vì thế, chúng ta phải liên tục bơm đầy năng lượng tích cực để cho sự tiêu cực không còn chỗ phát triển. Hãy nuôi dưỡng những suy nghĩ, cảm xúc, hành động tích cực cho mình mỗi ngày. Nếu không có năng lượng tích cực, hành trình của chúng ta chắc chắn sẽ bị gián đoạn.

- Thế còn nhóm của tôi ở công ty thì sao? - George hỏi.

- Cũng vậy thôi. - Joy đáp. - Anh cần làm cho họ trở nên tập trung và tích cực. Hãy đưa họ lên xe của anh và khiến họ trở thành những người bạn đồng hành của mình. Những quy tắc sau này của tôi sẽ giúp anh làm được điều đó. Còn bây giờ, hãy tự làm đầy nguồn năng lượng tích cực của mình vì nếu không làm được điều đó, anh sẽ không thể chia sẻ nó với ai cả. Một khi xe bắt đầu lăn bánh, anh có thể mời họ lên xe. Trên những dặm đường, suy nghĩ, cảm xúc và hành động tích cực sẽ nối tiếp nhau hiện ra.

Trước khi chiếc xe dừng lại để George xuống, Joy ra hiệu cho Marty đọc câu chuyện về con sói tích cực.

- Có một người quyết định đi tìm nhà thông thái để xin ý kiến về cảm giác phức tạp của mình. Khi gặp được nhà thông thái, anh ta nói: *“Tôi có cảm giác như có hai con sói đang đánh nhau trong người tôi. Một con thì hiền lành, kiên nhẫn và tốt bụng. Còn con kia hung dữ, nóng nảy và độc ác. Tôi đang tự hỏi không biết rồi con nào sẽ thắng”*. Sau một hồi suy nghĩ, người thông thái đáp: *“Con nào được ông nuôi dưỡng thì nó sẽ chiến thắng”*.

- Cảm ơn, Marty. - Joy nói trong lúc ra hiệu anh đưa cuốn sách đó cho George.

- Tôi không thể lấy được. Đây là cuốn sách của anh mà. - George từ chối.

- Không, giờ nó là của anh đấy. - Marty nói.

- Chúng tôi thường tặng nó cho những hành khách mới trên xe và xem nó như là món quà năng lượng. Thay vì bơi ngược dòng đời, anh hãy cưỡi lên những con sóng năng lượng dưới sự hướng dẫn của cuốn sách này.

- Đúng vậy! - Joy nói. - Cuốn sách sẽ giúp anh nuôi dưỡng “con sói tích cực” trong bản thân mình. Hãy nuôi dưỡng nguồn năng lượng tích cực để có được thành công bằng những bài tập trong cuốn sách này. Những bài tập này khá đơn giản và anh chỉ tốn khoảng 10 phút để thực hiện nó mỗi ngày. Hãy chọn

bất cứ bài tập nào anh thích và hãy thực hiện nó ngay trong ngày hôm nay. Chắc chắn anh sẽ thấy năng lượng tích cực của mình tăng lên đấy.

- Được, tôi đã sẵn sàng. - George đáp trong khi bước xuống xe

Joy nói với theo:

- Nhớ cho “*con sói tích cực*” của anh ăn đấy nhé, George!

George ngoảnh lại và giờ nắm tay lên. Lúc bước vào tòa nhà, anh chợt nhận ra rằng, tương lai của mình không thể nào tệ hơn nữa được.

12. GEORGE DẠO BƯỚC

Khi đọc cuốn sách của Marty, George chợt nghĩ đến Chuck, một người bạn cũ của anh. Chuck là hình mẫu của người đàn ông thành công, cả trong công việc lẫn cuộc sống gia đình. Vì thế, George đã hết sức ngạc nhiên khi hay tin Chuck ly dị vợ. Nhưng giờ đây, anh hiểu rằng không phải lúc nào, cuộc sống cũng giống như vẻ ngoài của nó. Có lẽ Chuck đã không hạnh phúc như bề ngoài và anh ấy đã suy sụp từ chính những rắc rối trong cuộc sống thường nhật.

George không muốn đi theo vết xe đổ của Chuck. *“Nhiều người cố gắng chăm chút cho vẻ bề ngoài của mình với hy vọng có được hình ảnh hoàn thiện trong mắt người khác”,* anh nghĩ, *“nhưng giá như, họ biết rằng vẻ bề ngoài chẳng nói lên được điều gì”*. Tất cả những gì George ao ước bây giờ chỉ là cảm giác bình yên trong tâm hồn mình. Và anh mỉm cười khi đọc đến mục Đạo bước Tạ ơn. Trong thoáng chốc, George nhận ra rằng, những quy tắc vật lý đơn thuần có thể giúp con người có được cảm giác thanh thản. George thích khám phá này đến độ khi đi dạo bên ngoài tòa nhà, anh vẫn còn lăm bẫm về nó.

George không quan tâm đến việc các đồng nghiệp của anh sẽ nghĩ gì khi thấy anh nói chuyện một mình như thế này. Điều anh quan tâm lúc này là cuộc Đạo bước Tạ ơn này đang tiếp thêm năng lượng cho anh, khiến anh cảm thấy thật sảng khoái cũng như giúp tâm trí anh trở nên sáng suốt hơn rất nhiều. Anh đã sẵn sàng cho một ngày làm việc mới và đón nhận tất cả những rắc rối của nó.

“Joy nói đúng”, George nghĩ, *“Nuôi con sói tích cực luôn mang đến nhiều điều thú vị. Nhưng bây giờ, mình có nuôi một con sư tử thì cũng chẳng sao”*. George mỉm cười khi bước vào phòng làm việc của mình. Các nhân viên đang đợi anh để bắt đầu cuộc họp về buổi giới thiệu sản phẩm mới sắp tới.

13. TRIẾT LÝ MỘT CÚ GOLF HAY

Đêm hôm đó, George ngồi xem lại cuốn sách Marty đưa cho mình ban sáng. Anh đọc lướt qua và dừng lại ở mục nói về golf, môn thể thao anh rất yêu thích nhưng hiếm khi có thời gian để chơi. Bài viết cho biết sau trận đấu, những tay golf chuyên nghiệp thường chỉ nghĩ đến những cú đánh tuyệt nhất mà mình đã thực hiện được. Suy nghĩ này giúp họ có thêm hứng khởi và tiếp tục duy trì niềm đam mê của mình. Bài viết cũng đề cập đến sự tương phản trong suy nghĩ của con người trước khi ngủ và hệ quả của nó. Nhiều người thường nghĩ đến những điều tệ hại xảy ra trong ngày mà không biết rằng, những suy nghĩ này sẽ rút cạn tư duy tích cực của họ. Trong khi đó, chỉ cần tập trung vào cú điện thoại từ người mình thương yêu hay một buổi đàm phán thành công cũng đủ khiến họ cảm thấy tin yêu cuộc đời hơn.

Một ý tưởng mới xuất hiện trong đầu khiến George có cảm giác như mình đã được truyền cảm hứng. Anh bước vào phòng của bọn trẻ và bảo chúng kể cho anh nghe về những chuyện vui trong ngày. Bọn trẻ say sưa kể và cười thật tươi khi nhớ lại những chuyện đã xảy ra. Nhìn ánh mắt và nụ cười hạnh phúc của các con, George nghĩ từ nay mình sẽ thực hiện điều này như một nghi thức trước khi ngủ mỗi đêm.

Sau khi bọn trẻ đã chìm vào giấc ngủ, George đi dạo một vòng quanh vườn và suy nghĩ về thành công bước đầu của mình trong ngày hôm nay. Sếp của anh đã đến gặp anh và nói:

- Hình như anh có một sự đổi khác nào đó, George ạ. Hãy tiếp tục những gì anh đang làm.

“Thật tuyệt vời khi năng lượng tích cực phát huy tác dụng của nó”, George nghĩ, *“Nhưng kỳ lạ là dù mình có nó hay không thì mọi người đều nhận ra cả”*.

Tối hôm đó, George nằm suy nghĩ về việc chia sẻ triết lý “*một cú đánh golf tuyệt vời*” cho cả nhóm. Anh hiểu rằng tất cả các nhân viên của mình đều cần học được bài học thú vị này.

14. NHỮNG CHIẾC VÉ XE

Đó là ngày thứ sáu, ngày mà hầu như mọi người đều thích. George thích ngày thứ sáu tuần này hơn bao giờ hết. Hôm nay, anh nhảy lên xe buýt như một người hoàn toàn mới.

- Điều gì đang xảy ra trong anh thế? - Joy hỏi với nụ cười thật tươi.

- Tôi không biết nữa. Có lẽ do cuộc *Đạo bước Tạ ơn* mà tôi đã thực hiện trên đường đến đây. Hôm qua, tôi đã thực hiện bài tập này hai lần, một lần ở công ty và một lần ở nhà vào buổi tối. Dường như nó bắt đầu hiệu nghiệm rồi. - George đáp.

- Thì tôi đã bảo với anh rồi mà. Không gì tốt hơn việc nuôi dưỡng “*con sói tích cực*” đâu. Nhưng giờ thì tôi lại có thêm một điều quan trọng khác muốn chia sẻ với anh đây, George. Vì anh đã có năng lượng tích cực trong người nên nhiệm vụ của anh lúc này là chia sẻ nó với những người xung quanh. Nếu muốn buổi ra mắt sản phẩm của mình thành công thì anh cần phải tập trung nhóm của mình lên cùng một chuyến xe. Và đây là quy tắc số bốn. Hãy cho George xem đi Danny.

Danny lấy ra quy tắc số bốn.

Quy tắc 4: Mời mọi người lên xe và chia sẻ với họ mục tiêu cũng như mong ước của bạn về chặng đường phía trước

Joy nói tiếp:

- Dù đang cầm lái nhưng anh vẫn phải thực hiện một nhiệm vụ rất quan trọng khác, đó là mời mọi người lên xe. Có thể họ từ chối nhưng nếu không mời, chuyến xe của anh sẽ không bao giờ có khách cả. Hơn nữa, càng mời được nhiều người lên xe thì chuyến xe càng có thêm nhiều năng lượng tích cực.

Nhiệm vụ của anh là phải đảm bảo chỗ ngồi cho tất cả mọi người. Nhưng hãy yên tâm, vì đây là chiếc xe năng lượng nên nó luôn đủ chỗ và lúc nào anh cũng có thể mời thêm người vào. Nếu không mời nhóm của mình lên xe thì anh sẽ phải thực hiện buổi ra mắt sản phẩm một mình đấy, George. Và hẳn anh cũng biết là mình không thể làm được điều này, phải không? Anh hiểu những gì tôi nói chứ?

- Vâng, tôi hiểu. - George đáp và nghĩ về nhóm của mình với tất cả sự chán nản. Anh biết chỉ khi cả nhóm cùng phối hợp và phối hợp với nhau một cách chặt chẽ thì mới có thể thực hiện thành công buổi giới thiệu sản phẩm. Nhưng anh không biết làm sao để điều đó xảy ra.

- Cô có ý tưởng gì không? - George hỏi.

- Có đấy. Chúng ta có những chiếc vé xe. Những chiếc vé, George ạ. - Joy nói sau khi uống một ngụm nước lớn.

- Chị có muốn tôi giải thích cho anh ta hiểu không? - Một giọng nói nhỏ nhẹ cất lên phía sau George. Đó là một phụ nữ nhỏ nhắn với mái tóc nâu sậm.

- Đương nhiên rồi. - Joy đáp. - Nhưng trước hết, hãy để tôi nói cho anh ta biết cô là ai đã.

Joy quay lại giải thích với George về Janice, người phụ nữ vừa lên tiếng. Janice đang là giáo viên một trường phổ thông, đồng thời là một chuyên gia tâm lý. Cô đã chia sẻ với đồng nghiệp và học trò của mình những quy tắc về năng lượng tích cực. Những quy tắc này đã giúp họ đạt được nhiều thành công đến mức cô quyết định lập ra một website để chia sẻ nó với tất cả mọi người.

- Chúng ta đang sống trong một thế giới mở và những thông điệp của Janice sẽ được nhiều người biết đến thông qua hệ thống internet. - Joy nói thêm.

- Điều này rất thú vị, George ạ. - Janice chậm rãi tiếp lời. - Như Joy đã giải thích, năng lượng tích cực đóng vai trò rất quan trọng đối với cuộc sống của con người. Ý thức được điều này, tôi đã quyết định thiết kế thêm những vé xe điện tử để những người ghé thăm trang web của tôi có thể gửi đến người

thân, bạn bè, đồng nghiệp... và mời những người đó lên xe của mình. Anh có thể tìm thấy mẫu vé trên trang web của tôi và có thể in nó ra để trao tận tay những người anh muốn họ góp mặt trên chiếc xe của mình.

- Không thú vị sao, George? - Joy hỏi khi nhìn thấy gương mặt bần thần của George.

Janice nói tiếp:

- Ô, tôi quên nói với anh điều này. Anh có thể gửi kèm một bức thư để giải thích với mọi người về mong muốn và mục tiêu của mình. Ở trường chúng tôi, thầy hiệu trưởng thường gửi những tấm vé điện tử đến tất cả các giáo viên và mời họ lên xe. Và điều đó đã mang lại hiệu quả to lớn.

- Đó cũng là điều tôi muốn nói với anh! - Joy nói, vẻ hồ hởi. - Cách tốt nhất để mời được mọi người lên xe là hãy nói với họ về hành trình và điểm đến của anh. Hãy chia sẻ với họ những mong muốn của mình, George, từ buổi ra mắt cho đến các thành viên trong nhóm. Nếu anh không nói rõ mục tiêu của mình cho mọi người biết thì sẽ chẳng có ai muốn đi cùng anh đâu.

Janice khuyên George nên vạch ra một kế hoạch hành động rõ ràng. Trước đây, cô đã áp dụng phương pháp này và nó đã thành công rực rỡ, thậm chí là trước khi họ lập nên trang web với những chiếc vé xe đó. Joy cũng khuyên George chỉ nên gửi một e-mail kèm theo chiếc vé mà không thêm bất cứ lời nhắn nào để gọi sự tò mò cho mọi người. Cô cũng nhiệt tình hướng dẫn anh cách nói chuyện với từng nhân viên, chia sẻ mong muốn của bản thân và đưa cho họ tấm vé xe.

- Sau khi đã hoàn tất mọi việc, anh hãy nói với họ: *“Bây giờ, bạn đã biết rằng xe của tôi đang ở đâu cũng như mong muốn của tôi là gì. Nếu bạn sẵn sàng bước lên xe của tôi thì hãy điền tên mình vào vé và gửi đến phòng của tôi vào 9 giờ sáng ngày thứ hai”*.

George nóng lòng thực hiện những điều Joy vừa chỉ dẫn. Chỉ còn một tuần nữa là đến buổi ra mắt và anh cần biết những ai đi cùng xe với mình cũng như những ai sẽ không đi. Thứ hai là thời điểm thích hợp nhất bởi hai ngày

cuối tuần sẽ là thời gian để mọi người suy nghĩ về quyết định của mình.
“Năng lượng đang bắt đầu dịch chuyển”, anh nghĩ vậy.

- À, còn điều này nữa, George. - Joy kêu lên khi xe dừng ở trạm mà George thường xuống. - Anh cũng nên dành một cái vé cho vợ mình và nói với cô ấy mong muốn của anh. Cô ấy cũng cần biết anh đang đi đến đâu, George ạ. Đừng quên điều đó.

- Vâng, tôi sẽ nhớ. - George đáp. - Tôi sẽ làm điều đó.

Và đây là lần đầu tiên George thầm cảm ơn chiếc xe của mình vì chuyện xếp lớp. “Đúng là mọi chuyện xảy ra đều có nguyên do của nó”, anh thầm nghĩ, *“Có thể may mắn sẽ mỉm cười với mình và nó sẽ giúp mình thay đổi tình thế hiện tại”*.

15. <

Khi tới lui trong phòng ngủ của mình, George để ý thấy hình của Abraham Lincoln trên rang bìa tạp chí Time. George rất ngưỡng mộ cuộc đời và sự nghiệp của Tổng thống Abraham Lincoln. Anh luôn tự hỏi làm sao Lincoln có thể vượt qua tất cả những thử thách nghiệt ngã của cuộc sống như vậy: hai lần bị phá sản, sút kém về thể lực, suy nhược thần kinh và cái chết của vị hôn thê. Trong cuộc nội chiến nước Mỹ 1861 - 1865, quân đội của Lincoln có lúc lâm vào tình cảnh khó khăn đến mức tưởng chừng phải nhận lấy thất bại. Thế nhưng, bằng sự can đảm và ý chí của mình, ông đã chuyển bại thành thắng để thống nhất đất nước và xoay chiều lịch sử.

George liên tưởng đến hoàn cảnh hiện tại của mình: *“Những thử thách của mình chẳng là gì so với những khó khăn mà Lincoln đã phải đối mặt. Thế thì tại sao mình lại dễ dàng đầu hàng như vậy? Tại sao mình lại có cảm giác là định mệnh đã an bày như vậy?”*. Thời gian trôi qua một cách chậm chạp. George tự hỏi những ai sẽ lên xe cùng anh và ai sẽ đứng ngoài cuộc. Anh lo lắng không biết liệu mình có đủ sức mạnh để vượt qua được *“cuộc nội chiến”* nhỏ trong nhóm của mình không. Cuộc họp ngày thứ sáu đã diễn ra khá suôn sẻ và anh đã trao cho các nhân viên của mình một số vé. Nhưng mọi chuyện ra sao còn tùy thuộc vào ngày thứ hai tới đây. George tiến về phía kệ sách và lấy ra một cuốn sách viết về Abraham Lincoln mà anh rất thích. Câu trích dẫn ngay trang bìa đã mang đến cho anh một quyết tâm mới:

“Tôi không bắt buộc phải chiến thắng, nhưng tôi bắt buộc phải chân thực.

Tôi không bắt buộc phải thành công, nhưng tôi bắt buộc phải nỗ lực hết mình.”

16. NHỮNG AI LÊN XE?

Thứ hai tuần này, George đón chào tuần mới trong tâm trạng lo lắng pha lẫn hồi hộp đến thú vị. Hôm nay, anh đến công ty sớm hơn thường lệ để nhận những chiếc vé xe mà các “hành khách” của anh gửi lại. Từng người bước vào văn phòng của George, trao lại chiếc vé xe và nói sẽ đồng hành cùng anh trên hành trình sắp tới. George hân hoan chào đón tất cả mọi người, ngoại trừ Michael, Jamie và José. Cả ba người này bước vào cùng lúc và không mang theo vé xe. George hiểu có điều gì không ổn “*Có lẽ họ ngại đến đây một mình nên đã làm thành một nhóm như thế này*”, anh nghĩ.

- Xe của anh sắp lao xuống vực rồi, George ạ. Chúng tôi sẽ không ở trên xe anh đâu. -Michael mở màn.

- Chúng tôi không muốn mất việc, George ạ. - Jamie nói với vẻ hơi lo lắng.

- Ai là “chúng tôi” ở đây? - George hỏi lại.

- Là ba người chúng tôi. - Họ nhìn nhau, đồng thanh đáp.

Những lời nói của họ như những con dao găm vào tim George. Michael và Jamie thường gây rắc rối cho George nên việc họ không lên xe của anh là điều dễ hiểu. Còn với José thì thật sự anh không tài nào lý giải được. Trước nay, José và anh đã cùng nhau thực hiện rất nhiều dự án và luôn tâm đầu ý hợp. George không tài nào hiểu được tại sao José lại chọn cách đứng ngoài trong khi Larry và Tom, hai kẻ hay gây rắc rối cho anh nhất, lại quyết định lên xe.

George không biết nói gì với những người đang đứng trước mặt mình. Dù đã chuẩn bị tâm lý nhưng chẳng hiểu sao, anh lại thấy sốc thật sự khi đón nhận tin này.

- Cảm ơn mọi người. - George chỉ có thể nói được như vậy khi họ bước ra khỏi phòng. George thả người xuống ghế. Chưa bao giờ anh cảm thấy thất vọng về nhóm của mình như lúc này. Hai người anh nghĩ chắc chắn sẽ đứng ngoài cuộc thì lại lên xe, còn người mà anh tin sẽ là hành khách đầu tiên thì lại từ chối.

Chỉ cần nghĩ đến cảnh Larry và Tom vẫn gây gổ với nhau và với những người còn lại trong nhóm là George đã cảm thấy hết sức chán nản. Họ phàn nàn về mọi thứ và luôn phản bác ý kiến của người khác, dù chẳng đưa ra được giải pháp nào. Trong khi đó, George cũng không biết nên làm gì với ba người không muốn lên xe, thế nên, anh để họ ngồi im suốt cả buổi họp hôm đó. Nhưng nhìn thái độ thờ ơ của họ, anh thất vọng đến mức không muốn làm gì thêm.

Tất cả đều rất tồi tệ, cả năng lượng lẫn cảm giác của George. Chỉ còn bốn ngày nữa là đến buổi ra mắt sản phẩm trong khi xe của anh vẫn chưa khởi động được.

17. TIÊU CỰC LÀ KẸ THÙ

Sáng thứ ba, George bước lên xe buýt với vẻ chán nản. Anh có cảm giác như chân mình đang đeo chì nên rất ngại gặp những người đã cố gắng giúp anh trong suốt thời gian qua.

Bước lên xe, George hết sức ngạc nhiên khi nhìn thấy Joy ngồi trước vô-lăng. Hôm nay là ngày nghỉ của Joy và lẽ ra, cô đang ở bệnh viện chăm sóc bố mới đúng. Thế nhưng, Joy đoán biết hôm nay George sẽ cần đến sự giúp đỡ của mình nên đã quyết định đi làm. Nhìn vẻ mặt của George, Joy biết mình đã quyết định đúng. Thất bại tạm thời của George là điều Joy có thể dự đoán được. Hầu hết những người cô từng giúp đỡ đều gặp phải những thử thách nhất định khi họ tập lái chiếc xe của mình. Đó chính là bài học của cuộc sống. *“Giống như việc chúng ta tập đi xe đạp vậy”*, Joy thầm nghĩ, *“Lúc đầu, ai cũng bị ngã nhào nhưng sau đó phải đứng dậy với lòng tự tin mình sẽ làm được”*. Nhưng bây giờ, cô biết mình phải nhanh chóng giúp George cầm lái vô-lăng vì không còn nhiều thời gian cho anh nữa.

Cô hỏi:

- Chuyện gì đã xảy ra vậy? Anh chàng George lạc quan, vui vẻ của ngày hôm qua đâu rồi?

- Anh ta đã bị hạ bởi hai cú đá bên trái và một cú đấm bên phải rồi. - George đáp.

- Nhưng đã đến lúc phải tỉnh lại rồi đó, George. Anh chưa xem phim Rocky bao giờ à? - Cô hỏi.

Câu hỏi của Joy khiến George lấy lại cảm giác hưng phấn. Rocky là một trong những bộ phim anh yêu thích nhất và đã từng viết một bài luận về nó ngày còn học trung học. Bộ phim kể về một người đã vượt qua những nét xấu

của mình cũng như những thử thách của cuộc sống để trở thành người hữu ích.

- Tất nhiên là tôi xem rồi. Nhưng đó chỉ là trong phim thôi, Joy ạ. - Anh đáp với vẻ mệt mỏi.

- Vì thế tôi mới bảo là đã đến lúc phải quay trở lại. - Cô nói một cách cứng rắn.

- Nhưng tôi đã thất bại rồi. - Anh

- Anh chỉ thất bại khi ngừng cố gắng thôi, George. Tạm thời bây giờ, anh đừng nghĩ đến nó nữa. Hãy ngồi thẳng lên và nghĩ xem nên làm thế nào để xe của mình lăn bánh trong cảm xúc tích cực.

Joy yêu cầu George thuật lại những chuyện đã xảy ra trong nhóm của anh ngày hôm qua. George kể về hai trở ngại lớn nhất của mình, tức Larry và Tom, và chuyện Michael, Jamie, José không chịu lên xe cũng như thái độ tiêu cực của họ.

- Họ không phải là vấn đề. - Lời nhận định của Joy khiến George há hốc mồm.

- Vậy vấn đề nằm ở đâu? - George bắt đầu cảm thấy bực mình.

- Chính là cảm xúc tiêu cực của anh. - Cô đáp. - Do anh nhìn đời bằng con mắt tiêu cực nên chỉ nhìn thấy được những điều tiêu cực. Nhưng anh nên nhớ, đây mới chỉ là một trong rất nhiều thử thách mà anh cần phải vượt qua trong suốt hành trình của mình.

Từ cuối xe, Marty đứng dậy thông báo với tất cả mọi người thông tin về một nghiên cứu mà anh vừa tìm thấy:

- Theo nghiên cứu của viện Gallup, mỗi năm nền kinh tế Mỹ thiệt hại khoảng 300 tỉ USD vì có đến 22 triệu nhân viên có thái độ làm việc tiêu cực hoặc “*tích cực bất hợp tác*”.

Joy thêm vào:

- Sự tiêu cực này không chỉ làm giảm năng suất lao động của mỗi cá nhân nói riêng và cả công ty nói chung mà còn làm giảm tuổi thọ của con người nữa. Thiếu tự tin, sợ hãi, thất vọng sẽ làm cạn kiệt nguồn năng lượng và phá hủy mọi cảm xúc tích cực trong anh, George ạ. Tại sao anh không chăm sóc cho “con sói tích cực”?

- Nhưng xung quanh tôi có rất nhiều người tiêu cực, họ đã ở trên xe hoặc không muốn đồng hành cùng tôi. Vậy tại sao cô lại cho rằng vấn đề không nằm ở họ mà là ở tôi? - George thắc mắc. - Tôi cảm thấy rắc rối quá.

- Nghe này, George! Do anh đứng quá gần trở ngại và lại nhìn nhận chúng bằng quan điểm cá nhân nên không thể suy xét thấu đáo được. Hãy lùi lại một chút và thay đổi quan điểm của mình đi. Đừng nghĩ đến những ảnh hưởng tiêu cực của nó trong lúc này. Hãy nghĩ đến việc làm thế nào để loại bỏ nó ra khỏi cuộc sống của mình. Vì thế, trước hết hãy giải quyết chuyện những người tiêu cực không lên xe của anh trước. Hãy cho George xem quy tắc số năm đi, Danny.

Danny giờ lên quy tắc số 5:

Quy tắc 5: Đừng phí sức vào những người không bước lên xe của bạn

- Vấn đề rất đơn giản, anh bạn của tôi ạ. Có những người sẽ lên xe của anh thì sẽ có những người không đồng hành cùng anh. Vì thế, anh đừng quá lo lắng về những người không lên xe cũng như đừng phí sức với họ. Anh không thể lái chiếc xe của người khác được đâu. Anh chỉ có thể lái chiếc xe của chính mình mà thôi.

- Tôi hiểu cô muốn nói gì, Joy ạ. - George thổ lộ.

Các hành khách trên xe mỉm cười khi nghe Joy chia sẻ những chân lý về năng lượng của cô với George.

- Mỗi người đều có quyền đưa ra lựa chọn riêng của họ. Có thể những người này muốn bước lên một chuyến xe khác. Vì thế, không việc gì anh phải phí sức hoặc cảm thấy khó chịu như vậy. Biết đâu đây lại là điều hay bởi có thể họ sẽ phá hỏng hành trình của anh nếu bước lên xe.

George gật đầu. Anh cũng đã nghĩ tới điều này và anh biết Joy nói đúng.

- Hơn nữa, việc phung phí này sẽ khiến cho năng lượng của anh bị tiêu hao rất nhiều, và anh sẽ không còn đủ năng lượng để tiếp tục mời những người mới lên xe. Các nhân viên bán hàng biết rất rõ điều này. Nếu cứ mãi theo đuổi khách hàng đã cự tuyệt mình thì họ sẽ không còn thời gian và tâm sức để làm việc với những khách hàng mới tiềm năng hơn. Vậy nên, hãy để những người không muốn lên xe của anh ngồi ở trạm chờ đi.

Bây giờ thì George đã nhận ra được sai lầm của mình. Anh đã tốn quá nhiều thời gian để suy nghĩ về ba người không lên xe mà quên mất những người còn lại. Điều đó đã khiến anh mệt mỏi và kiệt sức đến mức không còn chút năng lượng nào để đưa chiếc xe tiến về phía trước.

- Vậy còn những người bước lên xe nhưng rất tiêu cực thì sao? - George ám chỉ Tom và Larry, những người mà chỉ cần nghĩ đến họ thôi cũng đủ khiến anh mệt mỏi.

18. CẤM “MA QUỶ” HÚT NĂNG LƯỢNG TRÊN XE

- Đây sẽ là giải pháp dành cho những kẻ tiêu cực mà anh đang nói đến, George. Nhưng anh nên nhớ, giải pháp này không có chỗ cho sự hèn nhát. Tôi biết, đôi mắt và giải quyết triệt để những biểu hiện tiêu cực không phải là chuyện dễ dàng. Nhưng chúng ta không thể bỏ qua nó được. Để tạo dựng thành công, tất cả chúng ta đều cần đến sự hỗ trợ của những người xung quanh. Vì thế, anh buộc phải suy xét cẩn thận trước khi quyết định ai sẽ được lên xe. Xét cho cùng, có những người mang đến năng lượng cho anh thì cũng sẽ có những người hút hết năng lượng của anh. Chúng tôi gọi những người đó là những “con ma” hút năng lượng. Họ sẽ khiến anh mất hết ý chí và không thể thực hiện được mục tiêu mà mình đề ra. Họ sẽ làm cho hành trình của anh bị gián đoạn và tệ hơn nữa là gây ra những tai nạn đáng tiếc. Nhưng anh không được nhìn nhận nó dưới góc độ cá nhân đâu đấy, George. Họ cũng chỉ là một phần của sự tiêu cực luôn hiện hữu trong thế giới này mà thôi. Nhiệm vụ của anh là phải cố gắng hết sức để loại bỏ những tiêu cực trên xe, bao gồm cả những người tiêu cực mà không cần biết họ là ai. Đây là quy tắc số sáu và là quy tắc rất quan trọng. Danny, hãy cho George xem đi.

Quy tắc 6: Treo một bảng hiệu với nội dung: “Cấm ‘ma quỷ’ hút năng lượng” trên xe của bạn

- Anh phải đủ quyết đoán và mạnh mẽ để mọi người biết rằng, anh sẽ không cho phép bất cứ sự tiêu cực nào trên xe của mình. Anh phải nói với họ về điểm đến trong hành trình của anh và bất kỳ ai có thái độ hay hành vi tiêu cực sẽ bị tống xuống xe, hoặc sẽ bị bỏ lại ở trạm chờ.

Trong khi Joy nói, George nghĩ đến việc cho cả Larry, Tom, Michael, José, và Jamie ngồi lại trạm chờ. Anh thừa nhận điều đó sẽ khiến cho hành trình của mình trở nên dễ chịu hơn rất nhiều. Nhưng anh tự hỏi, liệu mình có thể

tổng họ ra khỏi xe được không? Trước khi anh lên tiếng hỏi thì Joy đã nói tiếp:

- Với hai “con ma” hút năng lượng Tom và Larry thì anh cần phải có một cuộc nói chuyện với họ ngay trong ngày hôm nay. Hãy nói với họ rằng: *“Tôi sẽ không cho phép bất kỳ hiệu hiện tiêu cực nào trên xe của tôi. Vì thế, nếu các anh không thay đổi và có những biểu hiện đóng góp cho mục tiêu chung của cả nhóm, thì tôi sẽ tổng các anh ra khỏi xe của tôi đây”*.

- Nhưng như vậy thì căng thẳng quá. - George đáp.

- Tôi biết, nhưng đó là điều nên làm, George ạ. Anh đã cho họ một cơ hội để thay đổi, nhưng nếu họ không tận dụng nó thì anh không việc gì phải áy náy khi đuổi họ ra khỏi xe cả. Nếu không, họ sẽ phá hỏng hành trình của anh đấy.

- Thế còn ba người còn lại thì sao? Tôi phải làm gì với họ? - George băn khoăn.

- Anh cũng phải gặp họ. - Joy đáp. - Hãy nói với họ là họ chỉ có một cơ hội để bước lên xe. Nếu họ không chấp nhận lời mời của anh thì đừng để họ tham gia vào bất kỳ cuộc họp hay hoạt động nào của nhóm. Sau buổi ra mắt sản phẩm, anh hãy giải quyết đội ngũ nhân viên bất hợp tác này.

George cảm thấy hài lòng về những điều mình được nghe và đã sẵn sàng hành động. Anh tự hỏi tại sao trước đây, mình lại không được học những điều này trong các khóa huấn luyện kỹ năng quản lý: *“Họ đã dạy mình rất nhiều điều, từ những chính sách đến các phương pháp nhưng lại không bao giờ đề cập đến cách xử lý những con người thực cùng các vấn đề cụ thể cả”*.

19. QUY TẮC TỐI ƯU CHO NĂNG LƯỢNG TÍCH CỰC

Lúc xe đến gần văn phòng của George, Joy nhìn anh qua gương chiếu hậu và nói:

- Tôi muốn nói với anh điều này nữa, George. Điều này rất quan trọng nhưng lại không nằm trong 10 quy tắc kia. Nó được xếp riêng biệt, giống như một quy tắc tối thượng vậy. Anh lấy giấy bút ra đi, tôi muốn anh phải tự viết nó.

George lấy ra một cuốn sổ và một cây bút.

- Nghe này George, - Joy nói tiếp, - *năng lượng tích cực và mục tiêu mà anh hướng đến sẽ giúp anh vượt qua mọi sự nghi ngại và tiêu cực của những người xung quanh.* Sự thật là không phải ai cũng sẵn lòng ủng hộ mục tiêu của anh. Có những người không tập trung vào chiếc xe của mình mà luôn muốn phá hỏng hành trình của người khác. Họ là những người, hoặc quá đa nghi, hoặc luôn ganh ghét với thành công của người khác. Anh đã thấy tầm quan trọng của năng lượng tích cực như thế nào rồi đấy. Anh có thể tổng những kẻ tiêu cực ra khỏi xe và cảnh giác với những “con ma” khác luôn rình rập hành trình của anh. Nhưng đôi khi, anh sẽ phải đón tiếp một “con ma” hút năng lượng khác nhưng không thể tổng nó ra khỏi xe được, ví dụ như sếp của anh chẳng hạn. Trong trường hợp này, anh chỉ còn cách đương đầu trực tiếp với nó mà thôi. Vì thế, anh phải thường xuyên cho “con sói tích cực” ăn và chăm sóc nó cẩn thận. Đó cũng chính là lý do tại sao chúng tôi đưa anh cuốn sách Tích cực.

Ngừng một lát, Joy tiếp:

- Hãy biến nó thành thói quen của mình, George. Năng lượng tích cực cũng giống như cơ bắp con người vậy, càng được sử dụng, nó càng trở nên vạm vỡ

và anh sẽ càng thấy mình mạnh mẽ hơn rất nhiều. Dần dần, nó sẽ trở thành thói quen của anh. Làm được điều đó, sức mạnh của nguồn năng lượng tích cực sẽ bảo vệ anh tránh mọi tác động tiêu cực. Đây chính là chìa khóa của thành công.

George không thể không thừa nhận những điều Joy vừa nói. Năng lượng tích cực trong con người anh đã không mạnh mẽ để có thể bảo vệ anh trước những tác động tiêu cực bên ngoài. Hôm nay là ngày mà cả nhóm anh phải khởi động chiếc xe và đưa nó tiến về phía trước. Anh tự hứa hôm nay mình sẽ thật mạnh mẽ và tạo ra một ngày hoàn toàn khác biệt. Trước khi George xuống xe, Joy nắm lấy tay anh, nói:

- À, còn chuyện này nữa. Hãy cầm lấy viên đá này. Nó sẽ giúp ích cho anh đấy, George.

- Cái gì thế?

- Trông có vẻ xấu xí nhưng nó không giống những viên đá khác. Nó là một viên đá đặc biệt đấy. Một người thầy đã tặng nó cho tôi với lời nhắn: *“Hãy tìm những giá trị vĩnh cửu trong viên đá này. Khi làm được điều đó, con sẽ tìm thấy kho báu vô giá trong chính mình cũng như trong những người mà con sẽ gặp”*.

- Tôi phải làm gì với nó? - George hỏi.

- Hãy bỏ vào trong túi của anh. - Cô đáp. - Hãy thường xuyên quan sát nó để nhớ đến những điều tôi vừa nói. Hãy tìm giá trị bên trong viên đá này, tìm trong chính bản thân mình và trong những đồng đội

20. GEORGE ĐÃ KIỂM SOÁT ĐƯỢC XE CỦA MÌNH

Việc đầu tiên mà George làm khi đến công ty là gọi Larry vào phòng nói chuyện. Theo gợi ý của Joy, anh sẽ gặp từng “con ma” và giải quyết dứt điểm vấn đề của từng người, để xe của anh có thể lăn bánh vào sáng nay. Anh biết mình cần hành động nhanh chóng. Nhóm của anh đang đợi và họ cần một hướng đi, một mục tiêu, một nguồn năng lượng tích cực cho ngày hôm nay.

Khi ngồi đợi Larry, George cảm thấy vừa hồi hộp vừa lo lắng, tương tự cảm giác của anh khi tham dự các đại hội thể thao ngày xưa. Anh biết rõ cảm giác này và biết rằng mình đã sẵn sàng. Những ký ức xưa cũ như tiếp thêm sức mạnh và giúp anh có thêm niềm tin cho hành trình sắp tới.

Larry bước vào. Không để anh ta kịp lên tiếng, George nói tất cả những suy nghĩ của mình. Anh nói rằng mình đã quá chán ngán những hành động và biểu hiện tiêu cực của Larry và nếu không thay đổi, anh ta sẽ phải xuống xe ngay lập tức. Trước sự thẳng thắn và thái độ cứng rắn của George, Larry bị sốc thật sự. Sau một lúc im lặng, anh ta hứa sẽ cố gắng đáp ứng những yêu cầu của George. George không bất ngờ trước thái độ này của Larry vì anh biết, anh ta còn phải chăm lo cho gia đình và không thể mất việc vào lúc này.

Trong khi đó, trường hợp của Tom thì hoàn toàn ngược lại. Tom không bao giờ tỏ ra kính phục ai, nhất là với George. Hai người chưa bao giờ hợp nhau và cả hai đều biết rõ điều đó. “*Nhưng chuyện hợp nhau không phải là vấn đề lúc này*”, George nghĩ, “*Vấn đề là mọi thứ phải được vận hành suôn sẻ để buổi giới thiệu sản phẩm NRG-2000 được thành công*”. Vì thế, George đã sẵn sàng cho cuộc đối đầu với Tom.

- Tôi muốn anh có mặt trong nhóm của tôi, Tom ạ. Nhưng nếu anh cứ tiếp tục gây chia rẽ nội bộ như thế này thì tôi buộc lòng phải xử lý anh. - George nói.

- Chắc chắn tôi sẽ không để anh gây thêm một vết nứt nào trong nhóm của tôi nữa đâu.

- Anh đang nói gì vậy? - Tom phản kháng mạnh mẽ. - Người gây ra những vết nứt chính là anh, George. Đó là do anh không có khả năng lãnh đạo. Hãy tự trách mình trước và đừng có đổ lỗi cho người khác như vậy. Tôi biết chúng ta chẳng ưa g nhau, và thực tế là tôi không hề tôn trọng anh như một người lãnh đạo thật sự. Vì thế, tôi sẽ không nói những điều khiến anh vui lòng để được tiếp tục tham gia vào cuộc hành trình ngớ ngẩn và ngăn ngại sắp tới của anh đâu. Anh cần tôi, George ạ. Cả nhóm này cần tôi. Nếu bây giờ anh cho tôi ra rìa thì chắc chắn, chuyến xe của anh sẽ lao xuống vực. Nếu anh không còn điều gì quan trọng hơn để nói với tôi nữa thì tôi trở lại với công việc của mình đây.

George thấy lòng mình chùng xuống như một dây đàn bị đứt bất thình lình. Anh có cảm giác như toàn bộ năng lượng tích cực của mình đã bị hút hết vậy.

- Thế tại sao anh lại quyết định lên xe của tôi? - George hỏi.

- Tôi muốn nhìn thấy chiếc xe của anh bị nổ tung. - Tom nói với nụ cười nham hiểm. - Cả anh và tôi đều biết điều đó sẽ xảy ra. Và tôi sẽ là người vui mừng hơn cả nếu nó diễn ra đúng như vậy.

Một cách vô tình, George đưa tay vào túi và chạm phải viên đá. Anh lấy nó ra mân mê trong lúc nghĩ nên nói gì tiếp theo. Chưa bao giờ anh nghĩ mình sẽ bị qua mặt một cách dễ dàng như thế này.

- Cái gì thế? Bùa hộ mệnh của anh à? - Tom hỏi một cách chế nhạo.

Nhìn chăm chăm vào viên đá, George chợt nhớ đến những lời Joy đã nói. Anh hiểu rằng sở dĩ Tom không tin anh vì chính anh cũng không tin vào mình. Anh đã để những lời nói đầy kiêu căng và ngạo mạn của Tom chi phối. “Con ma” hút năng lượng này chắc chắn không có ý định hỗ trợ nhóm của anh thực hiện thành công buổi giới thiệu sản phẩm cũng như giúp anh thay đổi tình thế hiện nay. Thế nhưng, điều tệ nhất là anh đang phải chấp nhận nó, như đã chấp nhận trong nhiều năm qua. Càng ngày, cuộc sống của George

càng trở nên tiêu cực. Anh đã thề sẽ tỏ ra mạnh mẽ trong ngày hôm nay và sẽ không để bất kỳ sự hèn yếu nào hạ gục mình.

“Đủ rồi!”, George tự nhủ khi nắm chặt viên đá trong tay, *“Đủ rồi đấy!”*. Anh nghe như có tiếng vọng về từ trong tâm khảm của mình. Tom lùi lại một bước khi nhận thấy có một sự đổi khác diễn ra trên gương mặt George.

“Mình sẽ không để cho bất kỳ ai xem thường mình nữa”, George nghĩ khi tiến về phía Tom.

- Anh nghĩ là tôi rồi rã đến mức ngồi đây nói đùa với anh à? - George nói, và không để Tom kịp trả lời, anh tiếp. - Hãy nghĩ lại xem mình là ai, Tom. Có thể anh có tài, nhưng tôi thà dùng người khác chứ không để anh phá hỏng buổi giới thiệu sản phẩm của chúng tôi đâu. Vì thế, nếu chiếc xe của tôi có bị lao xuống vực chằng nữa thì cũng không cần anh phải quan tâm, bởi vì anh sẽ không có mặt trên chuyến xe đó. Tôi không muốn xử sự như thế này nhưng trước thái độ của anh, tôi không còn lựa chọn nào khác. Anh đã bị sa thải.

Tom há hốc mồm nhìn George, đứng trơ ra như trời trồng. Không nói được lời nào, anh ta quay lưng, bước ra khỏi phòng và đóng sầm cửa lại.

“VẬY LÀ MỘT ‘CON MA’ HÚT NĂNG LƯỢNG ĐÃ XUỐNG XE”, George nghĩ trong lúc vẫn còn cảm thấy choáng váng vì cuộc đối đầu vừa rồi. Dù có đôi chút bối rối nhưng George biết mình đã có một quyết định đúng. Dẫu Tom có là người tài giỏi nhất trong nhóm chằng nữa thì anh cũng phải làm như vậy. George cảm thấy nhẹ nhõm như thể vừa dỡ bỏ gánh nặng ngàn cân ra khỏi vai mình. Anh nhìn viên đá một lần nữa rồi cho nó vào túi, và mỉm cười khi nghĩ đến Joy. Rất lâu rồi anh mới cảm thấy tự hào về mình như vậy.

Theo gợi ý của Joy, với ba người còn lại, George cũng sẽ cách ly họ ra khỏi nhóm dù họ không muốn lên xe.

Michael bước vào phòng của George với vẻ đầy tức giận. Anh ta nói với George rằng anh thật điên rồ khi sa thải Tom, vì điều đó đồng nghĩa với việc anh đã tự đẩy xe của mình xuống vực. George biết không dễ dàng gì để Michael hiểu được vấn đề. Michael vốn là người tự phụ nên khi trò chuyện

với George, anh ta bảo mình sẽ lên một chuyến xe khác và đi theo hành trình khác. “*Cũng tốt. Vậy là đã tổng khởi được hai kẻ*”, George nghĩ.

Sau những cuộc trò chuyện gay gắt, George tự hỏi điều gì sẽ xảy ra tiếp theo. Anh vốn không thích tỏ ra độc đoán, cũng không vui gì khi sa thải nhân viên của mình. Nhưng trong trường hợp này, chỉ có cách đó mới giúp anh thực hiện được đúng kế hoạch đề ra. Anh đã sẵn sàng “chiến đấu” với Jamie và José, nhưng vẫn mong là không phải tranh cãi dữ dội với họ.

Tiếp chuyện với Jamie, George bảo rằng cô toàn quyền quyết định việc có lên xe cùng anh hay không. Jamie đồng ý lên xe nhưng đã khiến George giật mình khi nói lên một sự thật mà bấy lâu anh không để ý.

- Chúng ta đã hợp tác với nhau nhiều năm rồi, George ạ. - Jamie nói. - Ban đầu, anh khiến chúng tôi rất nể phục, nhưng chẳng hiểu sao càng sau, anh càng thay đổi theo chiều hướng xấu. Rất nhiều lần anh làm cho mọi thứ rối tung lên vì những quyết định bất thường của mình. Sở dĩ nhóm của chúng ta trở nên như thế này là do anh đấy, George ạ. Khi anh mời chúng tôi lên xe, tôi tự hỏi chiếc xe của anh sẽ đi về đâu, khi mà suốt nhiều năm qua, nó đã lê bước một cách chậm chạp và không có mục đích như vậy. Đó là lý do vì sao tôi không phải là người đầu tiên bước lên xe của anh. Nhưng vì không muốn bị đuổi việc nên tôi sẽ lên xe của anh.

George choáng váng trước những điều vừa nghe thấy. Thật không dễ để chấp nhận sự thật mà Jamie vừa nói. Anh im lặng suy nghĩ, không biết phải biện luận ra sao. Anh muốn kể cho Jamie nghe về những dự định sắp tới của mình nhưng lại thấy không cần thiết. Hơn nữa lúc này, anh cũng chẳng có thời gian để bàn sâu về vấn đề này. Anh cảm ơn Jamie về sự thẳng thắn của cô cũng như việc cô đã đồng ý lên xe. George đợi José và tự hỏi José sẽ nói gì về quyết định của anh ta.

George chào đón sự xuất hiện của José bằng câu hỏi đã ám ảnh anh từ hôm qua đến giờ:

- Tại sao cậu lại không muốn lên xe của tôi, sau tất cả những gì chúng ta đã làm cùng nhau?

José đáp bằng giọng điềm tĩnh nhưng không kém gay gắt:

- Đúng vậy, George. Chúng ta đã cùng nhau trải qua rất nhiều sóng gió và tôi nghĩ hẳn anh cũng nhận ra sự tận tâm của tôi đối với anh. Tôi đi sớm về muộn, làm việc vào cả những ngày cuối tuần và chịu trách nhiệm cho cả những sai lầm của người khác. Nhưng anh nhớ lại đi, đã lần nào anh ghi nhận sự đóng góp của tôi chưa? Ngay cả một lời cảm ơn cũng không có thì nói gì những quyền lợi khác. Tôi không phải là người tính toán, nhưng tôi cần có sự công bằng, George ạ. Anh chỉ lo lắng cho công việc của mình mà chưa bao giờ biết quan tâm đến những người xung quanh nghĩ hay mong muốn điều gì. Bây giờ đột nhiên, anh yêu cầu chúng tôi lên xe vì muốn cứu vãn công việc của anh. Đừng nghĩ chúng tôi không biết những suy nghĩ của anh lúc này. Nếu buổi giới thiệu sản phẩm thất bại thì anh sẽ bị ra thải. Tôi không muốn làm việc dưới quyền một người lãnh đạo chỉ biết nghĩ đến quyền lợi của riêng mình. Anh không khiến tôi cảm phục nữa, George!

Câu trả lời của José nằm ngoài dự đoán của George. Đây là cú đấm khiến anh cảm thấy choáng váng nhất vì nó đến từ người mà anh yêu mến và tin tưởng trong công ty. Nhưng anh biết rằng José hoàn toàn đúng và anh không thể nói được điều gì để Jose cảm thấy khá hơn vào lúc này. José đang rất giận dữ

- Anh nói đúng. - George đáp. - Anh đã đúng và đó là tất cả những gì tôi có thể nói với anh.

José đã nhìn thấy thái độ của Michael và Tom khi bước ra khỏi văn phòng này lúc nãy và nghĩ chắc chắn mình cũng sẽ chung số phận với họ. Vậy nên, trước thái độ bình tĩnh của George, anh vừa bối rối vừa ngạc nhiên. Trong thoáng chốc, cả George và José đều cảm thấy khó xử.

Cuối cùng, José lên tiếng trước:

- Vậy bây giờ thì sao? - Anh hỏi.

George yên lặng suy nghĩ về câu hỏi của José: *“Minh không thể thay đổi được quá khứ. Vì thế, hãy để nó đi qua và hướng đến tương lai”*.

- Bây giờ, chúng ta hãy hướng đến tương lai. - George trả lời một cách tự tin khi nhìn thẳng vào gương mặt của José. Anh biết đã đến lúc mình phải đổi hướng và làm lại từ đầu; đây không phải là lúc từ bỏ hoặc buông xuôi. - Dù chưa biết bằng cách nào nhưng chắc chắn, tôi sẽ nghĩ ra một điều gì đó. Anh hãy cho tôi cơ hội để thay đổi ấn tượng xấu mà tôi đã để lại trong anh, cũng như chứng minh cho anh thấy niềm tin anh đặt vào tôi trước đây không phải là sai lầm. Hãy đi cùng chúng tôi để tôi có cơ hội chứng minh tất cả những điều này, José.

José nhận lời và họ cùng bước ra khỏi phòng để tập hợp lại nhóm của mình, bắt đầu một ngày làm việc hiệu quả và tích cực.

21. GIẤC MƠ CỦA GEORGE

Sau một ngày làm việc có thể nói là hiệu quả nhất trong nhiều năm, George mệt mỏi chìm vào giấc ngủ. Anh mơ thấy mình đang lái một chiếc xe buýt chở vợ con và các nhân viên của mình đến một nơi nào đó. Xe đang chạy trong khu vực đồi núi trập trùng thì bất ngờ lao nhanh về vực thẳm phía trước. Nhưng khi chiếc xe gần như đã lao xuống vực thì bất ngờ có một bàn tay vô hình nhấc bổng nó lên, đưa trở lại đường an toàn. Sau khi xuống xe, George và tất cả các hành khách nhìn xuống vực thẳm. Một cảm giác bình yên chiếm lấy George; anh nghe thấy lời thì thầm từ trong sâu thẳm tâm linh mình: *“Hãy tin, điều kỳ diệu sẽ xảy đến!”*. Anh choàng tỉnh, mồ hôi ướt đẫm và nghĩ về buổi giới thiệu sản phẩm mới cùng nhóm của mình.

George nhận ra rằng, ba ngày quan trọng quyết định số phận của mình tại công ty còn đang ở phía trước. Thế nhưng, không hiểu sao lúc này, anh lại cảm thấy rất thoải mái và tin rằng mọi chuyện rồi sẽ ổn thỏa. Cảm giác này, cũng như những chuyện đã xảy ra cả tuần nay, đã khiến anh cảm thấy bất ngờ. Anh hiểu rằng cuộc sống của mình đang dần thay đổi và sự đổi thay đó đến từ những người hoàn toàn xa lạ trên một chuyến xe buýt. Điều đáng ngạc nhiên là dù chưa qua trường lớp nào nhưng tất cả những điều họ nói đều tỏ ra rất hiệu nghiệm. Đúng vậy, giờ thì George đã bắt đầu quen với những bất ngờ rồi.

22. TỐT HƠN HÔM QUA

“Liệu mình còn có thể làm gì để mọi chuyện tốt hơn đây? Làm sao mình có thể cho mọi người biết là xe đã khởi động?”, George nghĩ ngợi trong lúc ngồi đợi ở trạm xe buýt vào sáng thứ tư. Anh suy nghĩ về cuộc nói chuyện với Jamie, José và tất cả các nhân viên của mình trong buổi họp ngày hôm qua. Nó tương tự như cách mà các huấn luyện viên nhớ lại từng pha bóng trong một trận đấu hay những vũ công nghĩ về từng bước nhảy, xoay và đảo người trong màn trình diễn của họ hôm trước. Còn với sai lầm đã mắc phải, họ tìm cách học hỏi và rút kinh nghiệm bằng những cụm từ như *“nên như thế này”* hay *“có thể như thế kia”*. Trước đó, George cũng biết đến phương pháp này nhưng rồi mãi chạy đua với cuộc sống, anh đã không thực hiện được.

Lúc này, mọi thứ đã trở nên rõ ràng hơn trong suy nghĩ của George. Anh nhớ lại lời huấn luyện viên môn lacrosse của mình thời trung học: *“Mục tiêu lớn nhất của con người không phải là để tốt hơn người khác mà chính là tốt hơn chính mình ngày hôm qua”*. George muốn hoàn thiện bản thân mình mỗi ngày để trở thành một công dân, một lãnh đạo, một người chồng và một người cha tốt. Anh muốn thay đổi những suy nghĩ của mọi người về mình, nhất là của José và Jamie. Anh muốn thực hiện thành công buổi ra mắt sản phẩm để ban lãnh đạo công ty phải thay đổi cách đánh giá về nhóm của anh. Anh biết để thực hiện được tất cả những mục tiêu này, anh phải tốn rất nhiều thời gian và tâm sức. Nhưng lúc này, hy vọng và quyết tâm thay đổi chính là tất cả những gì mà George đang có. Hôm qua, nhóm của anh đã có nhiều tiến bộ, nhưng để biến điều không thể thành có thể và đạt được thành công vào thứ sáu này, họ buộc phải nỗ lực hơn nữa.

George lấy viên đá của Joy ra khỏi túi. Anh biết không phải ngẫu nhiên mà Joy đưa nó cho mình. *“Hãy tìm những giá trị vĩnh cửu bên trong viên đá này. Khi làm được điều đó, anh sẽ tìm thấy kho báu vô giá trong chính bản thân mình và trong những người mà anh sẽ gặp”*. Câu nói của Joy như văng vẳng bên tai George. *“Có lẽ bên trong viên đá này là một viên ngọc quý hay một*

cái gì đó đại loại thế. Phải chi Joy cho mình viên đá có chứa kim cương bên trong thì hay biết mấy”, anh tự nhủ và bật cười với ý nghĩ này của mình. “Nhưng viên đá này có giá trị gì đặc biệt nhỉ? Có lẽ nó đã có từ thời tiền sử và là vật biểu trưng sức mạnh một bộ tộc nào đó, thế nên mới có thể giúp mình trong lúc nói chuyện với Tom hôm qua. Hoặc cũng có thể nó trở nên đặc biệt với Joy vì nó chính là quà tặng từ một người thầy của cô ấy. Có thể Joy sẽ có câu trả lời thỏa đáng về nguồn gốc của viên đá này cũng như nói cho mình biết về con đường phía trước”, George vẫn tiếp tục nghĩ miên man cho đến khi chiếc xe số 11 trờ tới.

23. CẢM GIÁC SÁNG KHOÁI

Khi bước lên xe, George nghe thấy một dàn đồng ca đang say sưa hát: *“Tôi thấy tuyệt vời. Đúng vậy, tôi đang cảm thấy rất tuyệt vời!”*. Joy, người dẫn đầu, mỉm cười khi nhìn thấy George.

- Chào George! Hôm nay anh cảm thấy thế nào?

- Tốt! - Anh đáp. - Chuyện gì đang xảy ra vậy? Mọi người đang có chuyện gì vui à?

- Cảm xúc đấy, George. Nó có thể khiến anh cảm thấy phấn khích hơn nhưng cũng có thể khiến anh cảm thấy không gì tột tể bằng. Chúng tôi đều cho là “E-motion”, tức là chữ viết tắt của “Energy in motion”, nghĩa là năng lượng vận động. Tất cả mọi trạng thái cảm xúc của anh đều liên quan đến loại năng lượng này đấy. Do đó, thay vì để những cảm xúc tiêu cực nhấn chìm mình, anh hãy cố gắng kiểm soát chúng, để dòng năng lượng tích cực luôn luôn tuôn chảy trong người.

- Nghe rất thú vị nhưng có vẻ hơi nhố nhăng nhỉ? - George nói.

- nhiên. Tất cả chúng tôi đều biết như vậy. - Joy đáp. - Nhưng trong khi nhiều người đang cảm thấy mỗi một khi bắt đầu một ngày mới thì chúng tôi lại cảm thấy rất vui vẻ và sẵn sàng cho mọi hoạt động trong ngày. Vậy anh thấy cái nào tốt hơn, nhố nhăng nhưng hạnh phúc hay dè dặt để rồi khốn khổ? Lựa chọn quá dễ dàng, phải không?

George biết mình không bao giờ tranh cãi lại Joy. Và lại, anh cũng hiểu quá rõ cảm giác khốn khổ là như thế nào.

- Điều quan trọng là anh phải thật sự cảm thấy sáng khoái. - Joy tiếp tục. - Khi anh cảm thấy sáng khoái thì những người xung quanh cũng sẽ cảm thấy

như vậy. Tất nhiên ở đây, tôi không bàn tới sự sáng khoái do các chất kích thích mang lại. Tôi chỉ nói về cảm giác sáng khoái đến từ sự vui vẻ, hạnh phúc, lòng biết ơn và lòng nhiệt thành. Anh phải nhớ, George, món quà quý giá nhất mà anh tặng cho thế giới này chính là món quà về tinh thần. Có nhiều người cố gắng sống vừa ý người khác, nhưng cuối cùng chỉ khiến cả đôi bên bực mình và thất vọng. Khi anh cảm thấy thật sự thoải mái nghĩa là khi đó, anh đã có được sức mạnh. Ngược lại, anh sẽ tự làm hao tổn sức lực của mình nếu cứ cố làm vui lòng người khác, trong lúc mình đang bực bội. Tôi nói đúng chứ, George?

George gật đầu. Suốt một thời gian dài, anh đã cố làm hài lòng sếp, vợ và mọi người xung quanh, nhưng lại chỉ nhận về sự buồn bực của họ và của chính mình. Bây giờ thì mọi chuyện đã khác. Những “con ma” hút năng lượng đã xuống xe anh và nhóm của anh đang đi đúng hướng. George tin cảm giác sáng khoái sẽ tạo ra được sự khác biệt.

George kể cho Joy nghe những chuyện đã xảy ra trong ngày hôm qua, về những cuộc nói chuyện với Jamie, José và buổi họp tích cực với nhóm của mình. Anh nói về những thiếu sót của mình trong vai trò người lãnh đạo và hỏi cô mình nên làm gì để cải thiện chúng.

- Dù chưa được như mong đợi nhưng dẫu sao cuối cùng, tôi cũng cảm thấy hài lòng với kết quả mình đã đạt được trong ngày hôm qua. Nhưng không hiểu sao, tôi vẫn cảm thấy còn thiếu một điều gì đó. Tôi biết rằng lẽ ra chúng tôi có thể làm được tốt hơn nữa. Có phải đó chính là cảm giác sáng khoái không?

- Đúng vậy. - Joy nói, vẻ tâm đắc. - Chắc chắn anh đã thay đổi được nhiều thứ, George ạ. Tôi rất tự hào về anh. Điều anh cần làm lúc này là hãy trở thành một người lãnh đạo khác. Điều anh cảm thấy thiếu chính là chìa khóa của vấn đề. Tất cả nằm ở trái tim anh. Đây cũng chính là điều tôi muốn chia sẻ với anh và mong anh chia sẻ cho những người khác cả nằm ở trái tim, George ạ.

24. LÃNH ĐẠO BẰNG CẢ TRÁI TIM

George không hiểu Joy có ý gì khi nói tất cả nằm ở trái tim.

- Ý cô là gì hả Joy? Tôi cũng có một trái tim mà. - George nói, tay chỉ vào ngực mình. - Nó nằm ngay đây này.

- George, tôi biết anh có một trái tim nhưng trái tim của anh đã bị nguội lạnh theo năm tháng là trở nên tiêu cực rồi. Chắc chắn việc thay đổi nó không thể diễn ra trong một sớm một chiều được. Nhưng một tin tức tốt lành là những chuyện xảy ra gần đây với anh đã đánh thức nó. Anh đã nghe câu nói *“Thượng đế sẽ vẫn gõ cửa trái tim bạn cho đến khi nào bạn mở nó ra”* chưa? Mỗi thách thức, nghịch cảnh đều mang con người đến gần với trái tim của họ và giúp họ nhận thức rõ hơn về mình. Đôi khi, chúng ta rơi vào những tình huống tưởng chừng không thể chống chọi được nhưng khi vượt qua nó, ta lại khám phá ra mình ở cảnh giới cao hơn. Như trường hợp của anh vậy, George. Khi vượt qua được những thử thách này, anh sẽ trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều.

George nghĩ đến chuyện lớp xe bị xẹp, những rắc rối trong gia đình, công việc cùng buổi nói chuyện với Jamie và José. Joy nói đúng. Mọi chuyện chỉ chuyển biến khi anh thôi đổ lỗi cho người khác và bắt đầu nhìn nhận lại mình. Trước đây, anh chưa bao giờ nghĩ đến việc trái tim mình mở hay đóng. Anh chỉ quan tâm đến việc nó có khỏe mạnh hay không mà thôi.

- Đã đến lúc anh phải thay đổi cách lãnh đạo rồi đấy, George ạ. - Joy tuyên bố. - Ở đây, tôi không nói về việc quản lý đơn thuần mà đang nói đến việc lãnh đạo về mặt tinh thần tích cực. Đây là điều mà nhóm anh còn thiếu. Điều họ mong muốn và đòi hỏi ở anh chính là khả năng lãnh đạo bằng trái tim. Anh biết đấy, trái tim chính là khởi nguồn của tình yêu thương và là trung tâm sức mạnh của con người. Đó cũng chính là nơi khởi phát của tinh thần lãnh đạo tích cực. Trái tim càng cởi mở, tích cực bao nhiêu thì con người

càng mạnh mẽ bấy nhiêu.

- Joy nói đúng đấy, George. - Giọng Marty vọng lên từ phía cuối xe. - Đó không phải là lý thuyết suông đâu. Khoa học đã chứng minh điều đó. Tôi đã tìm thấy một nghiên cứu về đề tài này. Nó đã được đăng tải trên nhiều tạp chí khoa học.

Marty nhắc chiếc máy tính lên và cho George xem điều mình vừa nói.

- *Trái tim đóng vai trò là chất dẫn của cảm xúc, giúp con người cảm nhận được những rung cảm từ mỗi tế bào thông qua trường điện từ của cảm xúc. Trường điện từ này có thể được nhận biết ở cách đó từ 1,5m đến 3m.*

- *Trường điện từ của trái tim mạnh gấp 5.000 lần của não.*

- Cách một mét và mạnh gấp năm ngàn lần trí não! - Joy kêu lên, không quên quan sát phản ứng của George. - Nó có nghĩa là con người có khả năng phát ra năng lượng tích cực hoặc tiêu cực trong mọi khoảnh khắc thông qua trái tim, và những người xung quanh sẽ thu được những tín hiệu này.

- Đó là lý do tại sao chúng ta đoán biết được người nào đó đang thật lòng hay đang giả dối. - Janice tham gia bàn luận. - Chúng ta có thể hiểu được trái tim một người thông qua vẻ bề ngoài của họ.

Joy tiếp:

- Đó cũng là lý do tại sao chúng ta thường nghe những câu nói như “*Anh ta có trái tim hân hậu*” hay “*Cô ấy làm việc với cả trái tim*”. Tất cả chúng ta đều phát ra những tín hiệu cảm xúc một cách mạnh mẽ, và những người xung quanh có thể nhận biết được đó là tích cực hay tiêu cực, sôi nổi hay trầm lắng, giận dữ hay vui vẻ. Hôm trước, tôi đã nói với anh rồi đấy, mọi nhân viên đều hướng về trạm phát tín hiệu của anh và điều họ muốn chính là năng lượng và nghị lực của anh. Và anh cũng cần họ. Nếu anh muốn họ nhận nhiều năng lượng tích cực hơn nữa thì hãy mở cửa trái tim mình.

- Nhưng tôi không biết làm cách nào để làm được điều này. - George nói với

giọng lo lắng, đưa mắt nhìn Marty và Joy. - Chỉ còn hai ngày nữa là đến buổi giới thiệu sản phẩm mới rồi. Làm sao tôi có thể lãnh đạo bằng cả trái tim đây?

25. SẾP NĂNG LƯỢNG

Câu trả lời không đến từ Joy mà từ một người khác ở trên xe. Đó là Jack, một người đàn ông ít nói nhưng có rất nhiều kinh nghiệm về thái độ tích cực cũng như tầm ảnh hưởng của một người lãnh đạo. Jack có nụ cười rất tươi và thường làm cho người đối diện mỉm cười với cách trò chuyện hóm hỉnh. Mọi người trên xe im lặng lắng nghe.

- Đã đến lúc anh trở thành một CEO của công ty NRG rồi đó. - Jack nói với giọng tự tin của một người từng trải.

George phản đối:

- Nhưng tôi chỉ là một nhân viên quản lý bình thường chứ không phải là người điều hành. Làm sao tôi có thể trở thành CEO của công ty chỉ trong vòng hai ngày được. Tôi chỉ muốn biết làm thế nào để lãnh đạo bằng cả trái tim thôi.

- CEO ở đây không có nghĩa là “Chief Executive Officer” - sếp điều hành cấp cao - mà chính là viết tắt của cụm từ “Chief Energy Officer” - sếp Năng lượng. Tại sao là “Energy” ư? Bởi vì ngày nay, năng lượng đã trở thành nền tảng thành công của mỗi cá nhân cũng như của mọi tổ chức. Nếu không có nó, anh sẽ không thể lãnh đạo, truyền cảm hứng hay tạo ra sự khác biệt được. Vì thế, điều tuyệt vời nhất mà mỗi chúng ta có thể làm là hãy trở thành sếp Năng lượng. Trở thành một sếp Năng lượng nghĩa là anh hãy chia sẻ sự tích cực, sức mạnh và năng lượng tới cộng sự, nhân viên và cả khách hàng của mình. Nó cũng có nghĩa là anh phải giao tiếp bằng cả trái tim mình. - Jack đặt tay lên ngực. - George, tôi nghĩ chắc anh đã từng nghe một cụm từ rất thông dụng trong giới kinh doanh ngày nay là “Emotional Intelligence”, viết tắt là EI, tức là “thông tin cảm xúc”, phải vậy không?

George gật đầu trong lúc Marty nói lớn từ phía cuối xe:

- Một nghiên cứu cho thấy “thông tin cảm xúc” đóng vai trò rất quan trọng trong thành công của con người. 80% thành công của chúng ta xuất phát từ nó đấy.

- Đúng như vậy, Marty! - Jack đồng tình. - “Thông tin cảm xúc” và tinh thần lãnh đạo thành tâm là một. Chúng đều liên quan đến giao tiếp hiệu quả và có khả năng tác động đến người khác. Anh có biết điều này có nghĩa là gì không? Nó có nghĩa là mọi người xung quanh sẽ yêu mến, tôn trọng và làm theo anh. Chắc chắn anh không thể trở thành một sếp Năng lượng trong một sớm một chiều, nhưng nếu anh muốn nhóm của mình thắng lợi vào thứ sáu tới thì nhất định anh phải bắt đầu ngay từ bây giờ

Im lặng một lúc, Jack tiếp tục với giọng nhỏ nhẹ:

- Anh có muốn nghe tôi kể câu chuyện của chính tôi không?

- Tất nhiên là có. - George đáp.

- Hãy nhìn vào tôi, George. Anh có nghĩ rằng cách đây nhiều năm, tôi cũng đã từng rơi vào trường hợp như anh bây giờ không? Anh có muốn biết chuyện gì đã xảy ra khi đó không?

George gật đầu và nhìn chăm chăm vào người đàn ông đang đứng trước mặt mình.

- Hai mươi lăm năm trước, tôi là một trong những sinh viên xuất sắc nhất của trường quản trị kinh doanh. Vì thế, ngay từ khi còn ngồi trên ghế nhà trường, tôi đã được nhiều công ty mời về làm việc. Ra trường, tôi về làm giám đốc điều hành cho một công ty khá nổi tiếng lúc bấy giờ. Trong nhiều năm, tôi cố gắng cống hiến hết mình và đạt được thành công mà nhiều người mơ ước.

Thế nhưng, khi nhìn lại chặng đường mình đã đi qua, tôi vẫn thấy thiếu vắng một điều gì đó. Mãi về sau, tôi nhận ra đó chính là việc mình đã không thể trở thành một người lãnh đạo thật sự. Trước đó, tôi có thể sa thải bất cứ người nào nếu họ làm việc không hiệu quả mà chẳng bao giờ suy xét nhiều. Tôi đã

lãnh đạo bằng quyền lực và sự chuyên chế. Nhưng anh biết đó, kiểu lãnh đạo này chỉ có tác dụng trong thời gian đầu chứ không thể tồn tại lâu dài. Càng ngày, công việc của tôi càng trở nên trì trệ và năng suất làm việc sút kém rõ rệt. Từ tinh thần làm việc cho đến doanh số đều giảm và chúng tôi đã đưa công ty đến bờ vực phá sản. Tất cả các thành viên trong ban giám đốc đều muốn sa thải tôi, trừ ngài chủ tịch hội đồng. Ông đã tin tưởng tôi và trao cho tôi cơ hội cuối cùng để xoay chuyển tình thế. Nhưng lúc đó, tôi đang cảm thấy rất thất vọng về bản thân nên đã muốn từ bỏ tất cả. Tôi bị trầm cảm nặng và toan tìm đến cái chết. Nhưng thật may, trước khi thực hiện ý định điên rồ của mình, tôi đã gặp được Joy.

George lắng nghe câu chuyện của Jack với vẻ trầm tư. Anh gần như không nói được lời nào.

- Đúng vậy, George. Lúc đó, tôi đã định từ bỏ tất cả. Nỗi đau quá lớn, thất bại quá rõ ràng. Nó tương tự những gì đang diễn ra trong anh lúc này. Tôi biết anh đang nghĩ gì và đang cảm thấy thế n. Một sự thật khó chấp nhận, phải vậy không? Đến bây giờ nghĩ lại, chính tôi cũng không thể tin được những gì đã xảy ra với mình khi đó. Rồi tôi gặp Joy. Cô ấy đã vực tôi dậy bằng dáng vẻ lạc quan và những lời khuyên bổ ích. Cô ấy đã tiếp thêm sức mạnh cho tôi, đã đánh thức niềm tin trong tôi.

Sau buổi trò chuyện đầu tiên, tôi quyết định làm lại từ đầu và bắt đầu đi làm bằng chuyến xe buýt số 11 này. Anh biết không, mỗi sáng, tôi phải lái xe 20 phút mới đến được trạm chờ. Mười quy tắc của Joy đã giúp tôi trở thành Sếp Năng lượng và vực dậy sự nghiệp. Hiện nay, tôi đã xây dựng mô hình Sếp Năng lượng trong công ty tôi và dùng 10 quy tắc đó giúp nhân viên cấp dưới của mình tạo dựng thành công. Giờ đây, tôi muốn giúp lại anh như cách Joy đã giúp tôi ngày xưa, George ạ. Đó cũng là cách mà năng lượng tích cực lan tỏa. Mỗi cuộc đời đều gắn liền với một cuộc đời khác! Để giúp anh truyền được năng lượng tích cực đến nhóm của mình, cũng như với tất cả mọi người xung quanh, anh cần biết quy tắc số bảy. Nó có thể giúp anh tìm thấy câu trả lời cho câu hỏi làm thế nào để lãnh đạo với cả trái tim đầy.

Joy nhìn Danny và ra hiệu cho anh đưa ra quy tắc số 7. Nội dung quy tắc này như sau:

Quy tắc 7: Lòng Nhiệt huyết thu hút nhiều hành khách và tiếp thêm sinh lực cho họ trong suốt cuộc hành trình

Joy muốn giải thích cho George hiểu về quy tắc này nhưng giọng cô ghen lại. Mỗi lần nghe Jack nhắc lại chuyện cũ là cô lại cảm động không nói nên lời. Cô nhớ về cuộc gặp gỡ đầu tiên cũng như những buổi trò chuyện đầy ý nghĩa với Jack sau đó. Vì thế, khi nhìn thấy George, Joy như gặp lại hình ảnh của Jack ngày xưa. Cô hiểu rằng có một cuộc đời đang cần đến sự giúp đỡ của mình. Cô muốn George thành công để anh có thể mang những quy tắc này chia sẻ với những người xung quanh.

Jack nhìn vào tấm bảng Danny vừa giơ lên rồi quay sang George. Họ nhìn nhau trong chốc lát.

- Những người Sếp Năng lượng sống và làm việc với tất cả lòng nhiệt huyết, George ạ. - Jack tiếp tục chia sẻ kinh nghiệm. - Họ khơi nguồn sức mạnh trong trái tim mình và những người xung quanh bằng cách sống sôi nổi và lạc quan. Họ không để nỗi sợ hãi ám ảnh cuộc sống của mình, đồng thời luôn nạp đầy năng lượng tích cực để nhìn những thách thức của cuộc sống như những cơ hội để học hỏi và khẳng định bản lĩnh của mình.

- Từ “Enthusiasm, - Marty chen ngang, -c là nhiệt huyết xuất phát từ từ “Entheos” trong tiếng Hy Lạp. Nó có nghĩa là “truyền cảm hứng” hay “chứa đầy sự siêu phàm” đấy.

- Đúng như vậy. - Jack xác nhận. - Tôi muốn nói với anh điều này, George. Khi sống hết mình với cuộc sống và công việc thì anh sẽ mang nguồn năng lượng tích cực của mình vào tất cả những việc anh làm, cũng như tác động tích cực đến mọi người xung quanh. Khi cảm nhận được sự thay đổi của anh, họ sẽ muốn lên xe anh. Anh sẽ nhận được sự hỗ trợ của nhiều người, từ nhân viên cấp dưới, đối tác cho đến khách hàng. Khi sống và làm việc với tất cả lòng nhiệt huyết, anh sẽ trở thành trung tâm của mọi sự chú ý, và mọi người sẽ tìm đến anh như những con đom đóm tìm đến ánh sáng vậy. Walt Whitman^[3] đã cho rằng con người chúng ta nên thuyết phục những người xung quanh bằng sự hiện diện của chính bản thân. Khi sống hết mình, anh sẽ

lan tỏa nguồn năng lượng mạnh mẽ và thu phục được tất cả mọi người. Joy đã dạy tôi điều này và đến bây giờ, nó vẫn tỏ ra hết sức hiệu nghiệm.

Trong khi Jack giảng giải về lòng nhiệt huyết thì George nhớ lại tác dụng của nó đối với cuộc sống của anh trước đây. Lòng nhiệt huyết đã giúp anh tìm được công việc đầu tiên trong đời cũng như có được buổi hẹn hò đầu tiên với vợ. Khi nhớ đến sự nhiệt tình của mình trong những năm đầu làm ở NRG, anh tự hỏi điều gì đã xảy ra với mình trong thời gian qua. Phải chăng anh đã đánh mất lòng nhiệt huyết của mình trên con đường tìm kiếm danh vọng? “*Nhưng đâu sao tất cả cũng đã qua*”, anh nghĩ. Điều George quan tâm bây giờ là làm thế nào để thấp lại ngọn lửa nhiệt huyết trong con người anh. Anh muốn mọi thứ diễn ra suôn sẻ như lời Jack nói.

Jack vẫn tiếp tục câu chuyện của mình:

- Chẳng phải Joy cũng từng nói “*Khi anh cảm thấy sáng khoái thì mọi người xung quanh cũng sẽ cảm thấy sáng khoái*” sao? Để tôi nói với anh điều này, George. Có rất nhiều khách hàng của tôi đã nói rằng, họ mua hàng của chúng tôi không phải chỉ vì thích sản phẩm đó mà còn do sự nhiệt tình của các nhân viên tiếp thị. Người ta thường không quan tâm đến việc anh lãnh đạo phòng ban nào hay đảm nhiệm buổi giới thiệu sản phẩm nào. Điều họ quan tâm chính là thái độ của anh đối với công việc ra sao mà thôi.

Joy im lặng nghe cuộc chuyện trò giữa Jack và George. Khi Jack ngừng lại, cô tiếp lời:

- Nhưng như thế không có nghĩa là anh sống giả dối, cường điệu hóa tất cả đâu, George. Lòng nhiệt huyết mà tôi và Jack nói đến ở đây chính là lòng nhiệt huyết chân chính. Anh không cần phải gồng mình để sống cùng nó. Hãy để mọi chuyện diễn ra một cách tự nhiên bằng cách sống với tất cả sự sôi nổi, nhiệt tình của mình. Anh hãy làm điều đó ngay từ bây giờ để biến mình thành trái tim của nhóm. Tôi đã nói với anh rồi đấy: Trái tim chính là khởi nguồn của sự sống trong mọi tế bào. Vì thế, khi anh phát ra nguồn năng lượng tích cực, mọi người xung quanh sẽ bắt được tần số của nó. Hãy để chúng thuyết phục mọi người trong nhóm và hãy cho họ biết rằng, chính họ cũng có khả năng trở thành một Sếp Năng lượng và là trái tim của tổ chức, dù họ là ai hay

đang ở vị trí nào.

- Vậy có phải nguyên nhân khiến nhóm của tôi trở nên tồi tệ như vậy là do tôi đã phát ra những tín hiệu năng lượng tiêu cực mỗi ngày? - George hỏi.

- Rất tiếc khi tôi phải nói với anh đúng là như vậy. - Jack đáp. - Những người tiêu cực thường có khuynh hướng tạo ra những giá trị tiêu cực và ngược lại. Năng lượng của bất kỳ công ty hay tổ chức nào cũng cần được nuôi dưỡng bằng năng lượng và lòng nhiệt huyết của những người lãnh đạo và của mỗi thành viên trong tổ chức đó. Dần dần, nguồn năng lượng góp nhặt này sẽ tác động trở lại năng lượng của mỗi cá nhân và tạo ra một chu kỳ bất tận. Vì thế, khi được hỏi tài sản quý giá nhất trong công ty mình, tôi đã trả lời rằng đó là nguồn năng lượng tích cực. Quả thật, chính nguồn năng lượng này đã giúp chúng tôi đạt được thành công như mong muốn.

- Những số liệu sẽ chứng minh được điều đó.- Marty nói bằng giọng chắc chắn. - Daniel Goleman, tác giả cuốn *Emotional Intelligence (Trí tuệ cảm xúc)* cho biết, các công ty có môi trường làm việc tích cực bao giờ cũng có năng suất lao động cao hơn những công ty cùng điều kiện nhưng tiêu cực. Một điều quan trọng nữa là, nếu anh đầu tư vào các công ty tích cực thì lương bổng cũng như các khoản thu nhập của anh sẽ cao hơn rất nhiều. Điều đó chứng tỏ rằng, văn hóa tích cực cũng có khả năng tạo ra lợi nhuận.

- Anh nghe rồi đấy, George? - Joy nói. - Tất cả đều liên quan đến năng lượng. Điều mà anh thiếu bây giờ chính là lòng nhiệt huyết. Đó chính là bí quyết thành công của rất nhiều công ty, tổ chức. Đã đến lúc anh trang bị cho mình một cái đồng hồ năng lượng cấp cao rồi đó. Anh đã sẵn sàng chưa?

- Tôi đã sẵn sàng! - George nghe như có một dòng năng lượng đang chảy trong cơ thể mình. Dù chiếc xe còn cách văn phòng hơn năm phút nữa nhưng bỗng dưng, anh muốn xuống xe và chạy nốt quãng đường còn lại. Song, anh biết mình cần phải giữ gìn nguồn năng lượng này để hoàn thành tốt công việc ngày hôm nay. Anh quyết định ngồi lại trên xe và chờ xem Joy có còn dặn dò gì nữa không. George đã đúng, bởi quy tắc tiếp theo đã giúp anh học được cách thay đổi mọi thứ một cách toàn diện.

26. YÊU THƯƠNG HÀNH KHÁCH CỦA BẠN

Joy vẫn tập trung vào tay lái trong khi suy nghĩ xem mình nên nói gì tiếp theo. Cô nhìn thẳng về phía trước và thấy xa xa, phía bên đường có một bảng hiệu ghi dòng chữ: “*Tình yêu chính là đáp án*”. Cô chỉ cái bảng đó cho George và mọi người trên xe.

- Thật thú vị! - Joy nói. - Làm thế nào mà những dấu hiệu cuộc sống luôn xuất hiện đúng lúc để hướng dẫn chúng ta như vậy nhỉ? Điều đó chứng tỏ rằng, nếu để tâm tìm kiếm, chúng ta sẽ luôn thấy những dấu hiệu cần thiết cho hành trình của mình. Nếu sử dụng những dấu hiệu này để xác định hướng đi và nghe theo chúng thì nhất định, chúng ta sẽ nhận được sự giúp đỡ cần thiết. Những người tốt sẽ được giúp đỡ, công lý sẽ được thực thi và những ý tưởng sáng tạo sẽ giúp con người vượt qua được mọi khó khăn, thử thách. Đó là cách phát huy tác dụng của quy tắc này. Dù không tạo ra các quy tắc nhưng tôi hiểu và biết cách hướng dẫn lại người khác.

Cô nhìn George và nói tiếp:

- Những dấu hiệu đó được dành cho anh đây, George. Hãy loại bỏ những nghi ngờ trong anh bởi vì Danny sắp mang đến cho anh quy tắc số tám đây.

Danny giờ cái bảng lên:

Quy tắc 8: Hãy yêu thương hành khách của bạn

- Đừng bỏ qua quy tắc này, George. Tình yêu chính là đáp án cho thành công của nhóm anh nói riêng và của mọi tổ chức nói chung. - Joy nói.

George thật sự ngạc nhiên, chưa ai nói với anh về mối quan hệ giữa tình yêu và kinh doanh cả.

- Lòng nhiệt huyết rất quan trọng nhưng tình yêu mới chính là đáp án của mọi vấn đề. Để thật sự khơi nguồn trái tim và lãnh đạo với nguồn năng lượng tích cực thì anh phải biết yêu mến hành khách của mình. Anh phải trở thành một thỏi Nam châm Yêu thương. - Joy quả quyết.

Mọi người c đồng thanh:

- Nam châm Yêu thương!

- Nam châm Yêu thương là cái gì vậy? -

George đưa mắt nhìn xung quanh. Anh tự hỏi liệu mình có cần biết câu trả lời hay không.

- Anh không thể trở thành thỏi Nam châm Yêu Thương nếu chỉ biết mặc những bộ cánh sang trọng, xúc nước hoa xịn hay chia sẻ những chai rượu đắt tiền đâu. - Joy nói.

“Thật may là mình không mặc những bộ cánh đắt tiền hay dùng rượu quý”, George trầm nghĩ.

- Anh có thể trở thành thỏi Nam châm Yêu thương khi biết yêu mến tất cả mọi người, - Jack giải thích, - từ các thành viên trong gia đình, nhân viên, cấp trên cho đến khách hàng của mình. Anh sẽ trở thành thỏi Nam châm Yêu thương khi san sẻ tình yêu của mình một cách hào phóng. Tôi biết việc nói đến tình yêu thương trên thương trường ngày nay là việc hơi kỳ lạ. Nhưng đúng đấy, George ạ. Tất cả chúng ta đều muốn được yêu thương chân thành.

George nghĩ về José và đồng ý với những gì Jack vừa nói. Sau đó, anh kể cho họ nghe về José, về mong muốn được nhìn nhận và quan tâm đúng mức của anh ta cũng như lời hứa của mình.

- Tình thương là tất cả những gì José chờ đợi, George ạ. Anh có thể thưởng cho anh ta những giá trị về vật chất nhưng chắc chắn một ngày nào đó, tất cả sẽ bị quên lãng và cảm giác hân hoan khi anh ta nhận được chúng sẽ phai nhạt. Chỉ có tình yêu thương và sự quan tâm thật lòng của anh mới tồn tại

vĩnh viễn. Đó là điều quan trọng nhất! José và các nhân viên khác của anh đều muốn biết anh có thật sự quan tâm đến cuộc sống và tương lai của họ không. Điều này không chỉ liên quan đến anh, công việc của anh mà còn liên quan đến họ nữa. Anh sẽ luôn nhận về những gì mình đã cho đi. Vì thế, khi anh thật sự yêu mến và quan tâm đến những người xung quanh thì chắc chắn họ cũng sẽ yêu mến lại anh và tận tụy với anh. Họ sẽ mang đến cho anh những sáng kiến thú vị cũng như làm việc hiệu quả hơn. Anh biết không, George, một nhân viên bán hàng giỏi chính là một thói Nam châm Yêu thương. Anh ta quan tâm đến lợi ích của khách hàng và tạo được ấn tượng tốt với họ. Khi đó, họ trở thành khách hàng thân thiết của anh ta. Không những thế, họ còn giới thiệu anh ta với nhiều người khác nữa. Chúng ta thường thích hợp tác với những người mà mình có cảm tình. Khi cảm nhận được tình cảm và sự quan tâm của anh, các nhân viên trong nhóm sẽ muốn ở lại trên xe anh dù nó đi đâu chẳng nữa. Lòng nhiệt huyết thu hút họ lên xe nhưng chính tình yêu thương mới là yếu tố giữ chân họ lại bên anh.

- Điều này nghe rất thú vị, Joy. - George nói dù lòng vẫn còn ngờ vực. - Nhưng lý thuyết là một chuyện, còn thực hiện lại là chuyện khác. Tôi nghĩ việc trao nhau những cái ôm trong công việc không phải là điều phổ biến cho lắm. Làm thế nào để áp dụng được tất cả những điều cô vừa nói vào công việc mới là vấn đề. Làm sao để vượt qua được định kiến cho rằng, tình yêu thương chỉ là thứ yếu trong công việc và nó chỉ dành cho những kẻ yếu đuối?

- Ý này hay đấy. - Jack nói. - Quả thật không dễ chút nào. Xưa nay, rất ít người đề cập đến tình thương trong kinh doanh. Nhưng hãy thử áp dụng nó bằng tất cả quyết tâm của mình, anh sẽ thấy được sự khác biệt. Những kẻ xem nhẹ tình thương yêu là những kẻ chưa biết đến giá trị của nó. Và chắc chắn họ cũng chưa biết gì đến các nghiên cứu đặc biệt này. Hãy cho họ biết đi, Marty.

Marty giải thích cho mọi người hiểu sự khác biệt giữa những suy nghĩ tích cực, đầy tình thương yêu với những suy nghĩ tiêu cực và giận dữ.

- Thật sai lầm khi nhiều người cho rằng, tình thương yêu là cảm xúc yếu đuối. - Marty nói. - Bởi vì đây là một trong những cảm xúc mạnh mẽ nhất của con người. Khi chúng ta có được những suy nghĩ tích cực đầy tình thương

yêu, chắc chắn khi đó, ta sẽ thấy mạnh mẽ hơn việc chỉ nuôi dưỡng những suy nghĩ tiêu cực hoặc giận dữ.

- Quả là một tin tức tốt lành. - Jack nói. - Đó là cách để chúng ta biến sức mạnh của tình yêu thương thành hành động. Nhưng để làm được điều này, chắc chắn chúng ta phải tốn rất nhiều thời gian, công sức. Tôi đã áp dụng năm phương pháp để yêu thương hành khách của mình ở công ty và chúng đã mang lại hiệu quả rất thiết thực.

Jack nói và trao cho George năm chiến lược mà ông đã áp dụng. George chưa kịp đọc kỹ thì thấy xe đã sắp sửa đến công ty anh.

- Ôi! Chúng ta không đủ thời gian để tìm hiểu hết năm chiến lược này. Có phương pháp nào để tôi áp dụng ngay bây giờ không? - George hỏi, nhìn quanh xe một lượt.

- Có nhiều hơn là một đấy, George ạ. - Joy nói. - Tình yêu là cả một quá trình chứ không phải chỉ là mục đích và nó luôn cần được dưỡng nuôi cẩn thận. Điều anh cần làm ngay bây giờ là hãy tập trung tìm kiếm những điểm tốt đẹp nhất ở các thành viên trong nhóm của anh. Đó chính là cách để anh có thể yêu mến được họ. Hãy khám phá những giá trị tiềm ẩn bên trong con người họ nếu anh muốn họ tỏa sáng.

- Giống như viên đá phải không? - George hỏi.

- Đúng vậy. Giống như viên đá, George ạ. Tôi đang chờ anh hỏi tôi về viên đá đó. Anh vẫn còn giữ nó chứ? - Joy hỏi.

- Còn chứ. Đây này! - George chìa viên đá ra cho cô xem.

- Vậy thì tốt. Anh sẽ biết tay tôi nếu anh làm mất nó. - Joy cười lớn.

Joy rút một cái khăn ướt đưa cho George.

- Hãy lau viên đá đi, George. Lau kỹ vào.

George làm theo lời Joy và trước mắt anh, cái vỏ màu đen của viên đá dần biến mất, thay vào đó là một màu vàng óng ánh.

- Ồ! Sao giống thứ mà tôi đã nghĩ vậy? - Anh thốt lên.

Joy lấy viên đá trong tay George, từ tốn đáp:

- Thật may mắn là anh đã không đánh mất nó. Anh thấy đó, George. Dù bị bôi bẩn bên ngoài nhưng vàng vẫn là vàng. Nó cũng tương tự như các thành viên trong nhóm của anh vậy.

Điều anh cần làm là phải nhận thức được những “giá trị vàng” đó. Hãy giúp họ tìm thấy vàng bên trong con người họ. Hãy giúp họ khám phá sức mạnh nội tại để có thể làm nên những điều kỳ diệu. Khi làm được điều đó, sức mạnh của nhóm anh sẽ tăng lên rất nhiều và tình thương yêu sẽ được lan tỏa. Đó là tất cả những gì mà anh có thể làm để trở thành Sếp năng lượng. Khi anh giúp người khác phát huy được sức mạnh của họ thì cũng chính là lúc anh phát huy sức mạnh của chính mình.

Không khí trên xe hoàn toàn yên ắng. Mọi hành khách đều hiểu ý nghĩa của thời khắc này đối với George. Anh đã sẵn sàng để làm mọi việc.

Joy bộc lộ vẻ hân hoan khi quan sát những thay đổi trên khuôn mặt George. Cô và nhiều người khác đã chia sẻ với George những điều cần thiết nhất để anh có thể tạo ra những thay đổi bất ngờ trong hai ngày tới. Và cô biết anh đã sẵn sàng để làm điều đó. Cô không chỉ muốn George thành công trong buổi giới thiệu sản phẩm mới mà còn nhiều hơn thế nữa. Cô muốn George hiểu rằng, dù buổi giới thiệu sản phẩm có thành công hay không thì anh cũng không nên để nó ảnh hưởng đến những kế hoạch khác. Những quy tắc mà cô truyền cho anh có thể giúp anh xây dựng và sự nghiệp như ý ở bất kỳ nơi nào, bất kỳ thời điểm nào. Những quy tắc đó sẽ tạo nên sức mạnh cho anh và buổi giới thiệu sản phẩm mới vào thứ sáu chỉ là một bước nhỏ trong hành trình dài sắp tới của anh. Nhưng để thật sự yêu thích hành trình của mình, George cần biết thêm hai quy tắc nữa. Hai quy tắc quan trọng này sẽ giúp anh xây dựng cho mình một cuộc sống mạnh mẽ và ý nghĩa.

- Hôm nay không còn thời gian nữa. Ngày mai chúng ta sẽ tiếp tục. - Joy nói trong khi đạp thắng xe.

Trong lúc George bước xuống xe, Joy nói thêm:

- Hãy cho đi tất cả những gì anh có, George à! Hãy nhớ rằng, lòng nhiệt huyết và tình thương yêu chính là chìa khóa của mọi vấn đề. Và đừng quên yêu thương gia đình và chính bản thân anh. Hãy chia sẻ tình yêu của anh và chúng tôi sẽ nạp lại cho anh vào ngày mai!

George vẫy tay chào Joy với nụ cười tự tin. Anh đã sẵn sàng chia sẻ với tất cả mọi người tình yêu thương và nghị lực của mình. Joy quay sang Jack và bắt gặp ánh nhìn của ông.

- Anh ta đã sẵn sàng rồi. - Cô nói.

- Đúng vậy! - Jack đồng tình.

27. NHỮNG QUY TẮC YÊU THƯƠNG

Vừa đi, George vừa đọc tờ giấy Jack đưa cho mình ban nãy. Năm phương pháp yêu thương hành khách của Jack hấp dẫn đến mức George phải tìm một cái ghế để ngồi và đọc lại chúng một cách chăm chú. *“Nếu phải cho đi tình thương yêu thì mình nên bắt đầu nó ngay từ hôm nay”*, anh nghĩ, *“Vì thế, tốt hơn hết là mình nên đọc hết những quy tắc này ngay bây giờ”*.

5 CÁCH ĐỂ YÊU THƯƠNG HÀNH KHÁCH CỦA BẠN

1. Dành thời gian: Hãy chăm sóc mối quan hệ giữa bạn với những người mà bạn yêu thương bằng cách dành thời gian cho họ. Bạn không thể chăm sóc mối quan hệ vợ chồng của mình nếu chỉ ngồi xem ti-vi cũng như không thể quan tâm đến đối tác và đồng nghiệp nếu chỉ biết ngồi tại bàn làm việc. Vì thế, hãy hòa mình vào cuộc sống của những người xung quanh để hiểu rõ hơn về suy nghĩ và cảm xúc của họ. Hãy tìm những ẩn số bên trong con người họ. Chăm lo cho các mối quan hệ này cũng giống như việc bạn chăm sóc một khu vườn nuôi dưỡng các mối quan hệ của mình bằng tình thương yêu và tập trung hoàn toàn vào nó. Đừng để tâm trí bị chi phối bởi những vấn đề ngoài lề. Bạn sẽ cảm nhận được sự khác biệt khi toàn tâm toàn ý cho mỗi quan hệ hiện tại.

2. Hãy lắng nghe: Một trong những kỹ năng quan trọng nhất của người quản lý cấp cao chính là khả năng lắng nghe. Khi lắng nghe, bạn sẽ thấu hiểu được tâm tư và nguyện vọng của các nhân viên của mình. Tất cả chúng ta đều có nhu cầu được lắng nghe và thấu hiểu. Vì thế, hãy lắng nghe! Nhưng thay vì lắng nghe một cách thụ động, bạn hãy lắng nghe bằng cả trái tim mình, và nhiệt thành tham gia vào những vấn đề đang được bàn luận. Sự thấu hiểu và cảm thông chính là yếu tố quan trọng nhất. Chắc chắn khi nhận được sự quan tâm này, các nhân viên của bạn sẽ rất cảm động và họ sẽ toàn tâm toàn ý với bạn. Hãy nhìn thẳng vào mắt người đối diện và chờ đợi câu trả lời khi bạn hỏi họ một vấn đề nào đó.

3. Đánh giá và công nhận: William James từng cho rằng: “*Khát vọng sâu thẳm nhất trong bản chất con người là lòng khao khát được đánh giá và công nhận đúng mức*”. Nhưng sự công nhận chỉ thật sự có ý nghĩa khi bạn thực hiện nó một cách riêng biệt và độc đáo. Hãy nhìn nhận và trân trọng các nhân viên của mình vì những gì họ đã đóng góp và thể hiện. Một người lãnh đạo cho biết ông thường gửi đến nhân viên những tấm thiệp viết tay thay vì bưu thiếp điện tử. Cảm nhận được sự quan tâm đặc biệt của ông, các nhân viên đã nỗ lực hết mình và gắn bó hơn với công ty. Trong khi đó, một số công ty cho phép nhân viên của họ phát huy tính cá nhân trong công việc để làm tăng cảm hứng của họ. Và điều quan trọng nhất là kịp thời tuyên dương, khen thưởng những đóng góp của họ.

4. Phục vụ: Càng ở vị trí cao trong tổ chức, bạn càng phải ý thức được trách nhiệm của mình cũng như sẵn sàng phục vụ cấp dưới thay vì bắt họ phục vụ lại. Hãy phục vụ vì sự phát triển của mỗi cá nhân và tương lai của cả tổ chức. Hãy để “hành khách” cảm thấy yêu thích, gắn bó lâu dài với công việc và cuộc sống hiện tại, cũng như luôn muốn ở lại trên xe của bạn. Bạn phục vụ cho sự phát triển của người khác bao nhiêu thì sẽ nhận về sự quan tâm của họ bấy nhiêu.

5. Phát huy năng lực của nhân viên: Đây chính là quy tắc quan trọng nhất và là cách tốt nhất mà bạn, với tư cách một lãnh đạo, có thể làm để biểu lộ sự quan tâm đối với nhân viên của mình. Hãy giúp họ khám phá sức mạnh nội tại cũng như phát huy hết năng lực. Khi làm được điều đó, bạn không chỉ giúp nhân viên của mình tỏa sáng mà còn nâng cao tính sáng tạo của cả nhóm, và của chính mình.

28. NỖ SỢ HÃI VÀ NIỀM TIN

George bước về hướng thang máy trong tâm trạng thoải mái và tự tin. Anh đã sẵn sàng truyền cảm hứng đến tất cả các thành viên trong nhóm của mình. Thế nhưng, khi nghĩ đến những thách thức đang chờ phía trước, cảm giác chán nản lại xuất hiện trong suy nghĩ của George. “*Chuyện gì sẽ xảy ra nếu họ không đồng cảm với mình?*”, anh tự hỏi, “*Hoặc nếu mình không truyền được cảm hứng cho họ thì sao? Liệu bắt đầu bây giờ có trễ quá không?*”. Cảm giác hồi hộp bao trùm lấy anh. George nhìn ra ngoài cửa sổ. Anh biết những gì Joy và Jack nói là sự thật, nhưng để áp dụng chúng trong cuộc sống lại là điều chẳng dễ dàng gì. George gần như thấy bết tắc giữa lý thuyết và thực hành.

Thang máy mở ra rồi đóng lại nhưng George vẫn không hề nhúc nhích. Ở trên xe buýt, anh cảm thấy an toàn bao nhiêu thì bây giờ, anh lại hồi hộp bấy nhiêu. George cảm thấy mình như một đấu sĩ đã bị xiềng, đang cố sức vật lộn với một bày sư tử chẳng hề biết nhân nhượng. Đầu óc anh hoàn toàn bị những suy nghĩ tiêu cực xâm chiếm, đến mức anh cảm thấy run sợ thật sự khi Michael bước đến.

Michael lên tiếng trước:

- Tôi rất lấy làm tiếc về những lời mình đã nói với anh hôm trước, George ạ. Vì thế, hôm nay tôi đến đây mong anh cho tôi góp mặt trên xe của anh, dù tôi biết nó đã lãn bánh. Tôi nghĩ mình có thể làm điều gì đó hữu ích và đưa nhóm của chúng ta tiến lên. Jamie nói với tôi rằng anh đã thay đổi rất nhiều, cũng như không khí trong nhóm đã bắt đầu có những chuyển biến tích cực. Mong anh cho tôi thêm một cơ hội nữa.

George cố gắng hít thở thật sâu và đứng thẳng người. “*Liệu có nên cho Michael một cơ hội nữa không? Có thể anh ta vẫn là một “con ma” hút Năng lượng và sẽ khiến cho hành trình của mình trở nên khôn đốn. Nhưng biết đâu*

mọi chuyện sẽ thay đổi”, George nghĩ. Anh nhớ đến một bài báo viết về Richard Branson mà mình đã được đọc cách đây không lâu. Bài báo viết rằng, Richard Branson đã cho thuộc cấp của ông thêm một cơ hội, và sau đó, người này đã trở thành một trong những công sự đáng tin cậy nhất của ông. Sự phân vân của George bỗng chốc tiêu tan. Anh gật đầu rồi trả lời:

- Được rồi! Tôi sẽ cho anh thêm một cơ hội nữa. Nhưng điều tôi yêu cầu ở anh bây giờ là anh hãy trở thành một sếp Năng lượng.

- Sếp gì? - Michael

- Lên phòng rồi tôi sẽ giải thích cho anh rõ. Hãy chuẩn bị tinh thần cho sự thay đổi trong ngày hôm nay, Michael.

Thang máy lại mở ra và Michael bước vào.

Anh ta quay lại hỏi George:

- Anh không lên hả George?

- Anh lên trước đi. Vài phút nữa tôi sẽ lên.

- Cảm ơn anh về mọi chuyện. - Michael nói với giọng thành thật. - Tôi sẽ không để anh thất vọng đâu.

Lúc thang máy chuẩn bị đóng lại, George nói:

- Rất vui vì anh đã trở lại.

George nhìn ra trạm xe buýt qua lớp kính và nghĩ về những chuyện vừa xảy ra. Joy bảo anh hãy tìm kiếm những dấu hiệu và dùng chúng làm biển báo cho hành trình của mình. George tự hỏi liệu Michael có phải là một dấu hiệu hay không.

Có thể việc Michael đến xin thêm một cơ hội nữa đồng nghĩa với việc cả nhóm đã sẵn sàng theo chân George, cũng như anh đã sẵn sàng dẫn dắt và

yêu mến tất cả họ. Trước đây, Michael là một chướng ngại vật nhưng có lẽ bây giờ thì không. George có cảm giác mình đã đi đúng đường và những chướng ngại vật đang dần được loại bỏ cho xe của anh qua. Và trên hết, George có cảm giác như mình vừa bừng tỉnh sau một giấc mơ đầy sợ hãi. Michael đã đến kịp lúc để đánh thức anh dậy. “Con ma” này đã trở lại đội hình đúng lúc nhóm của George cần nhất.

Suy nghĩ này khiến George nhớ đến giấc mơ của mình hôm trước, và bỗng hiểu được nó một cách rõ ràng. Giấc mơ đó cũng là một dấu hiệu. Nó báo trước cho George biết những chuyện sẽ xảy ra. Anh chính là tài xế của chiếc xe, có quyền đưa ra quyết định riêng. Quyết định tin tưởng và giữ lại Michael lần này có thể đưa chiếc xe tiến về phía trước nhưng cũng có thể khiến anh phải trả giá đắt. Nhưng dù thế nào, George vẫn thấy hài lòng. Ít ra anh hiểu mình đã có một quyết định sáng suốt khi biết đặt niềm tin vào tương lai thay vì từ bỏ tất cả. Jack đã nói rằng Sếp Năng lượng là người biết vượt qua tất cả những thử thách của cuộc sống bằng cách tiến về phía trước với niềm tin và sự lạc quan. Và đây là những gì George đã thực hiện. Anh biết rằng niềm tin và nghị lực này sẽ tiếp tục dẫn dắt mình vượt qua những thách thức đang chờ phía trước. Các dấu hiệu sẽ giúp anh đi đúng hướng và cho anh biết khi nào thì nên hành trình của mình. *“Mình sẽ không để nỗi sợ hãi tiếp tục xâm chiếm suy nghĩ của mình nữa đâu”, anh thầm nghĩ, “Hơn nữa, người ta chỉ nói ‘bước nhảy của niềm tin’ chứ không bao giờ nói ‘bước nhảy của nỗi sợ hãi’.* Nếu mình có niềm tin vào bản thân, cũng như những người khác, thì niềm tin đó sẽ lan truyền và mọi người có thể tin tưởng lẫn nhau”. Lúc này, nỗi sợ hãi của anh đã biến thành niềm tin và quyết tâm. George bước vào thang máy. Anh đã thật sự sẵn sàng để tạo ra một bước ngoặt trong đời mình.

29. NGÀY HÔM SAU

George đứng thờ đốc sau khi cố sức chạy đến trạm xe buýt. Anh không thể tin mình có thể ngủ quên vào sáng nay. Hôm qua, anh đã ở lại văn phòng đến 11 giờ đêm để cùng Michael và José bàn kế hoạch cho buổi lễ ra mắt sản phẩm mới. Khi về nhà, anh còn làm việc thêm ba giờ nữa nên sáng nay, anh không thể nghe được tiếng đồng hồ báo thức. Hôm nay là thứ năm. Như vậy, chỉ còn một ngày nữa là đến buổi giới thiệu sản phẩm. Chưa bao giờ George cần nói chuyện với Joy và Jack như hôm nay. Nhưng khi anh vừa chạy đến thì chiếc xe cũng vừa chuyển bánh. George cố đuổi theo nhưng vô ích, chẳng ai nghe thấy tiếng của anh cả.

George trở lại trạm chờ, ngồi xuống ghế và cảm thấy một nỗi thất vọng trào dâng trong lòng. Vậy là anh đã không thể kể cho họ nghe về những chuyện đã xảy ra trong ngày hôm qua của mình. Anh không ngờ mọi người lại hưởng ứng lòng nhiệt huyết của anh đến như vậy. Anh rất muốn kể cho mọi người trên xe nghe cuộc họp của nhóm đã diễn ra như thế nào cũng như việc anh đã giải thích cho họ khái niệm “Sếp Năng lượng” ra sao.

Khi nói chuyện với José, George hứa sẽ tăng lương cho anh ta nếu anh ta không thôi việc. George cũng nói với José rằng, dù chuyện gì xảy ra chẳng nữa, anh cũng hy vọng cả hai vẫn là bạn tốt của nhau. Anh cũng đã chia sẻ tình thương yêu với các nhân viên của mình và tin rằng họ đã cảm nhận được nó. Nhóm của anh đã được tiếp thêm năng lượng và họ đã có một ngày làm việc đầy hiệu quả.

Điều George lo lắng lúc này là liệu tối nay có bao nhiêu người sẽ ở lại làm việc cùng anh. Tất cả đều cần được chuẩn bị hoàn hảo, từ ánh sáng, hình ảnh, hiệu ứng âm thanh cho tới phần nội dung chính. Đặc biệt lúc này, anh cần biết bao những lời khuyên của Joy và Jack. Vậy mà anh đã lỡ mất chuyến xe. *“Mình phải đợi chuyến xe sau và dùng thời gian này để suy nghĩ ra một giải pháp nào đó. Điều quan trọng là mình phải giữ được tinh thần lạc quan*

trong mọi tình huống”, George tự nhủ. Gần đây, George đã lạc quan hơn rất nhiều nên anh không muốn bất kỳ suy nghĩ tiêu cực nào làm tổn hại đến mình. Anh nhớ đến lời khuyên của Joy hôm trước và cố gắng tập trung vào từng hơi thở của mình.

Bước vào phòng, George ngạc nhiên khi thấy một lá thư nằm ngay ngắn trên bàn làm việc của anh. Những dòng chữ to, rõ khiến anh không thể không mỉm cười. Đó là bức thư của Joy. Cô viết:

“George, tôi biết đêm qua anh thức rất khuya để làm việc nên đã không bắt kịp chuyến xe sáng nay. Nhưng anh đừng nghĩ là tôi vừa lái xe vừa viết lá thư này nhé. Tôi biết anh đang cần quy tắc số chín này nên đã nhờ Janice viết và Marty chuyển lá thư này vào văn phòng cho anh.

Quy tắc 9: Hãy lái xe có Mục đích

Mục đích là loại năng lượng tối ưu cho hành trình cuộc sống. Anh sẽ không bao giờ cảm thấy mệt mỏi hay chán nản khi lái xe có mục đích. Tôi biết anh đang dồn hết tâm sức cho buổi ra mắt sản phẩm sắp tới, nhưng dường như anh đang tự hỏi mục đích tiếp theo của mình là gì. Theo thời gian, mọi việc đều trở nên nhàm chán nếu chúng ta không biết cách duy trì sự hấp dẫn của nó. Để tôi cho anh một ví dụ nhé.

Mẹ Teresa đến thăm một nhà máy ở Ấn Độ. Tình cờ, bà nhìn thấy một người đàn ông đứng trong góc xưởng, vừa vui vẻ ngâm nga một điệu nhạc vừa lắp ráp các ốc vít.

- Ông đang làm gì vậy? - Mẹ hỏi.

- Tôi đang sản xuất máy bay. - Người đàn ông đáp.

- Máy bay? - Mẹ ngạc nhiên hỏi lại.

- Đúng vậy! - Người thợ trả lời. - Vì nếu không có những con vít nhỏ này thì máy bay không thể nào cất cánh được.

Tổng thống Lyndon Johnson đến thăm NASA (chú thích: Cơ quan Hàng không - Vũ trụ Mỹ). Trong lúc dạo bước ở sảnh chính, ông đi qua một người đang lau sàn nhà. Anh ta lau một cách nhanh nhẹn với miếng giẻ trên tay.

Tổng thống lại gần và nói với anh ta rằng, ông chưa từng thấy một người lau nhà nào giỏi như anh ta, và anh ta đã đáp lại rằng:

- Thưa Ngài, tôi không chỉ là một người lau nhà, tôi còn giúp đưa người lên mặt trăng nữa.

Anh thấy đó, George, dẫu chỉ lắp những con ốc vít thì người thợ kia vẫn hướng đến mục đích lớn lao hơn. Điều này giúp ông ta luôn thấy yêu nghề cũng như hoàn thành xuất sắc công việc của mình. Người ta gọi tôi là một tài xế xe buýt, nhưng tôi thấy mục đích của mình cao cả hơn thế rất nhiều. Tôi là một Đại sứ Năng lượng và giúp mọi người thay đổi suy nghĩ, cuộc sống của họ. Chắc chắn rồi lúc nào đó, công việc lái xe sẽ trở nên nhàm chán - mọi công việc đều như vậy cả! Nhưng khi nghĩ đến những hành khách đặc biệt của mình, tôi lại cảm thấy hạnh phúc. Đó là lý do tại sao mọi người thích ở lại trên xe của tôi. Khi nạp cho mình năng lượng của mục đích, anh sẽ tìm thấy lòng nhiệt huyết, niềm đam mê và sự phi thường trong những việc bình thường. Mục đích chính là điều cuộc sống hướng đến. Tất cả mọi người đều cố gắng tìm cho mình một mục đích cụ thể. Và đây cũng chính là nhiệm vụ của anh lúc này.

Nhiệt huyết ở mỗi nhân viên sẽ quyết định nhiệt huyết của cả công ty và ngược lại. Thế nhưng, một thực tế đáng buồn là ngày nay, môi trường làm việc của nhiều công ty không có khả năng tạo nên sự hứng khởi cho nhân viên. Anh còn nhớ hậu quả của môi trường làm việc tiêu cực mà Marty đã nói hôm trước không? Không những thế, đây cũng chính là nguyên nhân bỏ việc phổ biến nhất hiện nay. Đừng trở thành người lãnh đạo chỉ biết truyền cảm hứng cho nhân viên của mình khi có một dự án lớn, hoặc sắp phải nộp bản kế hoạch quan trọng, hay khi công việc gặp khó khăn. Cách điều hành này sẽ không tồn tại lâu dài và chắc chắn nó cũng không tạo ra thành quả nào lớn lao đâu. Hãy thường xuyên cổ vũ tinh thần làm việc và truyền cảm hứng đến nhân viên của anh bằng những mục đích cụ thể, lâu dài. Vì thế, trước ngày ra mắt sản phẩm, anh hãy tìm kiếm cho bản thân cũng như cho cả nhóm một

mục đích lớn lao hơn để nó trở thành động lực cho tất cả mọi người sau này. Tất nhiên, tôi không thể giúp anh hoạch định tương lai của anh được, bởi chỉ có anh mới làm được điều đó thôi.

Hãy nhớ rằng anh đang là tài xế, George ạ. Anh cần có một tầm nhìn chuẩn xác và phải truyền đạt được mục đích cũng như mong muốn của mình đến mọi hành khách trên xe. Một khi họ đã đồng hành cùng anh thì nhất định, họ sẽ nỗ lực hết mình để cùng anh vượt qua mọi thử thách của cuộc hành trình.

Jack nhờ tôi nhắn với anh rằng, ông ấy cũng từng trải qua nhiều đêm thức trắng trước những buổi họp báo lớn cho đến khi học được quy tắc này. Vì thế, hãy lái xe có mục đích ngay từ hôm nay và nuôi dưỡng mục đích đó trong suốt hành trình của anh, để mọi người có thể đồng hành với anh mọi lúc mọi nơi, kể cả khi xe bị hỏng. Chia sẻ mục đích sẽ tiếp thêm năng lượng cho nhóm của anh và khiến họ gắn bó với nhau hơn. Hãy chia sẻ nó, George.

Joy”

George lắc lắc đầu và mỉm cười. Cách đây gần hai tuần, xe của anh bị xẹp lốp, anh gần như mất hết hy vọng. Thế nhưng bây giờ, dù đã bị nhỡ chuyến xe buýt của Joy thì anh vẫn nhận được quy tắc số chín và biết mình nên làm gì tiếp theo. Dường như họ luôn biết chính xác những gì anh đang tìm kiếm cũng như những câu hỏi của anh. Nhưng điều George quan tâm lúc này là làm thế nào để đề tài bóng đèn thu hút được sự chú ý của mọi người. Trong lúc suy nghĩ, George nhìn thấy một mảnh giấy khác dính kèm. Đó là thư của Marty.

“Chào George, Marty đây. Tôi nghĩ nghiên cứu dưới đây có thể phần nào giúp ích được anh. Nghiên cứu này được tiến hành với hai đội chế tạo máy bay. Một đội được quan sát mô hình máy bay mẫu hoàn chỉnh và mục tiêu mà họ đặt ra chính là hoàn thành nó trên thực tế. Trong khi đó, đội còn lại không được nhìn thấy mô hình tổng quát và được chia thành nhiều nhóm nhỏ để thiết kế những bộ phận riêng biệt. Kết quả là nhóm biết được mục tiêu đã làm việc hiệu quả gấp đôi nhóm kia và họ hoàn thành công việc chỉ bằng nửa thời gian của nhóm kia. Tôi nghĩ anh hiểu tại sao tôi lại kể cho anh câu chuyện này rồi chứ?”

Chúc anh may mắn.

Marty”

Câu chuyện của Marty khiến George nảy sinh một ý tưởng táo bạo. Anh vui đến mức chỉ muốn gặp ngay Marty và ôm chầm lấy anh ta. George gọi nhóm của mình vào phòng họp và dự định sẽ chia sẻ với họ tất cả những ý tưởng của mình. Bây giờ, tất cả mọi người đã ở trên xe và anh muốn chiếc xe của mình tiến về phía trước bằng mục đích và nguồn cảm hứng bất tận. Và anh hy vọng những ý tưởng của mình phát huy tác dụng.

30. CẢM HỨNG

Nhưng thay vì trình bày ý tưởng của mình, George quyết định sẽ để mọi người cùng bàn bạc và xác định mục tiêu xa hơn của cả nhóm. Anh nghĩ điều đó sẽ có ý nghĩa hơn cũng như sẽ tác động đến họ mạnh mẽ hơn. George cố gắng truyền đạt đến họ những điều Joy đã chia sẻ với anh, và gần như ngay lập tức, nó thu hút sự chú ý của tất cả mọi người. Họ bắt đầu bàn luận sôi nổi. Jamie đứng bên tấm bảng lớn tổng kết tất cả các ý tưởng mà mọi người đóng góp.

Hơn một giờ đồng hồ, Jamie đã tổng kết ý kiến của cả nhóm thành ba nguyên tắc chính. Ba nguyên tắc này không chỉ áp dụng cho buổi lễ giới thiệu sản phẩm mà còn cho tương lai lâu dài của nhóm:

1. Làm việc có mục tiêu cụ thể và lâu dài. Nỗ lực hết mình và phát huy tinh thần sáng tạo để tạo ra những chiến dịch marketing hiệu quả nhất.
2. Cùng nhau phát triển tinh thần và chia sẻ năng lượng tích cực để tất cả mọi người đều trở thành Sếp Năng lượng.
3. “Chia sẻ ánh sáng” - đây là tên gọi của chiến dịch quảng cáo cho dòng sản phẩm tới. Mục tiêu mà cả nhóm hướng đến trong chiến dịch lần này chính là mang ánh sáng đến tất cả mọi người, bất kể họ là ai. Công việc của nhóm sẽ thấp ánh sáng cho những căn phòng tối, và thậm chí là thay đổi cuộc đời của những ai bật đèn lên và cảm thấy ánh sáng đó có ích cho mình.

George nhận thấy năng lượng trong phòng đã được thay đổi. Nếu ở đầu buổi họp, mọi người đều cố gắng để mình vượt trội hơn so với những người khác thì bây giờ, họ lại cùng nhau hướng đến một mục tiêu chung. Họ bỏ qua thành kiến và “cái tôi” cá nhân để mang đến cho nhau những góp ý chân thành nhất. Cuộc chiến nội bộ đã chấm dứt. Cả nhóm đã dùng năng lượng của mục đích và khát khao chiến thắng để mang đến cho bản thân điều gì đó lớn

lao hơn. Nó như giai điệu của một bản giao hưởng vậy. Dù mỗi thành viên chơi một loại nhạc cụ nhưng khi kết hợp với nhau, họ tạo nên những giai điệu tuyệt vời. Cùng nhau ở trên xe của George, họ hướng đến mục tiêu xây dựng một tập thể đoàn kết và giàu năng lượng tích cực.

Cuối ngày, khi hoàn thành công việc, George nhìn thấy kim đồng hồ đã chỉ con số 12. Anh biết Joy và Jack đã đúng cũng như các ý tưởng của mình đã phát huy tác dụng. George nở nụ cười rạng rỡ khi anh nhận ra rằng, tất cả các thành viên trong nhóm đều ở lại làm việc cùng anh đêm nay. Mọi người đã ở trên xe của anh và được tiếp thêm năng lượng. Không những thế, khi xe của anh chết máy, họ đã nhảy xuống xe và đẩy nó tiến về phía trước. Điều này rất có ý nghĩa bởi ngày mai là ngày quyết định số phận của họ ở công ty này.

31. NGÀY THI ĐẤU

Hôm nay là thứ sáu, là ngày thi đấu của George. Chỉ mới cách đây hai tuần, anh còn nghĩ rằng nó sẽ là ngày kết thúc sự nghiệp của anh ở công ty NRG. Nhưng giờ đây, anh hy vọng nó sẽ khởi đầu cho thời kỳ mới và anh sẽ có cơ hội chia sẻ với mọi người những quy tắc mình đã học được trên chuyến xe Năng lượng của Joy. êm qua, anh ngủ rất muộn và sáng nay đã phải dậy từ sớm nhưng lại không hề cảm thấy mệt mỏi. Những thay đổi tích cực của anh đã nhận được sự ủng hộ của vợ con. Anh hiểu rằng, dù chuyện gì xảy ra ở công ty chẳng nữa thì cuộc hôn nhân của anh, mái ấm của anh vẫn sẽ vững vàng, tiến triển tốt đẹp. George vui đến phát khóc khi nghe vợ nói:

- Em có cảm giác như đã gặp lại anh của nhiều năm trước. Dù không biết anh đã làm thế nào để thay đổi nhưng em thật hạnh phúc với sự trở lại lần này của anh.

“Mình đã trở lại!”, George nghĩ trong lúc ngồi trên chiếc ghế quen thuộc ở nhà chờ xe buýt, *“Và chắc chắn mình sẽ không bao giờ quay lại con đường trước đây nữa”*. Anh nghĩ đến Joy và nguồn năng lượng tích cực mà cô đã truyền cho anh. Anh tự nhủ sẽ làm bất cứ điều gì để nguồn năng lượng đó không ngừng tuôn chảy.

George sốt ruột nhìn đồng hồ. Đã quá giờ chạy mà xe vẫn chưa đến. Ngày mai xe anh sẽ được sửa xong và nếu không bị mất việc thì từ nay, anh sẽ tự lái xe đi làm. Vì thế, có thể đây sẽ là lần cuối cùng anh gặp Joy, Jack, Marty và những hành khách khác trên xe. Trong lúc George đang bùi ngùi xúc động nghĩ đến cảnh chia tay thì chiếc xe số 11 trờ tới.

Cửa mở, một người đàn ông trên xe bước xuống. Anh ta vừa đi vừa nói một mình nhưng đủ lớn để mọi người cùng nghe thấy:

- Hạnh phúc thật nhiều để tránh căng thẳng.

Rồi quay lại, anh ta hét lớn:

- Cảm ơn nhé, Joy!

- Đừng quên điều đó. Hạnh phúc thật nhiều để tránh căng thẳng! - Joy đáp lại.

“Lại một nguồn năng lượng nữa sắp được biến đổi!”, George nghĩ và mỉm cười khi bước lên xe trong tiếng vỗ tay chào đón của mọi người.

- Chúng tôi đều biết hôm nay là “ngày quyết định” của anh, George ạ. Vì thế, chúng tôi muốn anh biết rằng chúng tôi luôn ở phía sau ủng hộ anh bằng tất cả năng lượng tích cực của mình. - Joy nói. George cảm ơn Joy, Jack và Marty vì lá thư hôm trước cũng như tất cả những gì họ đã làm cho anh trong suốt thời gian qua. Anh cũng cảm ơn tất cả hành khách trên chiếc xe Năng lượng vì sự hỗ trợ của họ. Anh kể cho họ nghe về những gì diễn ra trong nhóm của mình ngày hôm qua tác dụng của quy tắc số chín ra sao.

- Một lần nữa, cảm ơn tất cả mọi người vì đã trở thành đồng đội của tôi! - Anh nói lớn.

- Vậy hôm nay anh cảm thấy thế nào? - Joy hỏi với giọng quan tâm đặc biệt.

- Tôi thấy ổn. Cả nhóm đã sẵn sàng. Tôi cũng đã sẵn sàng, dù có đôi chút hồi hộp. Nhưng tôi nghĩ điều này là bình thường, phải vậy không?

- Đúng vậy, George. Hồi hộp là một dấu hiệu của nỗi sợ hãi. Tất cả chúng ta đều trải qua cảm giác này nhưng vấn đề quan trọng là để thành công, niềm tin của ta phải lớn hơn nỗi sợ hãi đó. Trong khi sợ hãi là loại năng lượng yếu và rất dễ bị triệt tiêu thì niềm tin lại chứa hàm lượng oc-tan cao, có thể giúp xe của anh đến bất kỳ nơi đâu anh muốn.

- Tôi thích đề tài này. - George nói và biết rằng “niềm tin” là một chủ đề sẽ tiếp tục được nêu lên trong cuộc sống của anh.

- Nó giống như điều mà tôi đã nói với anh chàng vừa xuống xe ban nãy.

Chúng ta thường tập trung vào những thứ khiến mình căng thẳng mà không để ý đến những may mắn mình nhận được trong đời. Vì thế, dù chuyện gì xảy ra trong buổi họp hôm nay thì anh cũng đừng căng thẳng. Hãy nghĩ đến những người đang thất nghiệp để thấy mình thật may mắn khi đã có việc làm trong nhiều năm qua. Hãy biết ơn vì anh đã có một gia đình luôn hết lòng ủng hộ anh. Thậm chí, hãy biết ơn vì anh có một cơ thể khỏe mạnh, có thể đi lại và chuyện trò bình thường. Khi tập trung vào những điều may mắn của mình, anh sẽ cảm thấy hạnh phúc và không còn bị căng thẳng nữa. Cùng với lòng biết ơn, cảm giác này sẽ nạp đầy năng lượng cho buổi giới thiệu sản phẩm hôm nay. Nó sẽ trở thành động lực để anh tiến về đích.

George nhìn quanh xe một lượt và thấy mọi người đều chăm chú lắng nghe. Họ cũng yêu mến cô nhiều như anh vậy. Ở giữa xe, anh để ý đến một ông lão hơi gầy, đội một cái nón và đeo kính. Anh chưa từng thấy ông trên xe bao giờ. Khuôn mặt ông bộc lộ sự thông thái và từng trải. Ông nhìn George bằng ánh mắt ấm áp, đầy tin yêu. George chào ông bằng một nụ cười và ông gỡ nón xuống, gật đầu đáp lại.

“Thật hay là ông ấy đã xuất hiện vào đúng lúc George cần!”, Joy nghĩ khi quan sát thái độ của hai người qua kính chiếu hậu.

- Tôi muốn giới thiệu anh với Eddy, George. - Joy nói, hướng mắt về ông lão.
- Eddy và tôi đã gặp nhau tại bệnh viện nơi cha tôi đang điều trị đã trải qua một thời gian dài đau khổ khi vợ ông qua đời. Nhưng anh thấy đấy, Eddy đang sống rất tốt và tham gia rất nhiều hoạt động xã hội. Ông có thể nói cho George biết mình năm nay bao nhiêu tuổi không, Eddy?

- Năm nay tôi 88 tuổi rồi đấy. - Eddy đáp.

- Đúng vậy, George. - Joy tiếp tục. - Eddy đã dạy tôi nhiều bài học quý báu trong cuộc sống và tôi rất thích câu nói này của ông: *“Hãy sống một cuộc đời trẻ trung, vui vẻ và chậm rãi thưởng thức những món quà của tạo hóa. Hãy kết thúc mọi hành trình của mình với nụ cười trên môi”*. Câu nói này đã tạo nên sự khác biệt trong cuộc đời của tôi và tôi sử dụng nó làm quy tắc số mười của mình. Hãy cho George xem đi, Danny.

Quy tắc 10: Vui vẻ và yêu thích cuộc hành trình

- Bây giờ thì anh đã biết điểm đến cuối cùng mà tôi muốn nói đến là gì rồi, phải không George? Chúng ta chỉ có một hành trình duy nhất và đều phải kết thúc nó vào một lúc nào đó. Nhưng điều quan trọng không phải là hành trình của chúng ta dài hay ngắn mà chính là cảm giác của chúng ta khi thực hiện hành trình đó như thế nào. Đây không phải là chuyến dạo chơi trong công viên Disney Land, vì thế hãy cố gắng vui vẻ hết mức có thể. - Joy ngừng một lát, rồi cất giọng trầm tư. - Nhiều người cố gắng tích lũy tiền bạc, quyền lực khi còn sống với mong muốn có được hạnh phúc. Nhưng đó không phải là thứ có thể mang theo bên mình mọi lúc mọi nơi nên họ đã phải bỏ lại chúng sau khi kết thúc hành trình cuộc đời. Nếu vậy, tại sao chúng ta phải cố gắng tích lũy chúng, phải không? Hoặc cũng có nhiều người cố tranh giành nhau từng mảnh đất để chuốc lấy sự căng thẳng cho bản thân cũng như nhiều người khác nữa. Rất nhiều cuộc chiến đã nổ ra mà nguyên nhân chỉ vì cái đường biên giới. Tại sao họ không ý thức được rằng trái đất này là của chung? Tại sao chúng ta không cùng nhau xây dựng một cuộc sống hòa bình mà lại phải đánh nhau gây nên cảnh tang thương cho cả đôi bên? Cũng có nhiều người suốt ngày lo lắng cho tương lai, cho sự thăng tiến, hay bất đồng với người thân, bạn bè, đồng nghiệp chỉ vì những điều nhỏ nhặt mà quên rằng, mình đã tự lãng phí thời gian của mình, quên rằng những giây phút đó sẽ không bao giờ trở lại. Hành trình của họ vẫn tiếp tục nhưng họ không bao giờ thưởng thức được những cảnh đẹp xung quanh. Hãy suy nghĩ về điều đó, George. Chắc chắn anh không bao giờ hoàn thành tất cả mọi công việc và nhiệm vụ của mình một cách triệt để được. Vậy thì hãy thư giãn, hít một hơi thở thật sâu và vui vẻ với hành trình hiện tại của mình. Hãy kể cho George nghe nghiên cứu về “95 tuổi” đi, Marty.

Marty trở nên hoạt bát:

thích nghiên cứu này, George ạ. Một nhóm các nhà khoa học đã tiến hành nghiên cứu về cuộc sống của các cụ sống thọ nhất ở Florida. Tất cả các cụ này đều đã sống qua 95 tuổi. Khi được hỏi nếu có thể sống lại cuộc đời một lần nữa thì các cụ muốn làm điều gì nhất. Câu trả lời của họ tập trung vào ba điều sau: Thứ nhất, dành nhiều thời gian hơn cho những người họ thương yêu cũng như biết tận hưởng cuộc sống hơn. Thứ hai, thực hiện tất cả những ý

tưởng của mình cũng như tự tạo ra cơ hội cho mình. Thứ ba, làm điều gì đó có ích cho đời để nó vẫn tồn tại sau khi họ đã là người thiên cổ.

- Anh nghe rồi đấy, George. Hãy học hỏi từ cuộc sống của Eddy và từ cuộc nghiên cứu này. Đừng vội băng qua cuộc sống để phải cảm thấy hối tiếc về sau. Đừng để khi nhìn lại, anh phải nói hai từ “giá như”. Hãy sống và làm việc như thể anh không có gì để mất và có thể đạt được mọi thứ. Hãy sống lạc quan và hào hứng như đứa trẻ trong buổi sáng Giáng sinh. Đừng quá căng thẳng nếu anh chưa nhận được hạnh phúc. Cũng đừng so sánh thành công của mình với người khác. Đơn giản, hãy yêu thích hành trình của mình. Buổi giới thiệu sản phẩm của anh sắp sửa diễn ra. Tất cả những gì anh cần làm lúc này là vui vẻ nhún ga và tiến lên. Sau khi chiến thắng và nhận được lời tán dương từ những người xung quanh, anh chỉ việc tiếp tục sống và làm việc như anh đã làm trong gần hai tuần qua. - Joy nói đến đây thì chiếc xe buýt cũng vừa tới văn phòng của George. Quay sang anh, lúc này đang yên lặng chờ đợi, cô nói. - George, gia tài lớn nhất mà anh có thể để lại cho đời sau không phải là những công trình mang tên anh hay ngọc ngà châu báu mà chính là một thế giới in đậm dấu ấn của anh, dấu ấn của niềm vui và những hành động tích cực.

Chiếc xe ngừng lại. Mọi người trao cho anh những lời chúc, những cái bắt tay và những cái ôm nồng ấm. Jack trao cho George danh thiếp của ông và dặn anh gọi điện để ông biết tình hình diễn ra thế nào. Và tất nhiên, tất cả mọi người trên xe đều muốn biết điều đó. Đến lượt mình, Joy trao cho George cái ôm nồng hậu. Cô nói lớn:

- Hôm nay là ngày của anh đấy, George. Và đây chính là cuộc đời của anh. Anh đã lên xe tôi vì một lý do. Lý do đó chính là hôm nay và tất cả những ngày sau của anh nữa.

George bước vào tòa nhà và nghĩ rằng, có thể hôm nay sẽ là lần cuối cùng anh bước qua cánh cửa này với tư cách là nhân viên công ty NRG, nhưng cũng có thể là ngày làm việc đầu tiên của anh trong cương vị Sếp Năng lượng. Chỉ gần hai tiếng nữa là anh sẽ biết được số mệnh của mình. Nhưng dù kết quả thế nào, anh cũng tin xe của mình đang đi đúng hướng và anh đã sẵn sàng tận hưởng phần còn lại của hành trình.

32. BUỔI GIỚI THIỆU SẢN PHẨM

Các thành viên điều hành cấp cao của công ty ngồi xung quanh khán phòng chờ đợi màn trình bày của nhóm George. Trước đây, họ đặt rất nhiều hy vọng vào tài năng và lòng nhiệt huyết của George. Nhưng chứng kiến sự tuột dốc của anh trong thời gian gần đây, họ đã mất hết kiên nhẫn với anh. Buổi lễ giới thiệu dòng sản phẩm NRG-2000 hôm nay sẽ xác định tương lai của George cũng như nhóm của anh. Có thể họ sẽ tìm một người nào đó thay George điều hành nhóm. NRG-2000 là dòng sản phẩm chiến lược của công ty trong thời gian tới và họ không muốn mạo hiểm đặt cả tương lai công ty vào tay George.

George đứng trước căn phòng và nhìn vào mắt họ. Anh có thể nhìn thấy được những suy nghĩ tiêu cực và sự nghi ngờ của họ. Anh nghĩ thầm. Tim anh đập mạnh và nỗi sợ hãi bắt đầu xâm chiếm. Anh không thể suy nghĩ thêm điều gì được nữa. *“Không phải lúc này chứ. Mình không thể để nỗi sợ hãi nhấn chìm”*, anh cố trấn an bản thân.

Anh nghĩ đến Joy và những gì cô đã nói với anh. Anh hít một hơi thật sâu để lấy lại bình tĩnh: *“Có thể mình sẽ nhận thêm nhiều thất bại nữa trong đời nhưng chắc chắn không phải là hôm nay. Nhất định hôm nay mình phải chiến thắng”*.

Trái với dự đoán của nhiều người, George và nhóm của anh đã mang đến một buổi giới thiệu sản phẩm hoàn hảo đến tuyệt vời. Xe của anh vẫn tiếp tục cuộc hành trình của nó. Không những thế, lần này nó đã thu hút được sự chú ý của rất nhiều người, trong đó có cả ban điều hành cấp cao.

Sau buổi giới thiệu, George và các thành viên trong nhóm ôm chầm lấy nhau trong niềm hạnh phúc vỡ òa. Ban quản trị công ty cũng tiến đến chúc mừng George và hỏi anh bí quyết để tạo nên điều kỳ diệu này.

- Lúc đó, tôi quyết định không làm nhân viên quản lý nữa mà bắt đầu làm Sếp Năng lượng.

George kể cho họ nghe những chuyện mình đã làm. Dù không thật sự hiểu những điều anh nói nhưng ban quản trị rất lấy làm vui mừng. Và điều quan trọng nhất là George đã có cách quản lý mới; nhóm của anh đã đi đúng hướng.

George cảm ơn tất cả các nhân viên của mình và muốn cho cả nhóm nghỉ ngơi trong ngày hôm nay. Nhưng chẳng có ai hưởng ứng thông báo này của George. Họ muốn tận hưởng hương vị ngọt ngào của chiến thắng sau khi đã trải qua một thời gian dài làm việc cực nhọc. Do đó, thay vì trở về nhà, George và nhóm của anh đã có một buổi trưa tuyệt vời bên nhau. Họ hào hứng bàn luận về những chuyện đã xảy ra trong thời gian qua cũng như những kế hoạch sắp tới để tiếp tục cuộc hành trình phía trước. Họ biết xe của mình đang đi đâu và thấy hạnh phúc khi được ngồi trên đó.

33. JOY

George đến tiệm sửa xe lúc nó sắp sửa đóng cửa. Dư âm của chiến thắng buổi sáng cùng những giây phút tuyệt vời bên các đồng nghiệp buổi trưa vẫn còn đọng lại trong anh. Anh tiến đến quầy hướng dẫn và hỏi chuyện người phụ nữ đang đứng sau quầy. Nhìn bảng tên của cô, bất giác George bật cười. Cô tên là Joy.

- Anh cười gì vậy? - Cô hỏi.

- Ô, không có gì đâu. - George trả lời. - Chỉ là tôi thấy thích cái tên của cô thôi.

Rồi anh nhìn lên trần nhà, thì thầm: “*Cảm ơn*”. Anh nhớ đến những chuyện xảy ra gần hai tuần trước đây. Khi đó anh đã không ngớt nguyên rủa cuộc đời vì những bất hạnh và đau khổ mình phải gánh chịu. Nhưng bây giờ thì anh hiểu rằng, đó chính là những dấu hiệu mà cuộc sống đã tạo ra nhằm giúp anh xác định hướng đi của mình. Nếu lớp xe của anh không bị xẹp vào ngày thứ hai hôm đó thì chẳng bao giờ anh gặp được Joy. Và nếu không đối mặt với những thử thách trong công việc thì có lẽ chẳng bao giờ anh có ý định thay đổi cách lãnh đạo của mình. Cũng như vậy, nếu vợ anh không dọa sẽ ly hôn thì anh cũng không nhận ra mình đã đánh mất bản thân ra sao.

Nhưng thật may mắn là giờ đây, mọi thứ đã đi vào quỹ đạo của nó. Joy đã nói với anh rằng mọi chuyện xảy ra đều có nguyên do của nó. Cuộc sống là một trường học lớn mà mỗi nghịch cảnh là một bài kiểm tra giúp con người trưởng thành hơn. Do đó, thay vì tập trung vào những điều không như mong muốn, chúng ta có thể tập trung năng lượng vào những điều mình cảm thấy hài lòng nhất. George tự nhủ nếu lần sau gặp phải một vấn đề gì đó không như ý (mà anh biết điều này chắc chắn sẽ xảy ra), nhất định anh sẽ không để những rắc rối đó chi phối đến mình nhiều như trước nữa. Nhưng để làm được điều này, ngay từ bây giờ, anh cần phải rút ra những bài học quý giá từ những

thách thức mình đã trải qua, đồng thời tiếp tục suy nghĩ tích cực và tin tưởng vào tác dụng mạnh mẽ của chúng.

Người phụ nữ đứng sau quầy đưa chìa khóa cho anh, n

- Chúc ông một buổi tối vui vẻ. Hy vọng ông sẽ hài lòng khi lấy chiếc xe về.

George cảm ơn cô và tiến về phía chiếc xe của mình. Trong lúc lái xe, hai chữ “vui vẻ” vẫn còn đọng lại trong tâm trí anh. Anh nghĩ thật thú vị nếu mình luôn tìm thấy niềm vui trong công việc và cuộc sống. Nó sẽ giúp anh học hỏi được những bài học quý giá cũng như sống hết mình cho hiện tại mà không quá tập trung vào tương lai hoặc quá khứ. Anh sẽ chỉ tập trung vào hướng đi của mình thay vì phân tán tâm sức như trước đây. George nhận ra rằng, những bài học mà anh đã được học trong suốt hai tuần qua là bài học lớn nhất và ý nghĩa nhất của anh. Những trải nghiệm đặc biệt đó đã giúp anh có một cái nhìn sâu sắc và toàn diện hơn về cuộc sống mà không nhất thiết phải diễn đạt bằng lời. Anh biết rằng dù chiếc xe năng lượng đưa anh đi đâu hay chướng ngại vật nào đang ở phía trước chẳng nữa thì tất cả những gì anh phải làm là giữ được niềm tin, sự lạc quan của mình cũng như sống hết mình với từng khoảnh khắc của cuộc hành trình. Chắc chắn khi đó, cuộc sống của anh sẽ trở nên tốt đẹp hơn và hành trình sẽ kết thúc suôn sẻ. Với niềm tin và sự lạc quan, mọi thứ sẽ trở nên trôi chảy, dễ dàng hơn.

George lái xe về nhà trong tâm trạng hân hoan. Khi ngồi trong xe, anh nghĩ đến mẹ mình và đợt hóa trị mà bà vừa phải trải qua. Anh lấy điện thoại gọi cho mẹ, có rất nhiều điều anh muốn chia sẻ với bà. Dù mẹ anh đang phải chống chọi với căn bệnh hiểm nghèo, anh vẫn muốn bà vui vẻ tận hưởng những ngày tháng còn lại. Anh muốn tiếp thêm niềm tin, nghị lực để bà đối mặt và vượt qua giai đoạn khó khăn này. Nhưng khi nghe tiếng mẹ ở đầu dây bên kia thì George nhận ra mình không cần phải nói bất cứ điều gì. Tất cả những gì anh nói chỉ là: “*Con yêu mẹ*”. Đây là tiếng nói cất lên từ sâu thẳm trái tim anh.

34. VUI HƠN KHI Ở TRÊN XE

Khi chiếc xe buýt số 11 đỗ lại trạm dừng, George phóng lên xe trong niềm hạnh phúc vô bờ. Anh trao cho Joy một cái ôm thật chặt rồi cất giọng phấn khích:

- Chúng tôi đã chiến thắng! Buổi giới thiệu rất hoàn hảo!

Câu nói của anh làm không khí trên xe như nổ tung. Mọi người vỗ tay chúc mừng George. Chờ tiếng vỗ tay ngớt, anh giơ cao một bảng hiệu lớn.

- Cái gì vậy, George? - Joy hỏi.

- Một cái bảng mới. - George đáp. - Nó sẽ giúp mọi người đọc 10 quy tắc này dễ dàng hơn. Cô thấy đấy, cái bảng viết tay này đã quá cũ. Ngay cả ngồi ở vị trí của cô cũng khó đọc được nó.

- Anh thật tử tế, George ạ. Ồ, cái bảng mới đẹp làm sao, chắc chắn sẽ giúp ích được rất nhiều người đấy.

- Hãy treo nó lên đi. - Marty nói từ phía cuối xe. Mọi người cùng tán đồng ý kiến của anh.

Và họ treo tấm bảng của George - những quy tắc vàng trên chuyến xe Năng lượng - lên vị trí trang trọng trên xe rồi tự hào ngắm nhìn nó. Đó là 10 quy tắc đã thay đổi cuộc sống của George cùng nhiều hành khách khác. Joy và mọi người đều hiểu rằng, đây mới chỉ là sự khởi đầu. Sẽ có nhiều “ Mr George” nữa bước lên chiếc xe Năng lượng này và cô đã sẵn sàng tiếp đón họ.

- George này, anh nghĩ sao nếu tôi muốn chia sẻ câu chuyện của anh cho những hành khách khác trên xe? - Joy hỏi, đưa tay chỉ về tấm bảng. - Chúng

tôi sẽ kể cho họ về người làm nên tấm bảng này và hành trình vượt qua bong đêm để tìm được ánh sáng. Chúng tôi sẽ kể câu chuyện thành công của anh, George ạ.

- Ô, thế thì tuyệt vời nhất rồi còn gì! - George nói. - Tôi thật sự lấy làm vinh dự nếu cô kể những chuyện đó ngay trước mặt tôi. Bởi vì tôi đã quyết định sẽ đón xe buýt đi làm mỗi ngày. Tự lái xe mình đi làm rất tiện nhưng đi xe buýt sẽ vui hơn!

- Đúng vậy! Đi xe buýt bao giờ cũng vui hơn. - Joy nhìn anh mỉm cười.

Cô đạp thẳng khi xe đến trạm chờ, nơi luôn có ít nhất một người nào đó đang đợi chiếc xe Năng lượng của họ. Và cũng như George, họ sẽ được truyền đạt tận tình những bài học quý giá cho cuộc sống.

Hãy nhớ, bạn chỉ có một hành trình duy nhất trong suốt cuộc đời mình.

Vì thế, hãy biết cho đi những gì bạn có và yêu thích cuộc hành trình đó.

10 Quy tắc cho Hành trình Cuộc sống của bạn

- 1. Bạn chính là tài xế của chiếc xe đời mình.**
- 2. Xác định mục tiêu và tập trung đưa xe của bạn**
- 3. Hãy tiếp đầy nhiên liệu cho chiếc xe của bạn bằng Năng lượng Tích cực.**
- 4. Mời mọi người lên xe, đồng thời chia sẻ với họ mục tiêu và mong ước của bạn về chặng đường phía trước.**
- 5. Đừng phí sức vào những người không bước lên xe của bạn.**
- 6. Treo một bảng hiệu với nội dung “Cấm ‘ma quỷ’ hút năng lượng” trên xe.**
- 7. Lòng Nhiệt huyết sẽ thu hút nhiều hành khách và tiếp thêm năng lượng cho họ trong suốt hành trình.**

8. Hãy yêu thương những hành khách của bạn.

9. Hãy lái xe có Mục đích.

10. Vui vẻ và yêu thích Hành trình Cuộc sống.

10 BƯỚC XÂY DỰNG NHÓM LÀM VIỆC TÍCH CỰC

Bước 1: Xác định mục tiêu

Hãy dành thời gian xác định mục tiêu mà nhóm của bạn hướng tới. Hãy trình bày quan điểm của bạn và lắng nghe ý kiến mọi người.

- Mục tiêu của nhóm là gì?

- Mục tiêu này sẽ tác động thế nào đến sự phát triển của từng thành viên trong nhóm?

- Làm thế nào để mục tiêu mang lại lợi ích cho tất cả các thành viên?

- Làm thế nào để hiện thực hóa mục tiêu và tạo nên sự khác biệt?

Bước 2: Viết ra mục tiêu/ mong muốn của bạn

Phát biểu thành lời những mục tiêu/ mong muốn của bạn và viết nó ra giấy.

Bước 3: Tập trung vào mục tiêu

In mục tiêu này thành nhiều bản và phân phát cho các thành viên trong nhóm

Khuyến khích các thành viên trong nhóm đọc lại mục tiêu mỗi ngày.

Yêu cầu các thành viên thường xuyên hình dung lại những thành tích mà nhóm đã đạt được trong thời gian qua.

Bước 4: Lập kế hoạch

Lập kế hoạch với những bước hành động cần thiết và cụ thể để đạt được mục tiêu đã đặt ra.

Hãy viết những bước hành động này ra giấy.

In kế hoạch này thành nhiều bản, phân phát cho các thành viên.

Bước 5: Lên xe

Xác định những nhân viên có thể đồng hành cùng bạn trên suốt cuộc hành trình để biến mục tiêu của nhóm mình thành hiện thực.

Gửi vé xe qua e-mail hoặc thư tay và mời họ lên xe.

Bước 6: Nạp đầy nhiên liệu cho cuộc hành trình bằng Năng lượng tích cực và lòng nhiệt huyết

Gắn kết và tạo ra sức mạnh cho nhân viên của bạn mỗi ngày bằng dòng năng lượng tích cực.

Kết hợp chặt chẽ giữa lý thuyết và thực hành để nuôi dưỡng dòng năng lượng tích cực.

Bước 7: Treo một bảng hiệu với nội dung “Cấm ‘ma quỷ’ hút năng lượng” trên xe

Xác định những thành viên trong nhóm có ảnh hưởng không tốt đến cuộc hành trình.

Trò chuyện thẳng thắn với họ, chỉ ra sự tiêu cực của họ. Xác định nguyên nhân của những tiêu cực này. Khuyến khích họ lên xe với dòng năng lượng tích cực.

Hãy cho họ cơ hội để thành công.

Hãy cho họ xuống xe nếu họ không thay đổi.

Bước 8: Vượt chướng ngại vật

hướng ngại vật là điều tất yếu trong mỗi cuộc hành trình. Quan trọng không phải là bạn vượt qua bao nhiêu chướng ngại vật mà chính là cách bạn vượt qua chúng. Hãy dũng cảm vượt qua mọi chướng ngại vật, thẳng tiến về đích.

- Chướng ngại vật này mang đến cho bạn cơ hội gì?
- Làm thế nào vượt qua được chúng?
- Bạn đã học được điều gì từ chúng?

Bước 9: Yêu thương hành khách của bạn

Hãy thường xuyên thể hiện sự quan tâm của bạn đối với những hành khách trên xe.

- Làm thế nào để tỏ rõ sự quan tâm của bạn với họ, để lắng nghe và thấu hiểu hết tâm tư, nguyện vọng của họ?
- Làm thế nào để họ cảm nhận được điều đó?
- Làm thế nào để tiếp thêm năng lượng cho họ cũng như phát huy hết năng lực ở họ?

Bước 10: Vui vẻ và yêu thích cuộc hành trình

Hãy mang theo niềm vui trên suốt hành trình của bạn.

Thường xuyên tham khảo ý kiến của các thành viên trong nhóm về cách thức để cuộc hành trình thành công và vui vẻ hơn.

Hãy nhắc nhở bản thân bạn và các thành viên trong nhóm rằng, mục tiêu mà

cuộc hành trình hướng đến chính là nụ cười trên suốt chuyến đi.

Vé xe

Cho bạn. Cho nhóm của bạn. Cho công ty của bạn.

Hãy sử dụng chiếc vé xe này để:

- Khởi đầu một sáng kiến mới và thông báo nó đến các thành viên trong nhóm, công ty, tổ chức của bạn.
- Chia sẻ mục tiêu, mong muốn của bạn với các thành viên trong nhóm và mời họ lên xe.
- Chia sẻ mục tiêu này với gia đình, bạn bè của bạn để nhận được sự ủng hộ của họ.
- Tiếp nhận sự ủng hộ của những người xung quanh để có thêm một ý tưởng hoặc kế hoạch mới.
- Xác định những ai đang ở trên xe của bạn.
- Loại bỏ những dòng năng lượng tiêu cực trên xe.
- Nâng cao ý chí, năng suất và thành tích của nhóm.

Về Tác giả

Jon Gordon là tác giả tiên phong trong việc phát huy khả năng của cá nhân tích cực - bao gồm những doanh nhân, những người lãnh đạo, hay những trường học, tổ chức. Ông cũng là người đồng sáng lập chương trình PEP - Positive Energy Program - giúp phát triển tư duy tích cực. Jon và các *Giải pháp Năng lượng* của ông đã tạo được dấu ấn trên hàng trăm chương trình truyền hình, tạp chí khắp thế giới như: *CNN's American Morning*, *NBC's Today Show*, *Men's Health*, *Forbes* và *Positive Thinking*... Ông cũng là tác giả cuốn *The 10- Minute Energy Solution (Giải pháp Nghị lực trong 10 phút)* và cuốn *Energy Addict: 101 Physical, Mental, and Spiritual Ways to Energize Your life (Năng lượng say mê: 101 cách để tiếp thêm năng lượng cho cuộc sống của bạn)*. Jon tốt nghiệp cử nhân Đại học Cornell và thạc sỹ Đại học Emory. Ông đang sống với vợ và hai con ở vùng đông bắc bang Florida.

HẾT

[\[1\]](#) Carl Lewis: vận động viên điền kinh người Mỹ, đã đạt 4 huy chương

vàng tại Olympic Los Angeles (Mỹ) năm 1984 ở các nội dung 100m, 200m, nhảy xa và chạy tiếp sức 4 x 100m.

[2] Lacrosse: Môn thể thao dùng vợt để bắt và ném bóng.

[3] Walt Whitman (1819 - 1892): Nhà thơ, nhà báo, nhà nhân văn, nhà cải cách thơ người Mỹ, tác giả của tập thơ *Lá cỏ* nổi tiếng CHUYẾN XE NẶNG LƯỢNG.